



**CELJSKI
TEDNIK**

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE, 26. FEBRUARJA 1965 — LETO XV. — ST. 8 — CENA 30 DIN

PRVI KANDIDATI

V SOBOTO IN NEDELJO SO BILI V MOZIRSKI OBCINI PRVI KANDIDACIJSKI ZBORI VOLIVCEV. OB TEJ PRILOŽNOSTI SO OBCANI PREDLAGALI PRVE KANDIDATE ZA ODBORNIKE IN POSLANCE NASIH SKUPSCIN. VOLIVCI SO SE TUDI TEMELJITO POGOVORILI O POSTOPKU KANDIDIRANJA, O KADROVSKIH POTREBAH SKUPSCIN IN O DRUŽBENOPOLITIČNIH KVALIFIKACIJAH, KI JIH MORAJO IMETI ODBORNIKI IN POSLANCI.

Za poslanskega kandidata v zvezni zbor so na vseh zborskih volivcev predlagali **Toneta Boleta**, podpredsednika zvezne gospodarske zbornice, v zvezni gospodarski zbor **Jožeta Turnška** iz tovarne emajlirane posode v Celju, v zvezni organizacijsko politični zbor **Franca Ocvirka**, zaposlenega v železarni Store, v republiško gospodarski zbor pa **Franca Sarba**, direktorja LIN Nazarje.

Na zborskih volivcev so razpravljali o delu občinske skupščine ter o predlogih predpisov o prispevkih in davkih občanov. Na zborskih volivcev od Radmirja do Sočave pa so sklenili, da bodo za modernizacijo ceste od Radmirja do Luč prispevali 1500 kubičnih metrov lesa.

Z ZAVODA ZA ZAPOSLOVANJE DELAVCEV ZAPOSLITEV IN ZVEZE

ZIVO DELO SE VEDNO NAJCENEJŠI PROIZVODNI FAKTOR. ALI KADROVSKO SOCIALNE SLUŽBE PRAVILNO KADRUJEJO? CELJSKI OKRAJ PRI ZAPOSLITVI ŽENSKÉ DELOVNE SILE DALEČ POD SLOVENSKIM POVPREČJEM PRI CELJSKEM ZAVODU ZA ZAPOSLOVANJE DELAVCEV JE LANI ISKALO POMOLAJŠE 6.644 ŽENSKÉ JE DOBILLO ZAPOSLITEV, 1.466 JE JIH JE ODIJAVILO, 720 PA JE OSTALO NEZAPOSLENIH. KAR POMENI 1,75 ODPOTKOV VSEH ZAPOSLENIH ŽIVLJENJSKO PA JE BIL O KONCU LANSKEGA LETA ODPRTO VPRAŠANJE 720 OSEB.

NA 3. STRANI

VREME

Ob koncu tedna poslabšanje vremena. Sprva sneg, pozneje dež. V začetku marca ponovna ohlajitev.

Vremenska napoved

ZGODNJA POMLAD V MARCU

Izjavi profesorja Antje Obuljena in meteorologa amaterja Borisa Koljčiča.

Letošnja zima je bila sicer blaga, vendar je beležila velike in nagle spremembe. Tako je bila prava pomlad v mesecu, ko bi moral biti po letodajski najhladnejše. Hladno vreme, ki se traja in ki so ga spremljale snežne padavine, ni bilo preveč hladno. Temperature skoraj niso nižje od 10 stopinj pod ničlo — razen v planinskih predelih države. Zima je bila vse doslej blaga ne samo za tiste, ki niso imeli kurjave, ampak tudi za kmetovalce.

Kakšno bo vreme v prihodnjem obdobju in kdaj se smemo nadejati prvih pomladnih dni?

Antje Obuljena: V prihodnjem obdobju bodo prevladovali južni tokovi, ki bodo prinesli občuten porast temperature. Naglo toplotenje snega v visinskih predelih lahko povzroči visok rečni vodostaj, zaradi česar bi bilo pravočasno izvesti ukrepe za preprečitev morebitnih poplavl. V prvi tretjini marca lahko pričakujemo mirno in sončno vreme, medtem ko lahko sredi meseca pride do kratkotrajnega poslabšanja z dežjem in močnejšimi jugovzhodnimi vetrovi.

Boris Koljčič: Prve pomladne dni z močnejšimi vetrovi in dežjem pričakujemo okrog 5. marca. To bo prehodno obdobje v pravo pomlad. Poleg dežja pričakujemo v tem času rahlo sneženje. Trajnejša stabilizacija vremena s sončnimi dnevi bo nastopila šele ob koncu marca.

SEJA CELJSKE OBČINSKE SKUPŠČINE SPREJETI ODLOKI

UKREPI V ZVEZI Z RUSENJE BETONSKE PLOSCE NOVE STUDIJSKE KNJIZNICE

V PETEK JE OBČINSKA SKUPŠČINA V CELJU OBRAVNAVALA VEČ AKTUALNIH PROBLEMŲ. ZANIMIVO JE BILLO POROČILO TAJNIKA SKUPŠČINE BOJANA VOLKA O REALIZACIJI SKLEPOV PREJSNJE SEJE. TOVARIS VOLK JE NAMREC POVEDAL, DA JE ZADEVA O RUSENJU BETONSKE PLOSCE, KI SO JO POZIDALI PRI GRADNJI STUDIJSKE KNJIZNICE, KONČNO PRI JAVNEM TOŽILCU. MENIMO, DA JE TO PRAV; KAJTI OBCUTEK IMAMO, DA BO OSTRO REAGIRANJE NA NEODGOVORNO TROŠENJE DRAGOCENIH SREDSTEV LAHKO V BODOČE SAMO KORISTILO. ODBORNIKI SO NA PETKOVI SEJI IMENOVALI TUDI OBČINSKI STAB ZA BOJ PROTI ELEMENTARNIM IN DRUGIM NESRECAM TER ZA NJEGOVEGA PREDSEDNIKA IMENOVALI MARIJANA UČAKARJA.

V tistem delu seje, ko so govorili o pripravah na spomladanske volitve v predstavniška telesa so določili volivne enote za odbornike v občinsko skupščino in sprejeli odlok o določitvi števila odbornikov, ki se volijo v vsa

možnih kandidatov, ki naj bi prišli v postev pri končni izbiri za kandididno listo.

Končno se blizu koncu tudi sestavljanje statuten delovnih organizacij. V poročilu predsednika komisije za izgradnjo statutarne sistema je namreč zapisano, da je v razpravi samo še okrog dvajset statuten.

Med ostalimi zanimivostmi seje velja omeniti tudi odlok o novih tarifah za odvoz smeti. Seveda bodo nove cene višje, vendar k sreči ne gre za visoko povišanje. Tako bodo nove cene pri gospodinjstvih višje, samo za pol dinarja, pri zavodih in ustanovah za dinar in pri gospodarskih organizacijah za dinar in pol.

Odborniki so potrdili nato še dve preimenovanji — mladinski dom Tončka Čečve bo od sedaj varstvo vzgojna ustanova Tončka Čečve, mestni arhiv Celje pa bo zgodovinski arhiv Celje. Skupščina je nato dala še soglasje sklepu centralnega delavskega sveta podjetja Ingrad v Celju, kjer bodo imeli odslej vsako četrto soboto v mesecu prosto.

Pred zaključkom seje so razpravljali še o kandidacijskih zborskih volivcev in o smernicah proračuna občine za letošnje leto.

OB 21-LETNICI KAJUHOVE SMRTI

Pred enaindvajsetimi leti je sovražnikova krogla pretrgala nit življenja 22-letnemu pesniku, revolucionarju Karlu Destovniku-Kajuhu. V zgodnjem februarjskem jutru se je zrušil na Zlebnikov prag v Belih vodah v bližini svojega doma. To je bilo v dneh najhujših bojov XIV. legendarne divizije. Mlad partizanski lirik je že v predvojnem času napove-

ZE POLOVICA ZBOROV VOLIVCEV

Po temeljitih pripravah in živalni predvolilni dejavnosti so v občini Laško te dni že začeli zborski volivci. Doslej so na zborskih predlagali za kandidate v republiški zbor skupščine Slovenije **Rudija Grosarja**, direktorja podjetja »Bor« v Laškem, **Staneta Pozuna**, uslužbenca sindikalnega sveta občine Laško in **Antona Zupančiča**, direktorja lesnagalanterijskega podjetja »Peta« v Radečah.



PO UREDITVI OBREZJA SAVINJE IN ZDRAVILISKEGA PARKA V LASKEM KLJUB MUHAVI ZIMI NADALJUJEJO Z UREDITVENIMI DELI JAVNIH KOMUNALNIH NAPRAV, KI SO BILE POTREBNE ZA NORMALIZACIJO MESTNIH POTREB. — POSNETEK PRIKAŽUJE ZEMELJSKA DELA NA TRGU IN ULICAH OB HOTELU, KJER JE ZARADI OMEJENIH GRADBENIH DEL PROMET OMEJEN LE NA OZEK PREHOD ZA PESCE. IZVAJALEC GRADBENIH DEL OBLJUBLJA, DA BODO DELA KONČANA PRED ZACETKOM TURISTIČNE SEZONE. — Foto: J. Sever

VABILO KI GROZI

NA ODDELKU ZA GOSPODARSTVO SMARKE OBČINSKE SKUPŠČINE — REFERAT ZA PRIZNAVANJE DELOVNE DOBE — SO IZNASLI NOV IN DOKAJ VZPODBUDEN NACIN VABLJENJA PRIC V ZADEVAH PRICEVANJA O AKTIVNEM SODELOVANJU MED NARODNOOSVOBODILNO VOJNO.

Kot kaže, so si obrazec na hitro roko sposodili od sodišča, saj v nasprotnem primeru nikakor ne bi vabili priče z grožnjami: »Če priča, ki je bila v redu povabljen, ne pride in svojega izostanka ne upraviči, ali če brez dovoljenja odstrani s kraja, kjer bi moral biti zaslišana se lahko odredi, da se s silo privede, lahko pa tudi kaznuje z denarno kaznijo do 5.000 dinarjev.«

Torej ob tako prijaznem vabilu, ko gre za to, da se z gotovostjo spomnimo, ali je v tistih dneh pred dvajsetimi ali več leti ta ali oni, ki te vabili za pričo, resnično sodeloval v narodno osvobodilnem boju, je bržčas boljše, da nikomur ne priznaš svoje udeležbe v NOV.

Nekdo pa mi je dejal: »Če to ni šala, potem ta uradna oseba, ki takšna vabila razmnožuje in uporablja, želi dokazovati svojo administrativno nadmočnost. Kaj menite?

INTERVJU

Si in nisi SAM



Avtomobil je enolično brzel proti kmetiji v Matkovem kotu. Proti kotu, ki je bil še pred nedavnim neznani pojem za avtomobiliste. Lani je gozdno gospodarstvo dogradilo cesto v Matkovem kotu ter ga z njo približalo dolini, svetu. Nek občan, ki se je peljal z nami, je pripovedoval, da je pred šestdesetimi leti lahko videl na cesti v Logarsko dolino nekega avtomobilista na letu. To je bil doodek, ob katerem so se zvrnili drvarski hrbti, da so se lahko navedli ropotajoče in hrmeče pošasti. Danes se jih komaj izognes, je pristavil. Takoj nato pa je našel izgovor:

»Seveda, če gradijo ceste že gozdarji.«

Ko smo v razgovoru premlevali njegovo misel, nam je postalo jasno: cesto v Matkov kot je projektiral inženir gozdarstva. To je ni nič, ta inženir je ženska.

Cez nekaj časa smo v prostorih nekega delavca našli v prostorih gozdnega gospodarstva v Nazarju vrata, ob katerih je na okvirju pisalo šef. Cez nekaj minut smo bili kljub nezaupljivosti že v sproščenem pomenku in tako izvedeli več o gozdarjem inženirju, ki gradi ceste.

»Pred petnajstimi leti, ko sem diplomirala, sem dobila odločbo, iz katere sem izvedela, da bo moje prvo delovno mesto v Nazarju. Si lahko mislite, kakš sem bila razočarana, ko tega kraja nisem našla niti na zemljevidu! Jaz, ki podoželela drugače nisem poznala kot iz pripovedovanja!«

»Kako ste si po prvem presenečenju opomogli?«

»Videla sem se v trso. Prav zadihala sem šele pozneje. Prva leta sem bila kot mlad strokovnjak prepričana sama sebi, brez razumevanja in pomoči.«

»Na kaj vam pomislite danes, ko se poskušate spomniti tistih dni?«

»Ne živim v spominih. Poleg tega pa danes niti ne pomislim, da bi ta kraj zapustila.«

»Rojeni ste bili in živeli ste v mestu. Kaj vas v dolini moti, preseneča ali osrečuje?«

»Dovolite, ali je to važno? V svojih osebnih mnenjih je lahko človek neobjektiven.«

»Toda kljub temu ne bo verjetno prevlekle zamere, če poveste svoje mnenje?«

»Kot človeka me moti dejstvo, da si lahko na tem terenu tudi 30 let, ob vseh dejavnostih in delu, pa ostajaš še vedno tujec. V zadnjem času me ni noben dohodek presenetil. Tu je življenje enostavno, brez kakšnih nepredvidenih zapletov. Manjkajo mi kulturne prireditve, koncerti, predavanja, manjkajo šole za otroke. Moj otrok je prikrajšan za vse tisto, kar otroku nudi mesto. To se pozna v obzorju otroka, v njegovem razvoju.«

»Kaj je po vašem mnenju v teh letih najbolj preobrazilo dolino?«

»Asfaltna cesta in turizem. Industrije tu ni.«

»Kako porabite prosti čas?«

»Oprostite, o stroki bi vam lahko govorila ure in ure, o sebi pa ne morem. Veste, vse ljudi sprejemam z rezervno. Šele po dolgem času jim zaupam, s tem ne mislim nikogar žaliti, toda govoriti o sebi, je težko. Ali je človek že čudak, če se razlikuje od soljudi? Vseeno vam bom na obe vprašanji odgovorila. Kadar sem srečna, izpolnjujem to svoje notranje zadovoljstvo s tem, da se s se večjim zadovoljstvom zagrizem v delo. Zveni kot fraza, pa ni! V prostem času se posvečim otroku, čitam. Kakšne posebne družbe tu ni. Živimo vsak zase, sicer sem vam pa že tako povedala, da se žko znajdem v družbi. So ljudje, ki najdejo hitro kontakt, jaz rabim dolgo časa.«

»Ze dolgo časa delate kot družbeno-političen delavec na tem terenu. Kaj vas pri tem delu moti?«

»To, da ljudje hodijo povečini na sestanke, kadar so osebno ali pa materialno zainteresirani. Sicer je pa to tudi drugo.«

»Kako da ste se kot inženir gozdarstva preusmerili na gradnjo cest?«

»To je moja specialnost. Izhajam še iz stare šole, kjer so nas pripravljali tudi za to delo. Ali je pri tem kaj čudnega? Ko sem prišla, je ljudi bolj motilo to, da sem ženska. Jaz pri tem ne čutim nobene razlike, če bi bil na mojem mestu moški.«

»Ne, ni razlike, ali pa je mogoče? bi človek dejal v tistem popoldnevu, ko se je Savinjska dolina zavila v metez, v tistem času, ko smo se ob majhni trikotni mizi pogovarjali z inženirjem DESO RENCAR — KOZIC, z gozdarstvom strokovnjakom, ki poleg tega da gradi ceste, budno spremlja dogajanje okrog sebe, ne da bi svojo osebnost kjerkoli vsiljevala.«

J. Sever

PRAZNE BESEDE NISO DOVOLJ

Verjetno ni treba posebej poudarjati, kako pomembno je v predvolivnem obdobju določevanje kandidatov za poslance in odbornike naših skupščin. Ves čas evidentiranja možnih kandidatov smo poudarjali, da je kandidatura eno največjih priznanj delovnih ljudi in da jo lahko zato vsakdo, ki je bil predlagan, sprejme s ponosom. Volivci so pravico predlaganja možnih kandidatov pravilno razumeli. Tako so volivne komisije zbrale ponekod tudi po nekajkrat večje število evidentiranih kot bo v skupščinah prostih mest.

Na kandidacijskih zborih se bodo volivci dokončno odločili in iz mnogih predlogov izbrali enega ali pa več kandidatov. V teh dneh so zato volivne komisije pripravile gradivo za kandidacijske zборе. Vanj so vpisali vse evidentirane kandidate, priložili pa so tudi nekatere opise dosedanjega dela predlaganih tovarišev in tovarišic. Ti opisi so pravzaprav tudi vse, kar bodo vo-

livci neke volivne enote zvedeli o evidentiranih — razen tistega, seveda, ki so ga predlagali sami. Material, ki so ga dobili, jim bo torej osnovni »vir informacije« o tovariših, izmed katerih bodo izbrali svoje kandidate. Zdaj pa pogledjmo, kakšno je to gradivo. V roke smo vzeli debel sveženj ciklostiranih listov, ki jih je dobil Celjski tisk v trinajsti volivni enoti. Prebrali smo

jih in se vprašali — koliko lahko pomaga volivcu na pr. tak-le opis evidentiranega kandidata:

»Rojen leta 1920. Na predlog članov ZK podjetja je bil sprejet leta 1962 v Zvezo komunistov, redno obiskuje sestanke organizacije in na njih aktivno sodeluje. Izven podjetja pa deluje kot tajnik društva...«

Ali še slabše: »Rojen 1923. leta v Ljubljani. Dokončal osnovno šolo (sledi podroben opis izobrazbe), sedaj pa je deseto leto direktor...« To pa je tudi vse, kar so o evidentiranem tovarišu povedali.

Ali pa na primer opis, ki bi ga lahko zapisali za katerega koli od predlaganih kandidatov: »Kot politični delavec se aktivno udeležuje pri vseh organizacijah in s svojimi dobrimi predlogi veliko pripomore k nadaljnji rešitvi problemov. Razen letnice rojstva in podatka o zaposlitvi je to vse, kar lahko iz materialov vzemo o morebitnem kandidatu za republiški gospodarski zbor.

Za zvezni gospodarski zbor pa smo med opisi dela kandidatov našli tudi tegale:

»Rojen 1944. leta. Po končani srednji šoli se je kot štipendist zaposlila leta 1964. pri ... Dela v zvezi mladine podjetja, a je kot začetnica potrebna vodstva. Voljna delati na družbeno političnem polju, ni članica ZK.«

Le kdo od volivcev bi se — če bi sodeloval samo po tej »karakteristiki« — lahko odločil za to mlado tovarišico? Pa vendar bi ji s tem morda storili krivico. Zato bi morala biti utemeljitev tega predloga — prav zavoljo kandidatke mladosti in zaradi nedvomno zelo odgovorne dolžnosti, za katero je bila predlagana — še temeljitejša kot pri ostalih, starejših evidentiranih kandidatih.

Pri mnogih opisih so sestavljali gradiva menili, da je dovolj že to, če zapišejo, da je nekdo na primer že petnajst let direktor ali pa, da je sodeloval v narodnoosvobodilni borbi. To pa je napak. Zato bo nujno, da bodo volivci na kandidacijskih zbora dobili o predlaganih tovariših izčrpnije informacije. I. B.

RAZŠIRJENI PLENUM SZDL V ŠMARJU

Na plenumu so obravnavali stališča glede republiških poslancev in občinskih odbornikov. Za poslance v republiški zbor so priporočili inž. Andreja Marina (ostali predlagani kandidature zaradi oblike dela skupščine niso sprejeli). Tudi za gospodarski zbor je ostal le predlog za Rika Jermana, ker sta ostala dva kandidatura odklonila. Za prosvetno-kulturni zbor še ni jasnih stališč glede kandidatov, ker nekateri nočejo sprejeti kandidature.

J. Lipnik

PRIPRAVE ZA PROSLAVO DNEVA ŽENA

Mladina v Rogaški Slatini je pred dnevi začela s pripravi za proslavo dneva žena. Proslavo bodo organizirali skupno s Socialistično zvezo. V programu bodo sodelovali med drugim tudi cicibani.

Da bi poživeli tudi klubsko življenje, so pred dnevi organizirali klubski večer, na katerem so recitali Prešernove pesmi s spremnim besedilom in glasbeno spremljavo. Kljub kvalitetnemu programu je večer obiskalo le malo ljudi.

I. j.

KAKO SMO EVIDENTIRALI

1272 MOŽNIH KANDIDATOV PREMALO ŽENSK IN MLADINE

ZE V PRVEM TEDNU PRIHODNJEGA MESECA BODO KANDIDACIJSKI ZBORI VOLIVCEV V CELJSKEM OKRAJU ZAKLJUČENI. TAKRAT BOMO TOREJ DOKONČNO ZVEDELI, KOGA SO VOLIVCI DOLOČILI ZA KANDIDATE ZA SPOMLADANSKE VOLITVE V PREDSTAVNIŠKA TELES. OBCANI SMO SE TOREJ ZNASLI PRED IZREDNO ODGOVORNO NALOGO — KAKO NAJ IZ MNOŽICE PREDLOGOV ZA KANDIDATE IZBEREMO TISTEGA, KI BO ZAUPANO DOLŽNOST NAJBOLJE OPRAVLJAL.

Evidentiranih je namreč res veliko naših tovarišev in tovarišic — zlasti prvih. Od 62 predlogov za zvezno skupščino so samo štiri ženske, sedem evidentiranih je starih do 29 let, 55 pa še ni izpolnilo štirideset let starosti. Toda v zvezni skupščini je prostih samo pet mest, zato bo izbira med 62 predlaganimi možnimi kandidati prav zares težka. Po poklicu je največ evidentiranih za zvezno skupščino inženirjev in tehnikov — 19; sedem je delavcev, osem pravnikov in ekonomistov itd. Petnajst tovarišev je vodilnih uslužbencev — predvsem direktorjev delovnih organizacij, kar je pravzaprav zelo veliko in tudi ne najboljše. Razveseljiv pa je podatek, da je od vseh predlaganih 42 takih, ki še niso bili voljeni v predstavniška telesa, da je 14 tovarišev in tovarišic, ki so bili voljeni enkrat in šest evidentiranih, ki so že dvakrat sodelovali v našem skupščinskem sistemu. Večina predlaganih možnih kandidatov za zvezno skupščino ima do tri funkcije, brez družbeno političnih dolžnosti pa je pet možnih kandidatov. Večina evidentiranih je tudi članov Zveze komunistov. In kdo je to tovariše predlagal? 25 je bilo predlaganih na sestankih članstva, organizacij in volivcev, 15 od vodstev družbenih organizacij, šest so

jih predlagali samoupravni organi, 15 pa skupine volivcev in posamezni občani.

Podobna kot za zvezno je tudi struktura evidentiranih kandidatov za republiško skupščino, kamor bodo izvolili 54 poslancev. Predlaganih je bilo 182 tovarišev in tovarišic — od tega 30 žensk. Tudi tu je največ tovarišev starih od 30 do 39 let — kar 81 jih je; od vseh je 19 delavcev, 28 uslužbencev, dva sta profesionalna družbeno-politična delavca, 37 je inženirjev in tehnikov itd. 115 od predlaganih še ni bilo nikoli voljenih v predstavniške organe, 54 pa je bilo voljenih enkrat. Od morebitnih kandidatov za republiške poslance jih je 88 udeležencev narodnoosvobodilne borbe, 9 pa nosilcev spomenice.

Za 344 prostih mest v občinski skupščini so občani predlagali za morebitne kandidate 844 moških, 184 žensk, od tega 298 delavcev in 245 starih do 30 let.

S številom evidentiranih možnih kandidatov smo torej lahko razmeroma zadovoljni — manj pa s strukturo po spolu in poklicih. Predlaganih je namreč malo žensk, kar je glede na njihovo število in zaposlenost kar težko razumljivo. Res je sicer, da volivci lahko to popravijo še na kandidacijskih zbora, toda če pravimo, da je že evidentiranje veliko priznanje, smo že nam verjetno spet storili krivico.

Ker smo te dni slišali pripombe o tem, da so občinske skupščine in družbeno-politične organizacije že »določile kandidate«, bi radi poudarili tole: dokončno besedo o kandidatih bodo imeli volivci, vse ostalo so samo predlogi in sugestije, ki jih volivci lahko potrjuje ali pa zavrnejo.

I. B.

PREDVOLIVNA DEJAVNOST V KONJICAH

ŠE PREMALO ŽENA

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBCINSKE VOLIVNE KOMISIJE

Evidentiranje občanov za kandidate odbornikov občinske skupščine Slov. Konjice, ki jim bo letos potekla dvoletna mandatna doba, je večji del končano. Za 29 odborniških mest je bilo vpisanih v evidenco 96 oseb, od teh 76 moških in 20 žena. Ze ta podatek pove, da so za vsako mesto odbornika bili evidentirani po najmanj trije občani, kar bo na kandidacijskih zbora seveda olajšalo izbiro. Predsedniku občinske volivne komisije tov. Marošku smo to pot zastavili nekaj vprašanj v zvezi z pripravami.

— Kako ste zadovoljni s strukturo in številom evidentiranih občanov?

»Po tem, ko smo na eni izmed zadnjih sej volivne komisije in občinskega odbora SZDL ugotovili, da je med evidentiranimi premalo žena, sedaj ugotavljamo, da jih je dobra petina, kar sicer še vedno ni v skladu z njihovim deležem v celotnem številu prebivalstva ali aktivno zaposlenih.

Kar zadeva število evidentiranih, moram reči, da bodo volivci lahko izbirali. Ze iz celotnega povprečja je razvidno, da imamo, kar lepo število občanov zajetih v evidenco. Naj povem, da so v nekaterih volivnih enotah evidentirali po pet, šest, pa tudi osem kandidatov.

Kaj menite o starostnem sestavu evidentiranih?

»Lahko rečem, da so pri tem ljudje gledali predvsem na to, da pride v zbor čim več mladih volivcev. Ena četrtnina je starih do 29 let, največ pa jih je v starostni skupini med 30 in 39 let. Seveda je tudi nekaj starejših, kar je popolnoma normalno, saj mora skupščina predstavljati vse sloje prebivalstva.

— In kakšno je vaše mnenje glede sedanje zaposlitve evidentiranih?

»To je področje, kjer stvari še niso docela v redu. Od skupnega števila predlaganih je namreč okrog 40 odstotkov upravnih uslužbencev, kar smatramo, da je le preveč, zlasti če upoštevamo, da je delavcev iz neposredne proizvodnje skoraj polovico manj. Razmeroma še kar dobro so zastopani kmetje, manj pa je gospodin in obrtnikov. Razumljivo pa je, da največ predlaganih izhaja iz industrije in kmetijstva,

ki sta vsaj za sedaj najbolj razviti gospodarski panogi.

— Katere panoge smatrate za najvažnejše v tem času?

»Menim, da so temeljite priprave kandidacijskih zborov najvažnejše delo političnih organizacij v prihodnjih tednih. Volivne enote so že določene, občinska skupščina pa je z zborov volivcev že razpisala in bodo deloma ta, deloma pa prihodnji mesec. Na njih bodo volivci dokončno odločili o kandidatih, ki jih bodo v prihodnjem obdobju zastopali v raznih skupščinah.

L. V.

BOJ ZA STOLČKE (BASEN)

Bila je zima. Pod streho samotne pastirske kolibe so se zatekli ovca, zajec, gos in petelin.

»Izvolimo si hišni svet!« so sklenili. »Vsi bodimo člani hišnega sveta, tako bo najbolj demokratično!« je rekla ovca in vsi so ji pritrili.

Nato so volili predsednika. Ker pa je vsak glasoval samo zase, nihče ni dobil večine glasov. Zato je predlagal petelin:

»Predsednik naj bom jaz, ker znam zelo lepo peti!«

»Jaz naj bom predsednik, ker znam edini med vami brati in pisati!« se je oglasil zajec.

»Nes!« je ugovarjala gos. »Zajec nam bo potreben za pisanje zapisnikov in sestavo statuta, zato bo moral prevzeti tajiške posle!«

»Predsednica pa naj bom jaz, ker je ženska spol zdel enakopraven!« je dejala koza. »Razen tega bom v tel kolibi otvorila lastno mlekarino in vse zalagala s polnomastnim mlekom. Postavite me torej za edinega kandidata!«

Za kozo so glasovali vsi, razen zajca. Ki je nato izjavil: »Ze vidim, da ne znate dovolj ceniti mojih posebnih sposobnosti in me boste le izkoristili. Zato vam nočem biti tajnik. Zapišcam to kolibo in bom raje svobodno živel v gozdu.« In je ušel iz dvorane.

Nadaljnje delovanje živalskega hišnega sveta nam je ostalo neznan. Kajti tajiške posle je prevzel nepismeni petelin in tako so prebivalci kolibe bili prisiljeni živeti brez zapisnikov in statuta.

F. R.

Veseli smo vsakega pisma, ki ga dobimo v uredništvo. Mnogi naši bralci nam pomagajo z nasveti in skušamo jim ustreči. Opozarjajo nas na napake, kritizirajo, a tudi pohvalijo. Vsem ne moremo ustreči, toda lepo je, da si skušajo bralci sami izbrivati svoj CT. Pišite še več, ne prikrivajte svoje volje, ne štedite z veseljem, sodelujte z nami! Zeleli bi, da nam pišete o vsaki številki, da pogrivate sestavek ali obliko, če vam ni bila všeč, da pohvalite in date še svoje mnenje k člankom, ki so bili vredni vaše večje pozornosti.

Vsekakor pa pisma podpisujte s polnim imenom in ne samo, kot nam piše.

JOZE Š., VP 5970/31 iz Ohrida:

»Vsak ponedeljek težko pričakujem CT. Ko ga dobim, se zberejo vsi vojaki iz celjske okolice ob njem. Veliko smo razpravljali in menim, da vse premočno pišete o športu. Mladina ne najde ničesar privlačnega v tedniku. Podoben roman kot je »Mati Hari«, nas vsekakor razveseljuje. Odveč pa je to, da dajete v CT več novic iz okolice kot iz življenja v Celju, saj to je »Celjski tednik«, a ne »Kmečki glas«. Mislim, da mojih predlogov ne boste upoštevali, ker sem tako direktno pisal.«

Zakaj pa ne? Seveda, če bi bili povsem stvarni. Naša dolžnost pa je, da pišemo o življenju v vseh občinah, ki so soustanoviteljice CT in še dosti več.

EDO FENKO iz ROGAŠKE SLATINE:

Odkar sem naročnik CT, se mi je zelo prikupil. Vsečina je zanimiva. Zelel bi, da bi ob začetku nogometne sezone bilo več športnih poročil, kaj več o NK »Kladivar« ter o delu ostalih društev.

Upamo da bo na športni strani tudi nekaj za vas.

ALBERT TANSEK iz Gorice pri Slivnici:

Zelo prebiram »Celjski tednik«, ker je vsebinsko dober in zna biti tudi kritičen. Skušal bom sodelovati z vami.

Pričakujemo z veseljem, TEREZIJA GOLTIK iz Belih vod nad Šoštanjem:

Zelo rada prebiram CT in ga vselej težko pričakujem. Reči moram, da je precej zanimiv. Vem, da boste vrgli moje pismo v koš, vendar ne bom zgubila poguma. Rada bi, če bi pisali kaj več o naši mladini na vasi.

Lepa hvala za prispevek. Zelo radi bi pisali še dosti več o vaši občini, in to o vsem, vendar močno obžalujemo, da vaša občinska skupščina tega ne želi enako z vami. Občina Velenje ni podpisala pogodbe o soustanovitvi CT, mi moramo pa zadovoljevati z informacijami predvsem občane tistih občin, ki so naše ustanoviteljice, sicer bi bili krivični. Vseeno pa bomo z veseljem objavljali novice, zanimivosti in dogodke, ki jih velenjski občani, naši naročniki, želijo, zlasti še tedaj, če je to zanimivo tudi za ostale naše bralce.

ANTON NARAT, KARLI UNGER in VINKO DEMŠAR iz Debra v Makedoniji:

List CT je zelo priljubljen posebno še za nas, ki nas zvesto spremlja z vestmi iz domačih krajev. Prečitamo ga od prve do zadnje strani. Veselilo nas bi, če bi našli več prostora za slike in reportaže s podeželja in laške občine. Zelo nam ugaja »Zlata orhideja«, želimo pa, da najdete še kakšen roman o NOB s celjskega področja.

Tudi mi bi želeli takšen roman. Novice in reportaže so in bodo še iz laške občine, čeprav je malo papirja. Skušali bomo ustreči.

Obisk v Ptuj

Skupina sedmih sindikalnih odbornikov iz raznih občin okraja je pred kratkim obiskala sindikalno politično šolo v Ptuj. Funkcionarji so se zanimali zlasti za program te, najstarejše tovrstne šole v Sloveniji, ter za delovne metode. Iz razgovorov z družbeno-političnimi delavci in samimi slušatelji so ugotovili, da je ptujška šola dosegla zadovoljive rezultate, posebno na področju programiranja.

V. L.

Premalo in preveč vode

V CELJU IMAMO VEDNO PREVEČ ALI PREMALO VODE — TISTO PRAVŠNO MERO PA NIKOLI. NOV VODOVOD JE VELJAL SKORAJ MILIJARDO. TODA PITNE VODE NI DOVOLJ IN JE LEP CAS NE BO, MEDTEM KO NAM »VODNA POTA« NAKLANJAJO OBICAJNO PREOBILICO VODE V NASE KLETI IN NASA STANOVANJA. CELJSKI VODOVOD JE SELE DODOBRA PREKORACIL ABRAHAMOVA LETA. TAKRAT SO ZAJELI VODO V FUZINAH PRI VITANJU, KASNEJE PA SO PRIKLJUCILI SE CRPALISCE V MEDLOGU. TODA CELJE SE NAGLO SIRI IN PITNE VODE ZE LETA PRIMANJKUJE. PODOBNA PA JE BOLEZEN CELJSKEGA »DROBOVJA« — KANALIZACIJE. OB TRENUTNEM STANJU KANALIZACIJE STROKOVNJAKI CELO HVALIJO MODROST, KI JE PRIVEDLA DO POMANJKANJA VODE, KAJTI KO BO VODE DOVOLJ, BO »CELJSKO DROBOVJE« POSTALO PREOCITEN SANITARNI PROBLEM.

BRZAS NI ODVEC, CE TRDIMO, DA JE CELJSKA OBCINA V VSEH POVOJNIH LETIH PREMALO STORILA PRAV ZA TE SKUPNE INDIVIDUALNE NAPRAVE, BREZ KATERIH MESTO NE MORE DIHATI.

PRIKLJUCITEV VITANJSKEGA CEVOVODA NA CELJSKO VODOVODNO OMREZJE V PONEDELJEK JE NAVIDEZNO RESILA VODNO KRIZO. KAJTI POPOLNOMA NAPACNO JE VEROVATI, DA JE TRENUTNA VODNA OLASAVA PERSPEKTIVNA RESITEV.

NIKAKOR NI ODVEC, CE POVEMO, DA JE BEDIENJE DO 23. URE ZVEČER, ZATO, DA BI SI NEKDO LAHKO NASTREGEL VODO V KOPALNO KAD (PRIMERI OD DRUGEGA ALI TRETJEGA NADSTROPJA!) ALI PA UJETI SE ZLATI TRENUTEK PRED SESTO URO ZJUTRAJ, VCERAJSNJA TEGOBA STEVILNIH CELJANOV, POSEBEJ TISTIH NA DOLGEM POLJU.

NAS NAMEN JE, DA VAM POKAZEMO PERSPEKTIVNE TEZAVE CELJA Z OSKRBO PITNE VODE, DA SE POGOVORIMO O NOVIH CENAH VODE, KI SO ZAENKRAT SE PREDLOG, A SE LAHKO JUTRI URESNICIJO V NASE BREME, IN DA VAM POVEMO, KDAJ SE BO CELJE RESILO BOJAZNI, DA ZBOLI ZA BLEJSKO BOLEZNIJO.

ZATO VAM POSREDUJEMO RAZGOVOR O TRETJI REKONSTRUKCIJI CELJSKEGA VODOVODA IN O ZALOSTNEM STANJU CELJSKE KANALIZACIJSKE MREZE. NASEGA RAZGOVORA SO SE UDELEZILI DIREKTOR PLINARNE—VODOVOD DRAGO CERNETIC, PREDSEDNIK DELAVSKEGA SVETA KOLEKTIVA PLINARNA—VODOVOD FRANC CEBULAR, PREDSTAVNIK ZAVODA ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA ING. BELA BUKVIČ, PREDSTAVNIK ZAVODA ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO CELJA DR. FRANC PLANINŠEK IN VODJA SEKTORJA ZA NOVOGRADNJE PODJETJA CESTE IN KANALIZACIJE V CELJU FRANC JARH.

Popolnoma razumljivo nam mora biti, da nov 12 kilometrski cevovod novega zajetja v Vitanju in dobrih 30 kilometrov kanalizacijske mreže zaenkrat še ne rešujeta celjskega problema.

Če dandanes govorimo o 30 letnem razvoju Celja, potem projekt predvideva porabo pitne vode z zajetji do najmanj 600 sekundnih litrov, medtem ko premore trenutno stanje črpališča v Medlogu in novega zajetja v Vitanju 250 sekundnih litrov. In če želite zvedeti, kolikšna sredstva še bodo potrebna, da se uredi vodovod in kanalizacija, potem se po današnjih cenitvah navedenega vodovoda in kanalizacije izračuna na vsoto 9.333 milijarde. Sicer je mišljeno za 30-letno obdobje, toda tako, da bi glavino vložili v prvih desetih letih. In druga vprašanja: regulacija vod, kar je nujno za uspešno kanalizacijo Celja ter industrijski vodovod, vse to ostaja nerešeno.

Najbolj nazorno pa nas o resnosti perspektivne izgradnje lahko pouči stanje v podjetju Plinarna-vodovod.

Podjetje v zagati

Drago Černetič: Z gradnjo vodovoda iz Vitanja smo pričeli pred sedmimi leti. Pri tisk občanov na zborih volivcev v lanskem letu pa je pospešil izgradnjo in namesto

do Vojnika, kot je bilo v načrtu, smo do konca leta uspeli pripeljati cevovod do Mariborske ceste blizu bencinske črpalke. To je bila za nas težavna naloga, saj smo morali zgraditi 12 km cevovoda v premeru 400 mm. Ker nismo imeli projekta, smo delali tako, da je dokumentacija prišla šele po izgradnji odseka. Projektanti so kasnilo za praktično izvedbo. Vse to pa je vplivalo na kvaliteto dela in na večje stroške montaže. Primanjkovalo nam je tudi sredstev. Občina je dala garancijo, mi pa smo najeli kredite in smo nosilci vseh obveznosti. Zašli smo v krizo, ko nismo bili več kreditno sposobni in šele po pisni zagotovitvi občinske skupščine, da je pripravljena kriti vse obveze, smo najeli dodatni kredit. Šli smo mimo kazenskega zakonika, ki predvideva kazni za odgovorne osebe, ki prezahtevajo podjetje. Posledice pa se kažejo danes. Mi, smo vseh kreditov smo sklenili pogodbo s Komunalno banko v Celju za 100 milijonov kreditov, a smo jih lahko realizirali le 50 milijonov in smo obviseli v zraku ter za januar nismo mogli zagotoviti osebnih dohodkov delavcem. S pomočjo občinske skupščine smo dobili k sreči premostitveni kredit za manjkajoče milijone to pa je trenutna rešitev, kajti obveze rastejo.

Pri horuk gradnji je nastopilo mnogo nepredvidenega. Najeli smo 800 milijonov kreditov, opravili pa delo v vrednosti okrog 900 milijonov, torej nam manjka dobrih 10

milijonov. Kredite odplačujemo iz dohodkov od vode — in tako smo pri višji ceni vode. Predlog je že na skupščini. Večina naših kreditov je kratkoročnih (od 4 do 5 let). Letos imamo 206 milijonov obvez, teh pa ne moremo kriti.

Čimprej zaščititi vodne vire

Ing. Bela Bukvič: V projektih vodopre-skrbovalnih naprav za Celje zunanjega sodelavca zavoda za napredek gospodarstva v Celju ing. Rupnika, ki jih vnašamo v ureditveni načrt mesta Celja, zasledimo, da bo popolna potreba pri 30-letnem razvoju Celja več kot 600 sekundnih litrov zajetja. Zaenkrat pa ima Celje zajetje v Medlogu s 120 sekundnimi litri in zajetje v Vitanju (novo) s 150 sekundnimi litri. Pri ureditvi vodovodnega omrežja se je projektant upiral na obstoječe vodne vire, ki jih bo mogoče zajeti: izvir pri ribogojnici v Stranica-ah oziroma v Bukovljah z možnimi 100 sekundnimi litri ter podtalno vodo na področju Vrbja v Savinjski dolini, ki bi lahko dajala 250 sekundnih litrov. S temi zajetji bi zagotovili perspektivne potrebe. Pri tem pa ne smemo pozabiti na sistematično in vsesplošno raziskavo podtalnice v Savinjski dolini in v Stranica-ah ter takojšnjo zaščito teh dveh virov, sicer bi lahko s kakršnimi-koli posegi na teh področjih ti izviri splahneli.

Preden pa mislimo na ta nova zajetja, moramo urediti predvsem rekonstrukcijo dotrajane vodovodne mreže v mestu samem. Po predvidevanjih projektanta bi povprečna letna investicija za vodovod znašala okrog 180 milijonov, s tem da bi v prvem obdobju vložili več, po 400 milijonov letno.

Kako bo z novimi cenami pitne vode

Franc Cebular: V podjetju smo zelo za-skrbljeni, kako bo z anuitetami, ki nas bremenijo. Prav tako pa nas skrbi dejstvo, da so nam na občinski skupščini prvi pred-log za povišanje cene vode odbili.

Drago Černetič: Stanje je pač drugačno od predvidenega. Na občinsko skupščino smo dali dva predloga. Po prvem bi bile cene znosnejše, če bi uspelo vse kratko-ročne kredite podaljšati vsaj na 10 let. Ker pa občinska skupščina ni našla možnosti za podaljšanje teh kreditov, nam nove ka-lukacije na mesečnem izpadu dohodka za 7,5 milijonov dinarjev ne kažejo drugače, kot da znatno povišamo cene. Predlagali smo ceno za široko potrošnjo 56 dinarjev, za obrt 110 dinarjev in za industrijo 168 dinarjev za kubični meter vode.

Stanje je pač takšno, da bodo v primeru, če z novimi cenami ne bomo prodrli, padle vse obveze na občinsko skupščino, torej v tej ali na oni obliki na nas vse.

Ko so potrošniki zahtevali novi vodovod, je bilo jasno, da to pomeni dokajšnje in-vesticije. In kdo naj jih krije? Bodoči po-trošniki vode? Sedanjí trdijo, da niso dolž-ni! Torej kako?

Bela Bukvič: Vemo, da je veljavni zakon

o urejanju zemljišč v revidituri, toda za-enkrat je pač oblika plačevanja kolektivne potrošnje takšna, da uporabnik plačuje investicijo vsak mesec inkasantu določene potrošnje (vode, elektrike ali podobno).

Zakon pa ne zahteva, da bi potrošnik moral plačevati sekundarne komunalne na-prave, saj jo je dolžno zgraditi podjetje, ki svoje usluge zaračunava vsak mesec sproti. Torej, če ni zahteva po plačilu se-kundarnih naprav, kako naj bi bila upra-vičena zahteva po plačilu primarnih naprav?

Drago Černetič: Hočem reči, da ne bo vsak potrošnik plačeval priključka, a tudi to, da zanj ni voda pred nosom sama od sebe, ampak moramo investirati, da jo ima na razpolago. To pač mora plačati upo-rabnik vode in obliki amortizacije, ki je vključena v ceno vode. Če bi bili krediti na 50 let, bi bile obremenitve manjše in znosnejše. Pod temi kreditnimi pogoji pač obremenitev po enoti kubičnega metra vode ni več v skladu z dejansko vrednostjo.

In kako je s celjskim „drobovjem“

Franc Jarh: Z dovodom večjih količin vode bo v mestu takoj nasfal problem ta-kojšnjega higienskega odvoda teh voda. Se-danja 30 kilometrska kanalna mreža Celja je znatno preobremenjena, poleg tega pa je lega Celja izredno neugodna za izgradnjo kanalizacije. Vodotoki, ki naj bi odvajali prečiščene vode, so v previsokih koritih; mesto samo pa je v ravnini in je težko do-biti potrebne padce za odvod. Pojavlja pa se tudi problem podtalnice, ki je na pod-ročju Celja zelo visoka. Rekonstrukcija te mreže je neodložljiva. Ze pred petimi leti smo naročili projekte za izgradnjo primar-nih kolektorjev, ki bi odpadno vodo črpa-li s sedanjih sekundarnih zbiralcev ter jo odvajali v čistilno napravo. Takrat so pre-dvidevali stroške v višini ene milijarde. Danes bo bržčas potrebnih 2,5 milijarde. Vprašanje izgradnje kolektorjev je za Cel-je življensko. Nadaljna izgradnja Celja je nujno vezana nanje. Na Otoku II in Otoku III nimamo nobenih instalacij kanalizacije in prvi je, da v te komplekse položimo kanalske zbiralce. Tako bi kolektor št. 5 te-kel po strugi Sušnice in odvajal vse odpad-ne vode od bolnišniškega kompleksa, od pre-dela lahke industrije in zazidalnega kom-pleksa severno od Dečkove ceste. Drug ko-lektor bi odvajal vodo iz Otoka II in se podaljšal do naselja Ostrožno, kolektor št. 3 bi odvajal vodo iz zazidalnega predela Otok III. To pa je vse vezano na izgradnjo industrije za izdelavo velikih cevi. To pomeni kor 100 milijonov investicij. Toda sredstev ni. Imamo le prispevek-kanalsko, ki jo pobirajo hkrati z vodarino: okrog 15 milijonov letno, odvisno od porabljenega vo-de. Torej nova cena vode nam zagotavlja več sredstev za kanalsko, čeprav se oseb-no ne strinjam s tem, da potrošnika obre-menimo v taki višini z novo ceno za naj-osnovnejšo potrebo.

Bela Bukvič: Po podatkih, ki jih imamo od našega zunanjega sodelavca, bi stroški z rekonstrukcijo celjske kanalizacijske mre-že znašali 3.333 milijarde. V tem so šteti tudi stroški čistilne naprave. Toda pro-blem nastopa v Celju predvsem zaradi ve-

sokih strug. Ob vsakem večjem nalivu bi takšna kanalizacija prav tako odpovedala, kajti odtok zaradi zajezitve majših vodoto-kov ni mogoč. Zato je osnovno vprašanje celjske kanalizacije regulacija celjskih vo-da: Voglajne, Koprivnice in Sušnice (prva etapa!). Voglajna od izliva navzgor ter od-vodni kanali Ložnice, Sušnice in Koprivnice To pa pomeni dodatni 2 milijardi sredstev.

Franc Jarh: V celjski občini doslej žal ni bilo nikoli dovolj sredstev na razpolago za te nujne komunalne naprave in razumljivo je, da s pospešeno rastjo mesta nenado-ma pride do krize, ko ni možno več tako naprej. Kanalizacija je preveč rešen pro-blem Celja, da bi ga smeli obravnavati kot nebitnega. Drugod imajo tako urejeno, da od sredstev, namenjenih za stanovanja, odvojijo del za komunalno ureditev. Pri nas tega na žalost doslej ni.

Bela Bukvič: Je pa še drugo vprašanje. Pri stanovanjski izgradnji se določen odsto-tek sredstev ali pavšal ali konkretno izra-čunana vsota od vrednosti stanovanja lahko po zakonu vlaga v ureditev sekundarnih naprav, tistih, ki so vezane na skupno po-trošnjo. Kaj nam pomaga, če zgradimo stanovanjsko zono, uredimo zelenice, polo-žimo vse sekundarne komunalne naprave, recimo vse zbiralne kanale, a nimamo pri-marnega kanala ali nimamo morda dovolj-nih zajetij vode, če mislimo na vodovod.

To vprašanje ni niti več celjsko. S tem imajo težave povsod. Zakon namreč ne do-loča, da bi moral investitor takega sta-novanjskega objekta plačati kakršnekoli primarne komunalne naprave.

Kam s fekalijami?

Dr. Franc Planinšek: Cudi me, da drobi-mo sredstva pri reševanju odvoda fekalij, saj zahtevamo, da pri novogradnjah gra-dijo greznice, ki terjajo dosti sredstev. Ta bi namreč lahko odpadla, če bi bilo rešeno vprašanje čistilne naprave v Celju. Vpra-šanje pa je tudi, kako bo v Celju rešen problem industrijskih odpadnih vod?

Franc Jarh: Za odvod fekalij in odpadnih vod industrije je predpogoj, da si industri-ja sama uredi čistilne naprave, v projektu kanalizacije so predvideni industrijski ko-lektori, ki bodo vodo odvajali v centralno čistilno napravo. Strinjam se, da drobno biološko čiščenje greznice stane dokajšnja sredstva (za eno stanovanjsko enoto tudi do 250 tisoč) in če se pri tem mislimo na možnostne zajezitve v Savinji in Voglajni ob nalivih, potem pač voda udari s feka-lijami nazaj v stavbe, ki niso opremljene s črpalnimi napravami. V Celju smo kanale priključevali enega v drugega in nadpritisek nastopi že ob malo večji obremenitvi.

Dr. Franc Planinšek: Cudi me, da fe-kalije vozijo v Hudinjo!

Franc Jarh: Zaenkrat nihče ne vodi evi-dence, kdaj odpadki dokončno zginijo. Res pa je, da fekalije pušajo v Voglajno, ker ni na področju mesta nobenega primerne-ga odlagališča.

Dr. Planinšek: Spominjam se, da je bil dan predlog za Zepino. Ker pa je ta kraj preveč oddaljen, so kasneje predlagali ovinek pod stari gradom.

Torej številni problemi, ki kažejo, da je stanje celjskega vodovoda in kanalizacije šele v svojih otroških letih, čeprav je sta-ro nad 50 let. Dosedanja politika občine vsekakor ni bila najugodnejša za rastočo Celje in upajmo, da sedaj, ko je »voda v grlu« vendarle kaže politika reševanja teh problemov drugačno podobo.

Zabeležil: Jože Klančnik

Prav ali ne?

KO SO SE V PRETEKLEM LETU PRICE-LA V LASKEM PRIPRAVLJALNA DELA ZA REKONSTRUKCIJO CESTE, SO S TEM V ZVEZI MORALI PODRETI TUDI 3 STANO-VANJSKE HIŠE. TO DELO JE BIL ZA-UPANO KMETIJSKI ZADRUGI, CEPRAV BI DO TEGA MATERIALA BIL UPRAVIČEN PO VSEI VERJETNOSTI KDO DRUGI.

KMETIJSKA ZADRUGA JE MATERIAL, KI GA JE PRIDOBILA OD PORUŠENIH HIŠ, ZVOŽILA NA KUP, NI PA HKRATI STORI-LA PRAV NIC, DA BI GA ZAŠČITILA. ODGOVORNI V ZADRUGI SICER ZATR-JUJEJO, DA BI BIL MATERIAL ZE VGRA-JEN, ČE BI ZADRUGA DOBILA PRAVOCAS-NO LOKACIJO IN GRADBENO DOVOLJE-NJE, KAR PA SEVEDA NE OPRAVICUJE, DA JE IZPOSTAVLJEN VREMENSKIM VPLIVOM.

PRIPOMBE OBCANOV, KI GREDO V TEM PRIMERU NA RACUN ČUTA ODGOVORNO-SI, SO POVSEM OPRAVICENE, ZATO SE CLOVEKU OB VSEM TEM VSE POGOSTE-JE VSLJUJE MISEL, DA BO, CEPRAV SO ZADRUGI DANE VSE PRAVICE V POGLE-DU GOSPODARJENJA, NEKDO LE MORAL POSKRBE TI ZA NJIHOVE DOLZNOSTI, KI PRAV TAKO IZVIRAJO IZ ZAKONA O DRU-ZBENEM SAMOUPRAVLJANJU.

T. K.



Z ZAVODA ZA ZAPOSLOVANJE DELAVCEV V CELJU

ZAPOSLOVITEV IN ZVEZE

NAJPOGOSTEJE SE SREČUJEMO Z NEZAPOSLENOSTJO PRI ŽENSKAH

Ceprav je razumljivo, da jasneje postavljamo vprašanje intenzivnega vključevanja žive delovne sile v go-spodarstvo kot neekonomsko, ker vodi v ekstenzivno gospodarjenje, vendarle ne moremo imeti dejstva, da pojem »nezaposlenost« ni tako neznamo malenkosten kot ga lahko izrazimo v odstotkih. Najpogostejše se srečujemo z nezaposlenostjo pri ženah.

Celjski zavod dela na področju celjske, laške, šmarske in šentjurske občine in prav dokaj visok porast zaposlenosti na tem območju kaže na nekatere splošne gospodarske pogoje (ugodna konjunktura, obsto-ječ ekonomski instrumenti), ki po-gojujejo doseganje boljših poslovnih uspehov predvsem na račun najce-njnejšega proizvodnega faktorja — živega dela!

Zanimivo pa je vprašanje neza-poslenega ženskega prebivalstva! Glavna krivda odpade na kadrovsko socialne službe v podjetjih. Primer-na prosta delovna mesta za ženske

so bila zaradi slabega kadrovanja ne-pravilne razvrstitve tehničnega vo-dstva zaseden z moško delovno silo, poleg tega pa se še vse prepogosto srečujemo s problemom, da ženske niso stimulirane za konkretno delo na delovnih mestih. Bržčas je to le eden od vzrokov, kajti lahko bi go-ovorili o neprimarnosti žena za za-poslitev v deficitarnih panogah de-javnosti, o oddaljenosti od delov-nega mesta in drugih razlogih.

Ne moremo pa mimo dejstva, da postaja zaposlitev žene osnovno vprašanje družinskega standarda; družinske potrebe daleč presegajo v večini družin dohodke enega zapo-slenega.

Posebej prizadete so predvsem ne-zaposlene ženske brez premoženja ali z minimalnimi dohodki članov, s katerimi žive v družinski skup-nosti. Prav te, ki so najbolj upravi-čene, najpogostejše ne dobe zaposlit-ve. Sistem VIP (zveze in poznanst-va) igra pri zaposlovanju žensk od-ločilno vlogo. In te zveze omogoča-

jo zaposlitev žal v večini primerov boljše situiranim. Znanci uredje zapo-slitev mimo zavoda in zavod služi zgolj kot administrativno posredniš-tvo za napotnico (v kolikor to ne opravijo kar kurirji delovnih orga-nizacij).

Vsekakor ostajajo številna vpra-šanja zaposlitve žena nerešena, saj so pogoji v terciarnih dejavnostih iz-redno slabi in neavbljivi. Zato želja po zaposlitvi tam, kjer so boljši po-goji, čemer pa strokovna struktura nezaposlenih ne ustreza.

In kako odpraviti ozko razločeva-nje moških in ženskih poklicev ter vplivati na še vedno pričujočo ozko delovno vzgojo ženske mladine v mladosti. Krog običajnih ženskih poklicev: frizerka, šivilja, kuharica, trgovska pomočnica in podobno bo-mo lahko odpravili le, če bomo po-stopoma uvajali možnosti za vklju-čevanje v druge poklice ter ustvar-jali pogoje tako v pramarni kot ter-ciarni dejavnosti za široko zasedbo delovnih mest z ženskami.

Kako izkoriščamo zdravilne vode

(NADALJEVANJE IN KONEC)

Ce ugotavljamo, da je v preteklem letu čakalo stalno na sprejem 600 bolnikov, letos že 1.200 bolnikov in da bo prihodnje leto čakalo na sprejem že skoraj 2.000 bolnikov, bomo lahko ugotovili, da je že sedaj stanje nevrzdržno.

Prav vsakdanji so primeri, ko čaka za-vozanec pol leta na sprejem. Težko bi bilo ugotoviti vse zdravstvene posledice in jih tudi morebiti finančno prikazati, če računamo, da bi moral zavarovanec najpozneje v enem tednu po odpustu iz bolnišnice začeti z rehabilitacijo. Težko je tudi izračunati, za koliko se čas rehabilitacije podaljša in koliko več stroškov trpijo komunalni zavodi za so-cialno zavarovanje, ker se zavarovanci ne morejo pravočasno vračati na delovna mesta. Kje je izhod?

Fizioterapija je v zdravstvu mlada veja ter bi zaradi tega morali predvsem skrbeti za kadre. Pri fizioterapiji nujno potrebujemo bazene tople vode za hidroginastiko, še bolj pa je, če uporabljamo v te namene tople zdravilne vode. Teh pa imamo v Slove-niji še kar precej: zdravišče Dobrna, ki opravlja skoraj izključno rehabilitacijo gine-koloških primerov, čeravno bi 40 odstotkov pacientov bilo mogoče rehabilitirati kje drugje; dalje Dolenjske, Šmarške, Cateške toplice, Moravci itd. Bodočnost teh zdraviš-č je v preusmeritvi na medicinsko rehabilita-cijo poprej opisanih primerov.

Ce bi vsa navedena zdravišča opravljala isto dejavnost kot zdravišče Laško, bi bila brez mrtvih sezon. Tako pa danes nekateri izmed njih životarijo. Vsa ta zdravišča bi lahko tudi sprejemala rehabilitacijo ter tako nekoliko razbremenila zdravišče Laško. Lahko bi se ukvarjala načrtno tudi z inozemskim turizmom, saj je povečanje po-tovrstnih zdravstvenih uslugah v inozemstvu ogromno. Z rehabilitacijo bi lahko inozem-skega gosta priklenili na zdravišče najmanj mesec dni, lahko pa tudi za več mesecev in inozemec v teh zdraviščih ne bi bil več samo prehodni gost, kakor je danes.

Naj navedem podatek, da bi lahko samo zdravišče Laško sklenilo pogodbo z organi-zacijo avstrijskega socialnega zavarovanja za 100 postelj letno. Prihajajo pa tudi še drugi interesi, tako da bi lahko zdravišče Laško svoje kapacitete popolnoma prodalo ino-zemskemu gostom.

Te vrste inozemskega turizma zaenkrat ni mogoče uveljaviti, ker je treba reševati ne-vrždržno stanje medicinske rehabilitacije na-šega delovnega človeka. Zaradi tega je nujno, ali omogočiti zdravišču Laško razširitev ka-pacitet, ali pa v vseh navedenih zdraviščih takoj pričeti z uvajanjem sodobne fiziotera-pevske dejavnosti.

Zdravišča so zdravstvene ustanove, zaradi česar bi bilo treba gostinske kadre izpopol-niti z zdravstvenimi delavci, usposobljenimi za rehabilitacijo.

Ce bi vsa navedena zdravišča zaživela, bi lahko takoj tretjino kapacitet prodala ino-zemskim bolnikom in bi jim za devize pro-dajala to, kar je za nas najcenejše — zdrav-stvene in gostinske usluge.

Sredstva za razširitev rehabilitacijskih zmogljivosti bo pač treba nekje poiskati, drugače bo še v naprej čakalo na sprejem v zdravi-lišču Laško 1.200 zavarovancev, čez eno leto pa bo po vsej verjetosti že 2.000. Verjetno bo vsak od teh moral čakati na sprejem že eno leto. To pa je problem, ki je nevrzdržen in ki ga ni mogoče več zagovarjati.

Valter Dvoršek



Zdraviliški dom v Laškem

NOVA AMBULANTA

Pred dnevi so predstavniki gozdnega gospodarstva Celje, občinske skupščine Laško in člani delovnega kolektiva zdravstvene postaje Rimske Toplice slovesno odprli nove prostore splošne ambulante v Jurklostru. Zdravnik, ki hodi v Jurklošter iz Rinskih Toplic dvakrat tedensko, je še pred desetimi leti ordiniral v zasilni leseni baraki. Pred nekaj leti so ambulanto preselili v prostore gozdnega obrata, ki so bili sicer mnogo boljši, toda še vedno neprimerni. Letos pa je gozdno gospodarstvo postavilo v Jurklostru novo stanovanjsko hišo, odstopilo zdravstveni službi eno stanovanje ter ga v ta namen preuredilo. Zdravstvena postaja je tako dobila čakalnico in lepo ordinacijo, poleg tega pa še sobo s kuhinjo in kopalnico za stanovanje babice, ki se bo že letos po končani šoli zaposlila v Jurklostru. Prebivalci Jurkloštra zdaj želijo samo še to, da bi v novih prostorih vsaj enkrat tedensko delal tudi zobozdravnik, ki bi naj tja prihajal iz Rinskih Toplic. Treba pa bo zbrati še nekaj denarja za najnujnejšo opremo za zobozdravstveno ordinacijo.

USPELA UPRIZORITEV
PLANINSKE ROŽE

Med vsemi prosvetnimi društvi v občini Laško je DPD Svoboda v Radečah najdejavnejša, kar potrjuje njen vsakoletni program. V društvu je zelo aktivna dramska sekcija, ki je z dosedaj naštudiranimi dramskimi deli znana tudi preko občinskih meja.

Društvo je prav te dni pod vodstvom neumornega režiserja Janeza Pešca naštudiralo opereto Planinska roža, ki so jo uprizorili v nabito polni dvorani v Radečah. Na željo številnih občanov bodo igro še ponovili, s čimer bodo ugodili željam mnogih, ki za prvi dve predstavi niso dobili vstopnic.

DPD Svoboda Radeče vidno izstopa s svojo plodno dejavnostjo že več let, saj je prav to društvo priredilo že več narodnih iger na prostem.

S to prireditvijo so Radečani ponovno dokazali, da pri njih amaterizem še ni izumrl oziroma da se ravno v amaterizmu še zbirajo tiste zdrave sile, ki so čestokrat sposobne kljubovati materialnim tendencam nekaterih že skomercializiranih kulturnih delavcev.

T. K.

Menimo, da bi velika pripravljenost gozdnega gospodarstva, da pomaga zdravstveni službi, lahko bila za vzgled mnogim bogatejšim delovnim organizacijam.

P. S.

KAKO DOLGO SE MACEHOVSKI
ODNOS DO CESTE LAŠKO—MARJA
GRADEC

Vsako, ki pozna cesto III reda, ki vodi iz Laškega mimo Marja Graeca v Jurklošter, bo potrdil, da je bila ta cesta še pred leti v dobrem stanju. Sedanje ugotovitve kažejo, da je v primerjavi z drugimi tovrstnimi okrajnimi cestami med najslabšimi v okraju. Kljub temu, da se promet veča iz dneva v dan.

Naglo slabšanje ceste je bilo predmet številnih razprav že na zborih volivcev, konferencah SZDL in končno tudi na sejah upravnega odbora SZDL Marja Gradec, vendar ko se pripombe in predloge posredovali cestnemu podjetju v Celju, ni bilo slišati kaj več kot — jo bomo že popravili. V dveh primerih, ko je bila cesta tako rekoč že nesposobna za promet, je podjetje pristopilo k popravilu. Cesta je nekaj let ni bila gramozirana, temveč so za silo krpalili le luknje in še to z neustreznim materialom.

Dokler je bil za cesto odgovoren določen cestar, je še nekam šlo, kasneje je bila odvisna od občasnega obhoda cestnih delavcev, ki so se približno enkrat četrtletno pojavili na trasi, za silo pokrpali luknje in odšli. Na kanale in odvodnje jarke pa nihče ni mislil, zato ni čudno, da sedaj voda ob taljenju snega, zlasti pa ob malo večjem naliivu dere po cesti in odnosa s seboj še tisto majhno količino gramoza. Da potrdim omenjeno dejstvo, navedem še to, da je na cesti v bližini obstoječega jezua popolnoma zabiti kanal v premeru 50 cm že od poplave ki je bila v letu 1984.

KO SZDL Marja Gradec je že večkrat opozoril upravo podjetja, ki pa ne kaže pravega zanimanja za ta problem.

Ker kanal ni očiščen, niti ni odvodnih jarkov, je voda našla pot za škaro, ki jo je spodjedla, posledica tega pa je, da bi se lahko sredstva za popravilo omenjene škarpe, ki bodo dosegla po vsej verjetnosti blizu milijon dinarjev, uporabila za druge namene. Nastali situaciji bi se lahko ogmili, če bi podjetje na tej cesti ne ukinilo cestarja, katerega delo bi bilo v glavnem čiščenje kanalov in odvodnih jarkov. S tem je bila povzročena škoda, ki v denarju znatno presega sredstva za osebne dohodke cestarja.

Ker smo pred zbori volivcev, bo opisani primer po vsej verjetnosti zopet predmet razprav, zato želimo, da podjetje za ceste v bodoče prisluhne v večji meri pripombam volivcev.

Ker predstavniki podjetja za ceste zatrjujejo, da nimajo za vzdrževanje te ceste potrebnih sredstev, pripominjam, da bi bila sredstva, ki bi bila uporabljena za vzdrževanje stalnega cestarja, le minimalna v primerjavi s škodo, ki jo povzroča voda na tej cesti, to pa bo trajalo vsaj dotlej dokler ne bo odprti odvodnih jarkov in kanalov.

Predsednik
KO SZDL Marja Gradec
Tone Knez



Prejšnji ponedeljek so v Laškem odprli moderno pekarno. Sredstva za gradnjo je prispevala občinska skupščina, dela pa je opravilo laško gradbeno podjetje Gradbenik. Proizvodna kapaciteta nove pekarne je približno 3 tisoč kilogramov kruha v osmih urah, torej količina, s katero bodo lahko krili potrebe v Laškem, Rečici, Hudi jami, Rinskih Toplicah in bližnji okolici.

Foto: J. Sever

RAZGOVOR Z ENO NAJSTAREJSIH NAROČNIC CT

Življenje ni enolično

Govoriti z bralcem o časopisu, katerega sodelavec si, pomeni govoriti o sebi. Govoriti z bralcem, ki je naročnik časopisa že od ustanovitve, pomeni govoriti o vsem tistem, kar novinar s svojim delom ustvarja in bralcu registrira, neopazno, tako kot se poraja. Upokojenka ANA MEVEC iz PRIHOVE 31 pri Nazarju je naročnik našega lista vse od začetka, ko je počasi, vendar trdno prodiral med občane; od časa, ko ji ga je naročil njen nečak, ki je tistikrat začel trgati hlače po klopih celjskega učiteljskega. Danes je nečak že družinski oče, časopis pa je med tem časom nekajkrat menjal podobno, se vsebinsko obogatil in večkrat razveselil ali razočaral bralce in njene najbližnje, ki ga vsak teden prebirajo.

Naročnica ANA MEVEC ima sodeč po nezaupljivosti, slabe izkušnje z novinarji. Kajti preden smo si dodobra stisnili roko, nam je že na pol v šali, na pol zares dejala, da jo v »cajtunge« ne bomo dajali.

V sobi, kjer so bila okna ovesena z nešteti cvetličnimi lonci, bralka je navdušena gojiteljica cvetic, kot večina občanov v Prihovi, je bilo na mizi razen razprostrtega Celjskega tednika še kup drugih časopisov.

»Poleg knjig, ki jih prebiram,« nam je zapala, »nimam naročenih še več drugih časopisov. Najstarejši obiskovalec našega doma je Celjski tednik. Kadar človek zaide v mesto le nekajkrat na leto in ostaja osamljen,

potrebuje prijatelja, zame je najboljši prijatelj časopis.«

Življenje ANE MEVEC, njena mladost, je podobna tisočim mladostim deklet, ki so že zgodaj občutile dprboto in delo pri tujih družinah.

»Prav veselo in lušno ni bilo nikoli nobenemu, ki je služil,« pravi. »Šestindeset let delovne dobe kot služkinja, šestindeset let dan za dnem brez prostih dni in osemnurnega delavnika, to je doba, ki postavi na glavo vse tiste majhne in velike želje, ki jih človek goji.«

Sreča je odvisna od samega človeka. Reven človek ni imel bogve kaj pričakovati, zdi se mi, da sem si edino želela zdravje. Delala sem rada, zdrava sem bila in če vse drugo odštejem — sem bila srečna.«

Ana, ki noče povedati, koliko je stara, »da ne bi vsi ljudje vedeli«, pravi, da je danes drugače. Zameri mladini, ki je nečakana, premalo potrpežljiva in preveč zahtevna.

»Z delom si moraš ustvariti svoj prostor in mesto v družbi,« pravi. »Danes mladina živi v mestu, v dolini. Tega ji ne smemo zametati, toda povem vam, da bodo prišli še časi, ko bo mladina silila in se rada vračala nazaj na posestva, ko bo spoznala, koliko in kako lepo je življenje tudi tu, kjer vlagas svoj znoj v zemljo, ne samo v stroj.«

Življenje na vasi ni enolično, trdi Ana. Moraš si ga prilagajati tako, da je vedno zanimivo.

Bežen obisk, obilo vtisov, ki jih človek le težko prenese na papir, naj predstavlja vsaj del življenja ANE MEVEC.

nani

IZ BELIH VOD

Bele vode so oddaljene od kulturnih središč, vendar je življenje v vaši dokaj živahno. Prosvetno društvo je uprizorilo »Maščevanje usode« in gostovalo še v Smihelu, Lepi njivi in Paki pri Velenju. V vasi sta že dva televizijska sprejemnika in mladina redno spremlja spored.

NA OBISKU PRI KOMANDIRJU PRVE CETE 2. BATALJONA SERCERJEVE BRIGADE

KDO JE MATIJA
IN KDO BOGDAN?

Malokateri Slivničani ve za Matijo Anzeljca. Ko smo ga iskali, so nam občani zatrjevali, da ni Matija — temveč BOGDAN. Torej Bogdan Anzeljc, ki dela v štorski železarni osem ur in nato v raznih organizacijah še naslednjih nekaj ur, preostali čas pa je doma. In vendar je kljub vsemu Matija.

MATIJA ANZELJC je bil rojen 1923. leta v Laškem potoku na Dolenjskem. Bogdan pa osemnajst let pozneje na neki livadi, obkroženi s smrekami — med partizani. Od takrat je Matija živel le še v spominih vaščanov v Laškem potoku, v besedah drvarjev na Gorjancih, s katerimi je nekoč vihtel sekuro, in med borci, ki so ga sprejeli medse se kot Matijo.

Leto zatem, ko so Nemce pregnali in ko je ugotovil, da pravzaprav ni nikjer doma, ker je še kot otrok ostal brez staršev, se je odločil, da si bo sam ustvaril dom z dekletom iz Slivnice, ki je že nekaj mesecev namesto motike vihtela puško. Poskušal je pobiti na dni, ko mu komandant Smeli od prvem srečanju ni zaupal; na Zidanškovo odred, na steze, ki se danes vijugajo po Notranjskem, po Primorski, Gorenjski, na steze, po katerih je hodil kot kurir komandanta Avšiča, na konje in mule, ki so poginile od naporov in gladi med prebojem Stirinajste... Danes ne more povedati, kje so tiste tri smreke, na katerih so bili ob roski ofenzivi tri dni privezani trije partizani, med njimi tudi on, brez vode in hrane; niti se ne spominja točno, kje je tisto grmovje, skozi katerega so se plazili mimo Italijanov; niti luknje, v katero so Italijani metali bombe, da bi v njih pobili tri partizane, ki so v šestih dneh splezali do hiše, pojedli na pol skuhan fižol in nato v potoku ležali pili in pili vodo, da bi vsaj nekoliko utesili bolečine v trebuhu... Točno pa ve, kje je padel Ilija Badovinac; ve, kako so oklevali s streljanjem na Nemce, ki so pred sabo vodili otroke, spominja se borcev, ki so padli na preboju s Paškega Kozjaka; še danes vidi hišico, v kateri je starša ob petrolejki prebirala fižol, on pa ležal ob steni, vse dokler se ni posvetilo, in ko je dvignil glavo ni bilo več hiše in ne steze.

Točno se spominja šestih obrazov, edinih, ki so ostali ob preboju od njegove čete. Spominja se od vetra, dima in utrujenosti otrdelih obrazov, štirje od teh so podpirali tri, ki so bili ranjeni. In vendar so se prebili na Pohorje. Spominja se, če bi pa kdaj koli pozabil, ga spominja šest ran, in krogla, ki jo še danes nosi v prsih... Pa vendar poskuša pozabiti.

»Drži, da je moral biti nekdo, ki se je boril,« pravi danes MATIJA ANZELJC — BOGDAN, »in če bi bilo to danes, bi se nas borilo še več, toda takrat smo bili to mi, in te bonitete, ki jih borci prejmemo danes — vrednotijo našo borbo. Ali veste zakaj šele danes rešujejo vprašanja priznavalnih borcem, pomoč borcem — kmetom? Zato ker ni borca, ki bi hotel danes prosjčiti svoje pravice!«

Matija Anzeljc — Bogdan je danes predelavec v štorski železarni. Pred dvajsetimi leti, ko se je zaposlil v železarni, si ni pripel na prsa vseh odlikovanj, ki jih je prejel, niti tistega, ki ga je dobil za zasluge za narod. Sedem let je delal kot nekvalificiran delavec.



vec ob martinovki, šestkrat zaprosil, da bi mu omogočili dodatno strokovno šolanje in da bi dobil stanovanje. Danes ima stanovanje lani pa je postal predelavec. Pravi, da je sedaj za šolo prestar...

»Zdi se mi, da je pozno to reševanje,« pravi. »Veliko borcev je že starejših, bolnih, ali pa so pomrli, kjer se prebivalci po večini ukvarjajo s kmetijstvom in živinorejo. Skupno z njimi rešuje in razpravlja o vprašanjih in problemih, ki se vsakodnevno porajajo na vasi. Danes ni več tujec, to kaže dejstvo, da je za ljudi samo Bogdan.«

J. Sever

PREMINIL JE ČLAN NAŠIH ORGANIZACIJ

ANTON SKOK

oče petih borcev NOV

VZORNEGA ČLANA BOMO
OHRANILI V TRAJNEM SPOMINU!Združenje borcev NOV občine Celje
Občinski odbor VVI
Občinski odbor SZDL

Občinstvo - gledališče

V zvezi s pozivom na javno razpravo o repertoarni politiki celjskega gledališča (Celjski tednik št. 5) se mi zdi potrebno omeniti, da v Celju na relacijah gledališče — repertoar, repertoar — občinstvo in občinstvo — gledališče nikakor ni vse v redu. Ko se dokaj nelagodno oziramo po pol prazni dvorani ob marsikateri premieri, se zavemo neljubega dejstva, da gledališče v Celju žal nima — ob vsej široki potencialni publiki — dovolj stalnih in vnetih obiskovalcev. Vprašali se bomo, kaj storiti, da bo SLG uveljavilo tudi drugo črko svoje kratice, se pravi, da bo občinstvo zaživelo z gledališčem, ga sprejelo za svoje in ga obiskovalo v večjem številu.

Menim, da gledališče toliko časa ne bo utrdilo svojega položaja, dokler si ne bo pridobilo širšega občinstva iz vrst kolektivov. Opomnil bi na primer Mestnega gledališča ljub-

ljanskega, ki se je z vrsto abonmajev za kolektive zelo uveljavilo. Seveda tu takoj pride v poštev prvi odnos: gledališče — repertoar. Ne kaže zanikati, da imajo tudi druga gledališča težave z repertoarjem, opozoril pa bi na eno prvo repertoarja, ki bi jo kazalo v Celju upoštevati glede na potencialne gledalce, katere bi želeli pridobiti — ta prva bi bila primernost in dostopnost repertoarja. To ne pomeni ponižati ravni gledališča na Krpanovo kobilico, ampak le približati se publiki s primernimi, tehtnimi, a bolj na čustvo kot na intelekt oprtimi gledališkimi deli.

Poglejmo nekaj letošnjih iger s stališča povprečnega gledalca. Lukičeve intelektualistične bravure in sheme niso mogle ogreti, vprašanje je, kolikor so bile sploh širše razumljive. Avantgardistično zastavljeni Zločin in kazen je izgubil ravno bistveni pomen — živo človeško moralno stvarno problematiko v korist izvajanja v smislu filozofskega traktata. Če potrdimo, da je bil res vsestransko živ gledališki dogodek ravno sicer simpatična Krasnova Nedeljska ljubez, ki pa nima take globlje veljave, da bi oblikovala glavno repertoarno smer, je

res potrebno premisliti o repertoarnem nadaljevanju. Shakespearov Vihar s svojo poetično očarljivostjo, miselno globino in zunanjo pestrostjo pomeni lahko mikavnost za zelo različno občinstvo. Lahko bi rekli — od tu dalje — toda s čim? Odgovor: sveže aktualne igre in kvalitetni klasični komadi po primerenem ključu.

Po širšem uspehu več zapovrstnih repertoarnih novosti bi lahko sodili o konstantnem pridobivanju občinstva, ob tem pa tudi o izbranosti repertoarja. Če bi repertoar ustrezal večini, jih bo naslednjič tudi več prišlo. Odnos občinstvo — gledališče dandanes res ni najbolj tesen. Kino, televizija, tehnizacija konzervirane kulture so faktorji, ki odtegujejo občinstvo gledališču, poleg seveda tudi nezanimanja za kulturne vrednote, pogojenega s prezaposlenostjo, brigo za zgolj rast življenjske ravni in podobno. Treba je zato z gledališko vzgojo v šolah in kolektivih, z reklamo in obveščanjem, z vsakršno koristno pobudo za povezavo širše skupnosti z gledališčem dosegati napredek tudi na tej tretji, vsekakor najbolj problematični relaciji.

Andrijan LAH

LETOSNJA DEJAVNOST PRESERNOVE DRUŽBE

Še več članov

Prešernova družba bo v letošnjem letu še razširila svojo dejavnost. Prizadevala si bo vplivati na vzgojo bralca ter ga seznanjati z naprednimi knjigami. V tem smislu bo skupaj z Društvom Slovenskih književnikov prirejala pogovore o knjigah, predavanja in razstave, kakor literarne večere po mestih, vaseh in delovnih kolektivih. Poleg rednih izdaj, kot so Ljudska knjiga in revija Obzornik, bo Prešernova družba pričela izdajati še nekatere zbirke.

Da bi dejavnost Prešernove družbe čim bolj razširili, zlasti pa, da bi širili njene knjige in pridobili nove člane, so skoraj že po vseh občinskih ustanovili občinske odbore Prešernove družbe. Njihova naloga bo, da bodo preko prizadevanih poverjenikov po delovnih kolektivih in vaseh mobilizirali čim širši krog slovenskih bralcev, da bodo ti postali aktivni člani. Samo številčno močna Prešernova družba bo mogla izpolnjevati naloge, ki jih je pred njo postavila njena ustanoviteljica — SZDL Slovenije.

KD »Anton Aškerc«

V ponedeljek so na celjski gimnaziji ustanovili samostojno kulturno društvo. Na ustanovnem obnem zboru so dali svojemu društvu ime po slovenskem pesniku, ki je obiskoval ta zavod. KD »Anton Aškerc« je registrirano pri Občinskemu svetu kulturno prosvetnih organizacij Slovenije, deluje pa v sklopu aktivna zveze mladine na zavodu. Na prvem obnem zboru so sprejeli pravilnik in program dela. Iz programa je razvidno, da imajo za to šolsko leto še veliko načrtov. Pripravi bodo proslave ob vseh pomembnejših praznikih, poleg tega pa se literarni večer, akademijo in tekmovalne mladinski recitatorjev. Za prvega predsednika KD »Anton Aškerc« so izvolili dijakinjo Darjo Jazbec.

Krf

Več sredstev za učila

Prosvetni delavci sindikalne podružnice iz Rogaške Slatine so na letnem obnem zboru med drugim v razpravi poudarili nujnost programiranja šolskega in izvenšolskega dela ter ugotovljali, da je nesorazmerje med delitvijo sredstev na osebne dohodke in materialne izdatke. Tako je bilo vse premalo sredstev za nakup učil. Zato so z zadovoljstvom sprejeli obljubo občine, da bo letos s proračunom zajamčila več sredstev za nabavo učil in šolskih rekvizitov.

J. I.

Popravek

V zadnji številki se je v članku Nepravilni dolgovri vrnilo nekaj nepravilnih napak. Tako je pri deležu velenjske občine izpadel stavek: občina Velenje se je zaradi rudarskega šolskega centra, ki se samostojno financira, obvezala prispevati 20 milijonov dinarjev, s čimer se je sklad strinjal. Razen tega še vsota 837 milijonov (1,5 in ne 1 odstotek od bruto — bruto osebnih dohodkov) naša na letošnje in ne na lansko leto.

IZ CELJSKEGA MUZEJA

LESENA PUSTNA MASKA



Nestete pustne prireditve so že opuščene. Nešteti ljudski običaji, ki so prinašali veselje in zabavo ob pustnih dneh, so že pozabljeni. Skoraj bi lahko rekli, da so ohranjeni le še v gradivu, ki so ga, ali pa ga še zbirajo na svojih področjih nekateri muzeji. Ti namreč delajo ob proučevanju kulturne preteklosti določenih šeg in navad. Tudi veseli pustni običaji že stoletja spremljajo človeka v njegovem življenju in duhovni kulturi.

Okolica Celja nima pustnih kurentov! Ima pa tradicijo pustnih prireditev v Celju samem, v Zalcu, Mozirju in drugod. Če bi povprašali starega Mozirjana, kako je bilo včasih ob pustu v Mozirju, bi gotovo povedal, da je bilo »čudno« zabavno. V povorki so bile osmešene napake preteklega leta, neizpolnjeni načrti, želje in dosti takega, kar je bilo povezano z vidnimi tržani. Potem sprevod smešno lepih deklet iz drugega! Vmes je bilo povsod dosti plesa in zabave! Na zaključku je bil vedno oženo razporejen pogreb!

V Kokarjih so včasih vlekli ploho, vozili re in grde ženske v mlade lepoticice. Simna vozu babji mlin, ki je spreminjal stolično so prenašali stranišča po vrtovih in njivah...! Vse v zabavo!

Danes hodijo po trgih in vaseh le še osamljene maske — največkrat otroci! Kot preživeli spomini na nekdanje veličastno komične pohode!

Lesena maska, katero so izročili celjskemu muzeju Mozirčani, je služila pustnim zabavam v Mozirju več desetletij. Izdelana je bila v domači Cesarjevi delavnici, nekako pred 60 leti. Na fotografiji pustnega sprevoda v Mozirju leta 1922 (tudi shranjena v muzeju) se skriva pod to masko obraz godbenika, ki je z udarci po bobnu usmerjal korak razigrane množice!

Zdaj maska svoje prvotne vloge ne opravlja več. Zdaj ima funkcijo muzealije celjskega narodopisja; s svojo udeležbo na razstavi pustnih mask v Ljubljani je dokazala, da pripada zbirki ohranjenih, starih pustnih mask v Sloveniji.

M. M.

DPD »Svoboda« Gaberje na boljši poti

V društvu deluje bolj ali manj uspešno enajst sekcij. Najbolj dejavne med njimi so harmonikaška, sekcija pevskega zbora gimnazije, sekcija pedagoške gimnazije, knjižnica in glasbena šola Svobode. Kljub mnogim problemom, s katerimi se te sekcije srečujejo, zelo uspešno razvijajo svoje dejavnosti. Ni mi treba posebej poudarjati, da je gimnazijski pevski zbor eden najboljših te vrste v državi. Tudi harmonikarji se lahko pohvalijo z uspešnimi javnimi nastopi, prav tako mladi bodoči učitelji.

Seveda pa s tem ni rečeno, da gre za slaba za uspehe nekaterih sekcij sami Svobodi. Prepričan sem, da bi pevski zbor gimnazije brez poštvalnega pevovodje tov. Egona Kuneja ne pomeni mnogo. Prav tako bi na pedagoški gimnaziji ne bili tako uspešni, če bi se prepustili izključno Svobodi.

Omeniti moramo tudi sekcije, ki delujejo precej slabo in ostajajo samo na papirju. »Vodilna« med temi je šahovska sekcija, prav nič ne zaostajajo tamburaši in moški pevski zbor. Vse te sekcije imajo ugodne pogoje za delo, vzroke za njihovo neaktivnost je treba iskati v subjektivnih faktorjih. Za tamburaše in komorni moški zbor je premajhna zainteresiranost, slabo pa je tudi to, da člani, ki že aktivno delajo, stvari ne jemljejo dovolj resno. Cisto jasno je, da brez vaj ne more biti uspeha.

Šahovska sekcija je v enem letu izgubila precej svojih rednih obiskovalcev. Vodstvo ne zna pritegniti novih članov s pestrimi oblikami kot so turnirji za kategorije, brozopotezni turnirji, nagradni turnirji itd.

Kljub temu, da je sedež Svobode v Gaberju, vlada v tem predmestnem predelu kulturno mrtvilo. Ali delavci res nimajo smisla za kulturo? Zakaj si mora mladina iskati »kulturo« v gostinskih lokalih ali na cesti? Zadnji čas je, da pričemo o tem resnejše razglabljanje in to v razglabljanje pritegniti tudi gabsko Svobodo.

Vtis z občnega zbora, kjer sem članom kritično nakazal del teh problemov? — Ne vznemirjaj leva kadar spi! Zarko Petan je napisal, da naši moji ne skrivajo glav v pesek, temveč v letna poročila o doseženih uspehih.

V tem sestavku sem kritično ocenil določene stvari z željo, da bi se izboljšale. Ni to samo moja želja, kakor tudi ni samo moja želja, da bi se gabska kultura zdramila iz dolgoletnega »zimskega« spajca.

Temu zbuženju lahko v največji meri pripomore DPD Svoboda — Gaberje.

Vidmar Vladimir

Ta mesec na platnu

Ameriški film z naslovom 30 let smeja sicer ne bo nudil posebne osnove za razmišljanje o ideji, težnji filma, kajti ta ideja je preprosta in človeku razumljiva, bo pa vedno vplival na filmsko kulturo gledalca. Preprosto zaradi tega, ker je to kvalitetna komedija, ker je to tisti lepi, pristni in domiselni smeh, brez umetničenja in banalnosti, ki si ga vsakdo želi. V filmu, narejenem v stilu, »Ko je kraljevala komedija«, bo prikazano obdobje od 1890 do 1930. leta. Nastopajo pa stari, nesmrtni komiki s Charlijem Chaplinom. Vsebinska komedija zajema različne osebnosti in teme iz omenjenega obdobja — od prikaza nekdanjih zvezd Broadwaya do katastrofalnega potresa v San Franciscu, v mnogih scenah pa so zanimive sekvence iz prvih francoskih komedij. Na platnu bomo lahko videli tudi scene iz prve svetovne vojne, plovbo ameriškega ladjevja proti Evropi in slavno vrnitev. Nato bo na površje stopil spet Charlie Chaplin... Sicer pa, naštevati vse odlične prizore, zanimive, igralske storitve komikov vseh časov je brezpomembno,

kajti film si je treba ogledati. Če že ne zaradi vseh odlik, ki mu jih lahko mirno prisodimo, pa prav zaradi tega, ker smo v tem modernem času, ob tolikih skrbih, ob tolikem delu, prepotrebni pravega smeha. V filmu 30 let smeja ga bo prav za vsakega dovolj. Morda bo gledalec potem sam pri sebi ugotovil, da so razlike med komedijami, praviim humorjem in prisiljenim smehom, ki ga je pri nas več kot preveč. Če bo poleg same zabave in zadovoljstva dosegel film pri gledalcu še zavestno osvojitve tega spoznanja, bo dvakrat zadel v črno. To pa gotovo ni malo.

J. V.

BILA SEM NA SMUČARSKEM TEČAJU

Zimske počitnice, ki so prinesle toliko veselja, sem preživela doma. Hodila sem v smučarski tečaj, ki je trajal šest dni. V teh dneh sem doživela mnogo lepega. Opisala vam bom dogodek, ki mi je ostal najbolj v spominu.

Peti dan tečaja smo se smučali na Pušnikovem hribu. Vsi smo se že enkrat peljali, razen Borisa. Nazadnje se je zapeljal še on. Ko se je pripeljal do konca, se je prekucnil. Smučke so se mu odpele in se po svoje odpeljale naprej. Toda po bregu niso drsele same. Pri padcu so Borisu z nog ušli tudi čevlji in tako so smučke popeljale s seboj tudi nje. Mi smo se smejali, Boris pa je točil solze. Naš tovariš mu je očistil nogavice in vse se je srečno končalo.

Zdaj mi je dolgčas po tečaju, saj mi je mnogo koristil. Zahvalujem se vsem tovarišem za trud, posebno pa tovarišu Nateku, ki me je v tečaju poučeval. Upam, da se bomo prihodnje leto zopet srečali na snegu.

Metka Vrečko
Korotanska 13
Šoštanj

POMLADNI DAR

Pomlad prihaja,
prvi cvet že cvete
na kopni jasi za vasjo.
Zaziblje vetrič ga smeje.
Želim, da burja ne zaveje,
da prvi cvet tam v rebri
ne umre.
Za koga le cveti,
morda pozdrav pomladnega je soja?
Utrgam ga — v rokah naj zveni,
v tvojih rokah ljuba mati moja.

Verja Krajnc,
Okonina 41,
Ljubno ob Savinji

Z VESELJEM DELAMO

Redno prebiram pisma, ki jih pišejo pionirji v Radovedno malho. Poslednje pismo tetke urednice me je vzbudilo, da tudi jaz napišem nekaj o delu pionirske organizacije na naši šoli — to je osnovni šoli Jožeta Letonje — Kmeta, Smartno ob Paki.

Naša organizacija dela šele pet let, pa vendar smo poželili že veliko uspehov. Leta 1965. smo dobili novo šolo in takrat se je tudi pionirska organizacija začela normalno razvijati. Dobili smo tudi pionirsko sobo, v kateri imamo zdaj redne sestanke pionirskega odreda. Ustanavljali smo krožke, udeleževali smo se tekmovanj. Ustanovili smo pionirsko delovno brigado, ki je edina v velenjski občini. V brigado se je vključilo že veliko število pionirjev. Pridno vihtijo lopate, mo-



DRAGI MLADI BRALCI!

Tokrat smo najprej dolžni pojasniti pionirjem iz Lesičnega, ki so nas pred dnevi povprašali, kaj je z njihovim sestavkom in risbo. Tako si predstavljamo grozno taborišče, ki so nam ga poslali že pred novim letom. Pionirjem Lesičnega bi se radi opravičili, ker njihovega prispevka nismo že prej objavili. Ne da ne bi bili zadovoljni z njim — nasprotno, ko smo sestavek in risbo dobili smo bili nad njihovim delom presenečeni in navdušeni. Toda takrat so bili praznični, veseli dnevi, zato ni bilo najbolj primerno, če bi objavili pretresljivo risbo. Tako smo jo uvrstili v Radovedno malho šele danes in upamo, da bodo pionirji s to odločitvijo zadovoljni. Vabimo jih, da nam še pišejo.

To vabilo pa velja tudi za vse druge bralce Radovedne malhe. Zdaj so počitnice mimo in življenje v šoli je spet steklo po starem. Pišite nam kaj o tem. K sodelovanju vabimo tudi mlade risarje. Prav radi bomo objavili kakšno dobro risbo.

Ob pustnih dneh vam želimo veliko veselja in pričakujemo, da nam boste opisali tudi te svoje dogodivščine. Do takrat pa — lepo pozdravljeni!

Tetka urednica

PARTIZANSKI POHOD

Zjutraj smo se zbrali na šoli, da bi odšli na pohod. Bilo nas je šest. V koloni smo se odpravili proti Libojam. Na poti nas je ustavil neki arto, nas naložil in odpeljali smo se v Liboje. Od tam smo šli peš do Hrovatinovih. Pri Hrovatinovih smo se najedli, potem pa nam je tovariš Hrovatin pripovedoval o dogodkih iz partizanskega življenja. Povedal nam je da je v neki borbi na Dobrovljah dobil 36 strelcev. Vendar mu je samo eden oplazil uho, ostali

pa so šli skozi obleko. V tej borbi je bil ujet njegov brat, ki so ga pozneje ustrelili v Mariboru. Tovariš Hrovatin nam je nato pripovedoval še o bratu, ki je padel v hribih nad Trbovljami ter o starših, ki so umrli v taborišču. Pokazal nam je partizansko spomenico in več visokih odlikovanj. Pred hišo smo se slikali, nato pa smo zadovoljni odšli v dolino. Želimo si še več takih dogodkov!

Zlatka Spacapan
Petrovce 64

KRATKE IZ MOZIRJA

Da bi izkoreninili tuberkulozo goveje živine, je občinska skupščina Mozirja na svoji nedavni seji sprejela odredbo o obvezni tuberkulinizaciji. Po odredbi bodo izvedli na območju občine obvezno tuberkulinizacijo vse goveje živine, stare nad 1 mesec. Le-to bodo opravili veterinarji. Stroške cepilnega materiala, ki ga bodo na tuberkulinizacijo priploščili, bodo nato dali v zakol. Odredba tudi določa, da morajo lastniki, ki nakupujejo govejo živino za novo rejo, imeti potrjeno, da ni reagirala pozitivno na tu-

berkulin in da izvira iz neokuženega hleva.

Skupščina občine Mozirja je na nedavni seji sprejela sklep, da s 1. januarjem 1965 izstopa iz skupnega sklada za zavarovanje pred rizikom, ki so ga v začetku lanskega leta ustanovile nekatere občine celjskega okraja. Razlog za sprejem sklepa je bil v tem, da sklad vse od ustanovitve dalje ni zaživel.

Na nedavnem zboru volivcev v Ljubnem ob Savinji so občani kritizirali poslovanje tamkajšnje trgovine. Predlagali so, da bi ponovno uvedli non-stop delovni čas, ki je bil uveden že lani in so ga pozneje ukinitili. S tem bi odpadlo nepotrebno čakanje potrošnikov, ki je zaradi pomanjkanja prodajnih prostorov še toliko bolj občutno. Menili so tudi da bi morala imeti v prodaji vse artikole, ki jih potrošniki želijo. V letošnjem letu naj bi tudi pričeli z gradnjo nove samopostrežne trgovine.

NOSILI JO BOMO V SRCIH

Zastave so plapolale v jesenskem vetru. Pred šolo se je zbrala množica ljudi. Na proslavo smo povabili tudi predsednika občinske skupščine Smarje pri Jelšah, Jožka Lojena. Ob tej proslavi je naša šola dobila ime. Tovariš predsednik je odkril spominsko sliko Tončke Čečeve. Po odkritju se je začela majhna slovesnost, ki je bila posvečena njej, ki je darovala življenje za našo lepšo prihodnost. Ob pesmi »Prinesli smo ti rož rdečih« smo postavili pred sliko šopek rdečih nageljev.

Med povabljenimi je bila tudi bivša interniranka iz Lesičnega, ki je bila s Tončko v mariborskem zaporu in v taborišču Auschwitz. Zaprlosila sem jo, naj mi odgovori na nekaj vprašanj, ki sem ji jih zastavila v zvezi s Tončko.

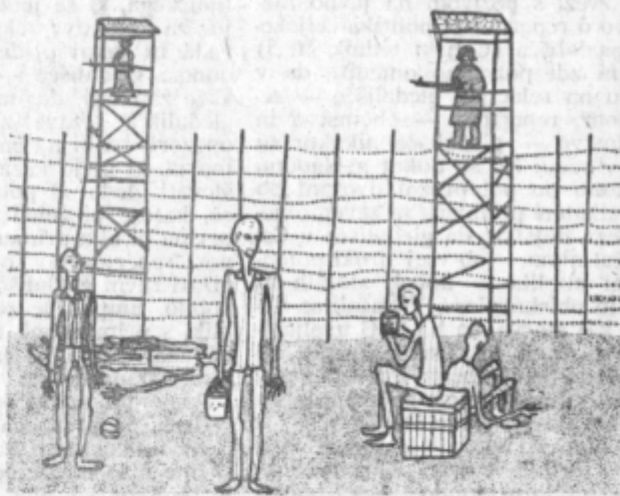
»Bilo je pozimi 1942. V velikem cekru je nosila literaturo, s katero je krepila osvobodilno gibanje, širila nacionalno zavest in vlivala vero v boljše čase. Izdali so jo in ujeli pri Topolovem. Uničili in strli so ji telo, toda njene močne volje in upanja niso mogli zlomiti.«

»V katerem zaporu sta se prvič srečali?«
»Bilo je v mariborskem zaporu. Pripeljali so jo v zapor vso prebičano. Dolgo je molčala. Nato pa je vso bolest in srd zlila v rusko pesem, ki jo je zapela s krvavečimi ustnicami. Bilo nam je hudo, a ob njej si se počutil tako močan.«

»Zakaj je niso ustrelili?«
»Tončka bi morala biti ustreljena kot talec. Toda takrat je prišlo povelje, da žend ne smejo streljati. Zato so jo pozneje odpeljali v Auschwitz.«

»Ali je v taborišču še nadaljevala svoje delo? Kako je umrla?«

»Prešla je več mesecev. In ko sem že pozabila na Maribor, mi je prišla nasproti pred jugoslovansko barako. V taborišču je nadaljevala svoje delo, sovražne sile je niso zlomile. Strla jo je bolezen — tifus. Ko smo stale ob njenem ležišču, nas je gledala in veno-



»Tako si predstavljamo grozno taborišče — tako je risbo imenoval mladi risar Dušan Kocman, učenec osnovne šole v Lesičnem.

mer govorila o domači zemlji. »Ponesite pozdrav v svobodno domovino.« Ni bilo cvetja, da bi ji spletle vence za slovo, le šopek bornih smrekovih vejic je bil okras. Izkazale smo ji poslednjo čast in jo oddale tja, kjer je zgorelo njeno srce — polno ljubezni do rodne zemlje. Ni se vrnila, veter je raznesel njen pepel. Toda med nami živi.«

Res! Mi se je bomo spominjali in jo čuvali kot narodno svetinjo.

Rozika Znidaršič

TEŽAVE PRED PUSTOM

Pust se bliža, pa ne vem, kaj naj napravim. Pusta se vedno veselim. Že v otroškem vrtcu v Rogaški Slatini sem bil kavboj. Drugo leto sem bil indijski poglavar, potem mehiški pevec. Nazadnje pa sem bil kolesar z velikim rdečim srčkom. Hitro sem se napravil. Vzel sem trenirke, kapo, mamino broško

in šal, pa Lučkino skiro. Iz lepenke sem izrezal srce in ga rdeče pobarval. Masko smo napravili z družinskim sodelovanjem. Očka je prispeval denar, mama sukanec in barve, jaz pa črno oglje. Poglejte sliko! To je bilo veselo! Letos pa še ne vem, kaj bi bil. Prosim, svetujte!

Bojan iz Ljubecne



MOZIRJE

PROBLEMATIKA ŠOLSTVA

POMANJKANJE PROSTOROV

Skupščina občine Mozirja je na nedavni seji razpravljala o problematiki razvoja šolstva, s posebnim poudarkom na investicijah v letošnjem letu.

Perspektivni program predvideva, da se bo k osnovni šoli Luče kot podružnična šola pripojila še nerazvita osnovna šola Solčava. Priključitev pa bo možno izvesti šele po adaptaciji osnovne šole Luče, kjer bodo z dograditvijo novih učilnic lahko zajeli v višje oddelke vse otroke iz podružničnih šol Ruduha, Podvolovljek in tudi Solčava. Zaradi vedno manjšega števila šoloobveznih otrok, dotrajanih zgradb in kombiniranega pouka, naj bi v doglednem času ukiniteli podružnične šole Gorica ob Dreti, Radmirje in Podvolovljek. Otroci naj bi se prešolali na osnovno šolo Nazarje, Ljubno ob Savinji in Luče. Prešolanje bo možno zaradi relativne bližine omenjenih večjih šol in možnosti prevoza. Prešolani otroci bodo imeli pouk v čistih razredih, kar ima veliko prednosti pred kombiniranim poukom.

Dosedanje izkušnje so pokazale, da je bila reorganizacija šolske mreže v občini Mozirje v začetku lanskega leta dobro zastavljena. Znatno se je zmanjšalo število otrok, ki obiskujejo kombinirani pouk. V letošnjem šolskem letu obiskuje kombinirani pouk še 26,6, nekombinirani pa 73,4 odstotka. Manj ugodna ugotovitev pa je, da je še vedno visok odstotek učencev, ki ne zaključijo osnovne šole v 8. razredu. V šolskem letu 1963/64 je zaključilo šolsko obveznost v 8. razredu le 66,6 odstotkov učencev.

Priključitev nekaterih osnovnih šol k osrednjim osnovnim šolam in pa prešolanje učencev na višje oddelke popolnih osnovnih šol je sprožilo tudi problem premika šolskih otrok s priključenih šol do sedežev centralnih osnovnih šol. V Zadrski dolini so ta problem rešili tako, da se učenci vozijo z rednimi avtobusi v Gornji grad, občina pa te prevoze regresira. Drugod pa takih možnosti ni.

Za postopno uresničitev 7-letnega programa

razvoja šolstva v občini so v letošnjem letu potrebne nekatere neodložljive investicije, ker je ponekod postalo silno pereče vprašanje učnih prostorov. Na šoli Gornji grad se je na primer število učencev v zadnjem času pri istih učnih prostorih povečalo za 84 odstotkov. Z razvojem dosedanje nižje organizirane šole v Lučah v popolno centralno osnovno šolo so potrebni dodatni učni prostori. Skupščina je sprejela sklep, da je ta pereči problem pri obeh šolah rešiti z dozidavo 4 novih učilnic. Za to bo potrebnih blizu 60 milijonov dinarjev. Polovico teh sredstev bo zbrala občina sama, za drugo polovico pa bo

najela posojilo. Zelo pereče je tudi stanje šolske zgradbe v Rečici ob Savinji. Šolska zgradba je potrebna nujnega popravila. Pa pa bo mogoče opraviti le, če bodo na razpolago dodatna finančna sredstva. Vsekakor pa bo nujno opraviti še letos na zgradbi nekatera sanacijska dela.

V razpravi je bilo tudi večkrat poudarjeno, da mora biti reševanje problematike šolstva v občini tudi skrb vseh delovnih organizacij v občini in ne samo občinske skupščine. Preračunska sredstva v ta namen ne zadostujejo, zato občinska skupščina upravičeno pričakuje tudi njihovo pomoč.

RAZPRAVE O UREDITVENEM NAČRTU V LUČAH

Problem zazidalnih površin

URBANISTI NAJ BI UPOSTEVALI TUDI PREDLOGE OBČANOV

Luče sodijo med prijazne gorske vasi v Zgornji Savinski dolini. Znae so tudi kot turistični kraj, saj se tam ustavlja iz leta v leto več domačin in tujih turistov. Po vojni se je v Lučah marsikaj spremenilo. Pred leti je kraj dobil elektriko in vodovod. Za vsa ta dela pa so večino finančnih sredstev zbrali prebivalci sami in to predvsem v lesu. Pred dvema letoma so v glavnem z lastnimi sredstvi postavili dva TV pretvornika, ki sta veljala nad 5 milijonov dinarjev.

V zadnjih nekaj letih se je močno razmahnila tudi stanovanjska izgradnja. Zgrajenih je bilo 24 novih stanovanjskih hiš, katerih lastniki so povečini gozdni delavci. Prostor, ki je pred dvema letoma določen po ureditvenem načrtu za zazidavo, je že v celoti zazidan. Zato prebivalci in krajevni činitelji vedno bolj upravičeno postavljajo zahtevo po določitvi novega prostora za stanovanjsko gradnjo. Trdijo, da interesov za gradnjo še ne bo zmanjkalo.

Zavod za napredek gospodarstva v Celju je po naročilu občinske skupščine Mozirja izde-

lal predlog ureditvenega načrta, po katerem naj bi se bodoča izgradnja odvijala na prostoru nasproti šole ter med Savinjo in glavno cesto v smeri proti Solčavi. O obsegu predlogih že nekaj časa v Lučah zelo živo razpravljajo. Na nedavnem razširjenem stanku predstavnikov krajevnih organizacij sveta krajevnih skupnosti, občinske skupščine in urbanistov so prišli do enotnega mnenja, da je prostor nasproti šole primeren za gradnjo, medtem ko prostor med Savinjo in glavno cesto ne ustreza zaradi močne talne vode. Potrebna bi bila obsežnejša predhodna razlaga Savinje, ki pa bi terjala znatna finančna sredstva. Zato so predlagali, da se določi nov prostor v smeri Podvolovljek v bližini kopalnice. Nasploha pa je v Lučah problem novih zazidalnih površin, ker je kraj stisnjen v ozki dolini in obdan s strmimi hribi. Kljub temu težavam pa Lučani menijo, da ga je mogoče rešiti, če bodo urbanisti pri izdelavi ustreznega ureditvenega načrta upoštevali tudi njihove predloge.



VABIMO VAS NA IZLETE:

1. MOSKVA—KIJEV—LENINGRAD — 11-dnevno potovanje po ZSSR z vlakom, avtobusom in avionom. Prijava do 15. 4. 1965.
2. ULM—STUTTGART—MÜNCHEN — petdnevno avtobusno potovanje z ogledom svetovnoznanih avtomobilskih tovarn »MERCEDES« in »DEUTZ«. Prijava do 25. 2. 1965.
3. Šestdnevno avtobusno potovanje za »Čla. 5. AND« v MILANO RIM—SAN MARINO. Prijava do 25. 2. 1965.
4. Štiridnevno potovanje v BADGASTEIN. Prijava do 6. 3. 1965.
5. Prvomajsko osemdnevno potovanje v PARIS kombinirano z vlakom in avtobusom.
6. 4-dnevno avtobusno potovanje na slaboizbrano razstavo na DUNAJ. Prijava do 3. 3. 1965.
7. 9-dnevno avtobusno potovanje v CARIGRAD in SOFIJO. Prijava do 15. 4. 1965.
8. 5-dnevno strokovno potovanje z letalom v ZSSR z ogledom MOSKVE IN KIJEVA. Prijava do 4. 3. 1965.
9. 7-dnevno avtobusno potovanje na AZURNO OBALO. Prijava do 27. 3. 1965.
10. 7-dnevni KOMPAS-ov RALLY z avtomobili v RIM—NAPOLI—SORENTO. Prijava do 27. 3. 1965.
11. 4-dnevno potovanje na II. Internacionalni sejem knjige v BOLOGNO. Prijava do 5. 3. 1965.
12. 4-dnevni obisk MILANSKEGA VELESEJMA. Prijava do 15. 3. 1965.

STANOVANJA

Sprejem sestanovalek na stanovanje, eventuelno tudi na hrano. Videnski, Celje, Sladov trg 3/11.

Amerikanec išče sobo in kuhinjo s posebnim vzhodom. Plača zelo dobro. Naslov v upravi lista.

Sprejem dve poštini in snažni sestanovalki. Eventuelno prodam sobo s posebnim vzhodom. Naslov v upravi lista.

Samski zasebni obrtnik išče nujno opremljeno ali prazno sobo. Franc Štumberger, Celje, Mariborska 44.

Novoporočena išče prazno sobo v Celju ali okolici. Naslov v upravi lista.

Iščem prazno ali opremljeno sobico. V popoldanskih urah pomagam v gospodinjstvu. Lenart Slavica, Cankarjeva 13/1. — Celje.

Mlada zakonca išče sobo za dobo 3 let. nudim visoko najemnino. Naslov v upravi lista.

Trgovski uslužbenec išče opremljeno sobo v mestu. Naslov v upravi lista.

PRODAM

Prodajam manjše posestvo — 2 ha zemlje 5 minut od avtobusne postaje — ugodni pogoji. Cena 350.000 din. Ogled je možen vsak dan pri: Anki Knez — Dežno 49 pošta Planina pri Sevnici.

Motorno kosilnico znamke »Astra Rapide« prodam zelo ugodno. Naslov v upravi lista.

Kompletno čevljarstvo obrtno delavnico (2 prostora) v centru mesta, z vsemi stroji in orodjem ter moško kolo prodam — zaradi bolezni najboljšemu ponudniku. Dečko Alojz, Celje, Tomšičev trg 18.

Zaradi starosti prodam posestvo. Naslov v upravi lista.

Fino eladiko krmno — preko 2.000 kg, izven planskega območja, ob glavni cesti, prodam. Naslov v upravi lista.

Eleganten kombiniran, zahodno nemški otroški voziček prodam. Poudbe na upravo lista pod šifro »65.000«.

Poceni prodam dobro ohranjeno opremo za samsko spalnico. Kosova 3 (bivša Zavodna). Spalnico z vložki in preproge prodam ugodno. Naslov v upravi lista.

Moped prodam. Četko, Muzejski trg 8, Celje. Ogled opoldne.

Gradbeno parcelo in gospodarsko poslopje prodam. Vprašati: Mariborska 44.

V Celju prodam gradbeno parcelo in enodružinsko vilo. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Veseljivo«.

Glubok — uvožen otroški voziček prodam. Podgoršek, Stanetova 3.

Dobro ohranjeno opremo za dnevno sobo prodam. Ogled v Ulici 29. Novembra št. 22/III — stan. 37 od 28. II. — 7. III. dopoldne med 9. in 10 uro.

Moped — dvosedezni T-12 in fotoaparati (box kamera) prodam. Teharje 25.

Večjo količino specialnih betonskih stebrov za brajdo prodam. Pilihi Jakob, Celje, Trnovlje 203.

Nujno prodam osebni avto »Opel-Records« letnik 1964, odlično ohranjen, registriran za leto 1965. Cena ugodna. Salobir Franci, Dobje 3 — Dobje pri Planini.

Odlično sobno peč »cefirko« prodam. Naslov v upravi lista.

RAZNO

Nov brezhiben radio »RIZ« zamenjam za brezhiben magnetofon. Telefon: 32-86.

Enosobno renovirano stanovanje v centru mesta (soba in kuhinja 45 m² s pritliklavni — nizka najemnina) zamenjam za enako ali dvosobno, najraje na otoku. Naslov v upravi lista.

Garažo prodam pri Skalni kleti. Naslov v upravi lista.

10. t. m. je ušel od doma pes volčjak. Sliši na ime »KAZAN«. Prosimo privedite ga proti nagradi lastniku: Santi, Tovarniška 15.

Vzajem upokojenca za pomoč na manjši kmetiji. Hrana in stanovanje preskrbljena. Ostalo po dogovoru. Naslov v upravi lista.

SLUŽBE

Iščem samostojno gospodinjstvo k 3 članski družini. Plača visoka. Lepa soba — center. Naslov v upravi lista.

Frizersko pomočnico sprejem. Naslov v upravi lista.

Gospodinjstvo pomočnico sprejme 3 članska družina. Naslov v upravi lista.

KUPIM

Med Letušem in Nazarjem kupim manjšo vseljivo hišico. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Prijeten oddih«.

Zahvala

Ob težki in prerani smrti brata

ANTONA KORENA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanec, ki so pokojnika v tako velikem številu spemili na njegov zadnji poti, darovali vence in cvetje ter izrekli sožitje.

Posebno zahvala smo dolžni č. g. kaplanu za njegovo spremstvo, trud in požrtovalnost.

Bratje, bratranč in sestrične

Vojnik, Dobrna, Zalec, Rim

RAZPIS

RIBISKA DRUŽINA CELJE razpisuje prosto delovno mesto »RIBISKEGA ČUVAJA« in dva pomožna ribiška čuvaja. Pismene ponudbe pošljite na pisarno Ribiške družine Celje, Cuprijska ulica. Ostalo po dogovoru.

Turistične objave

Letošnje pustne prireditve

Celjska turistična zveza sporoča, da so pri njej prijavljene naslednje pustne prireditve:

Sobota 27. februarja:

- ob 16. uri: KARNEVAL KOZJE
- ob 20. uri: Maškarada v hotelu Celela
- ob 20.30. uri: 38. TRADICIONALNA MAŠKARADA Celje

Nedelja 28. februarja:

- ob 15.30. uri: CIBANSKA MASKARADA CELJE
- ob 17.30. uri: PIONIRSKA MASKARADA CELJE

Torek 2. marca:

- ob 15. uri: KARNEVAL ZALEC
- ob 15. uri: KARNEVAL VELENJE
- ob 20. uri: Maškarada v hotelu Celela

Čenik turističnih uslug za 1. 1965

Dotiskan je cenik turističnih uslug Celjskega turističnega področja in je na voljo po zaščitni ceni 20 din v Tur. informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

Naslednje turistično predavanje

Naslednje turistično predavanje bo meseca marca. Znani slovenski planinec dr. Miha Potočnik nam bo prikazal z 200 barvnimi diapozitivi svojo turo: CEZ UKRAJINO NA KAVKAZ.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega ljubelega sina, brata, svaka, nečaka in strica

FRANCA MAVRICA

se prisrčno zahvaljujemo Podjetju »Ceste — kanalizacija« v Celju, za pomoč in poklonjene vence, Občinskemu sindikalnemu svetu, duhovščini in vsem, ki ste ga spemili na njegovi poslednji poti.

Družine: Mavrič, Kostrun in Celik

Razpisna komisija pri Svetu delovne skupnosti uprave Skupščine občine Celje

razpisuje

V smislu 57. in 58. člena Pravilnika o notranji organizaciji delovnih razmerij in delitvi dohodka uprave Skupščine občine Celje nezasedena delovna mesta v upravi Občinske skupščine Celje in to:

- 1 REFERENT ZA NORMATIVNE AKTE. — Pogoji: pravna fakulteta 4 leta prakse
- 1 REFERENT ZA PROSJE IN PRITOŽBE IN SPLOŠNE ZADEVE. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 SVETOVALEC ZA ORGANIZACIJO V OBČINSKI UPRAVI. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 SVETOVALEC ZA KADRE. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA UPRAVNE ZADEVE. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA POSEBNO DOBO. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA URBANISTIČNE, GRADBENE IN KOMUNALNE ZADEVE. — Pogoji: visoka tehnična šola, 4 leta prakse.
- 3 ANALITIKE ZA GOSPODARSKO PODROČJE. — Pogoji: ekonomska fakulteta 4 leta prakse.
- 1 ANALITIK ZA PODROČJE DRUŽBENIH SLUŽB. — Pogoji: ekonomska fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 FINANČNI ANALITIK. — Pogoji: ekonomska fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 SEF UPRAVE ZA DOHODKE. — Pogoji: pravna fakulteta, 5 let prakse.
- 1 TRŽNI INSPEKTOR. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 INSPEKTOR DELA. — Pogoji: visoka tehnična šola, 4 leta prakse.
- 1 SANITARNI INSPEKTOR. — Pogoji: medicinska fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 URBANISTIČNI INSPEKTOR. — Pogoji: fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, 4 leta prakse.
- 1 ELEKTROENERGETSKI INSPEKTOR. — Pogoji: ustrezna visoka šola, 4 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA KADRE. — Pogoji: višja kadrovska šola, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA DELOVNO DOBO. — Pogoji: višja upravna šola, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA URBANISTIČNE, GRADBENE IN KOMUNALNE ZADEVE. — Pogoji: višja upravna šola, 3 leta prakse.
- 1 FINANČNI SVETOVALEC. — Pogoji: višja ekonomsko-komercialna šola, 3 leta prakse.
- 4 REFERENTI ZA PRISPEVKE IN DAVKE. — Pogoji: višja upravna šola 3 leta prakse.
- 1 RACUNOVODJA. — Pogoji: višja ekonomsko-komercialna šola, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA UPRAVNO-PRAVNE ZADEVE. — Pogoji: višja šola SNZ, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA POTNA DOVOLJENJA. — Pogoji: višja šola SNZ, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA PROMET. — Pogoji: ustrezna višja šola, 3 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA DRŽAVLJANSKA STANJA. — Pogoji: višja šola SNZ, 3 leta prakse.
- 1 VODJA MATIČNE SLUŽBE. — Pogoji: višja šola SNZ, 3 leta prakse.
- 1 INSPEKTOR ZA POZARNO VARNOST. — Pogoji: višja šola SNZ, 3 leta prakse.
- 3 TRŽNE INSPEKTORJE. — Pogoji: višja ekonomsko-komercialna šola, 3 leta prakse.
- 2 INSPEKTORJA DELA. — Pogoji: višja šola za varnostne tehnike, 3 leta prakse.
- 2 SANITARNA INSPEKTORJA. — Pogoji: ustrezna višja šola, 3 leta prakse.
- 2 GRADBENA INSPEKTORJA. — Pogoji: srednja tehnična šola, 3 leta prakse — pooblastilo.
- 4 USLUZBENCE. — Pogoji: ekonomska srednja šola, znanje strojepisja in ostalih administrativnih del.
- 1 REFERENT ZA NORMATIVNE AKTE. — Pogoji: pravna fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 REFERENT ZA URBANISTIČNE, GRADBENE IN KOMUNALNE ZADEVE. — Pogoji: ekonomska fakulteta, 4 leta prakse.
- 3 ANALITIKE ZA GOSPODARSKO PODROČJE. — Pogoji: ekonomska fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 INSPEKTOR DELA. — Pogoji: visoka tehnična šola, 4 leta prakse.
- 1 SANITARNI INSPEKTOR. — Pogoji: medicinska fakulteta, 4 leta prakse.
- 1 URBANISTIČNI INSPEKTOR. — Pogoji: fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, 4 leta prakse.
- 1 ELEKTROENERGETSKI INSPEKTOR. — Pogoji: ustrezna visoka šola, 4 leta prakse.
- 2 GRADBENA INSPEKTORJA. — Pogoji: srednja tehnična šola, 3 leta prakse — pooblastilo.

Pismene ponudbe poslati personalni službi uprave Skupščine občine Celje. Razpis velja do 10. marca 1965. Zasedba delovnih mest takoj, ali po dogovoru.

Razpisna komisija pri svetu delovnega kolektiva upravne Skupščine občine Celje

V sredo, dne 17. tega meseca sva na celjskem pokopališču položili v prerani grob najinega ljubelega očeta

RADA KOŠCA

upokojenca

Udarec je bil tako hud in nepričakovan, da nisva mogli pravočasno obvestiti vseh, ki so ga poznali.

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga spemili na zadnji poti, vsem, ki so mu darovali cvetja, vsem, ki ga hranijo v lepem spominu in vsem, ki so nama v teh težkih trenutkih stali ob strani.

Maribor—Judenburg

Sonja Korent in Milena Schneider z družinama

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Sobota, 27. februarja 1965 ob 11. uri: VECER SLOVENSKE LJUBEZENKE POEZIJE. Zaključeno za gimnazijo Celje.

Sobota, 27. februarja 1965 ob 19.30 uri: Shakespeare: VIHAR. Izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji.

Ponedeljek, 1. marca 1965 ob 17.15 uri: VECER SLOVENSKE LJUBEZENKE POEZIJE. Zaključeno za gimnazijo Celje.

Sreda, 3. marca 1965 ob 19. uri: Shakespeare: VIHAR. IV. šolski večerni abonma in izven. Vstopnice so še na razpolago.

Četrtek, 4. marca 1965 ob 19. uri: Shakespeare: VIHAR. III. šolski večerni abonma in izven.

Petek, 5. marca 1965 ob 15. in 20. uri: Shakespeare: VIHAR. Gostovanje v Novem mestu.

INVALIDSKE DELAVNICE VRANSKO

razpisuje

Javno licitacijo

- 2 strojev za brušenje usnja (rabljena)
- 1 stroj za grbljenje žime (rabljen) dne 6. 3. 1965.

Prodaja se izvrši po uredbi. Vse informacije prejmete pri Invalidski delavnici Vransko.

SKUPŠČINA OBČINE CELJE

prodaja naslednja osnovna sredstva:

1. Telefonsko ročno centralo s 6 pripadajočimi telefoni
2. 6 kom. serijskih sekretarskih telefonskih aparatov
3. Kinoprojektor (primeren za amaterje)
4. 2 stari stenski uri
5. Prtljažnik za fička in drugo.

PRODAJA BO 1. MARCA 1965.

KINO

Kino »Svoboda« Sempeter v Sav. dolini

25. februarja 1965: »RDECE BARETKE« poljski film

27. — 28. februarja 1965: »WINNETOU« II. del — nemški barvni CSP

2. marca 1965: »NEZNANEC IZ NORD EXPRESA« ameriški film

4. marca 1965: »30 LET SMEHA« ameriški film

Kino »Partizan« Sevnica

Dne 27. in 28. februarja 1965: »NEPOZABNA ŽENA« egiptovski film

AVTOTURISTIČNO PODJETJE

IZLETNIK CELJE

Vam nudijo vse turistične usluge. IZLETNIK organizira izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo z lastnimi turističnimi avtobusi — v sodelovanju s PUTNIKOM Beograd.

Udeležujte se IZLETNIKOVIH kvalitetnih potovanj, na katerih se boste seznanili z zanimljivostmi naše lepše domovine in drugih držav. Poslužujte se vseh naših turističnih uslug.

IZLETNIK organizira stalne enodnevnne ali večdnevne avtobusne izlete v TRST in BENETKE, po KOROSKI in druga turistična mesta tujih dežel.

MILANO—NICA—ST. RAFAEL—ST. TROPEZ—SAN REMO—GENOVA, avtobusno potovanje dne 3. aprila, prijava do 3. marca. DUNAJ—ZÜRICH—BERN—LUGANO—MILANO, avtobusno potovanje dne 8. aprila, prijava do 8. marca.

ATENE—SOLUN — sedemdnevno avtobusno potovanje dne 3. aprila, prijava do 10. marca. BLIŽNJI VZHOD: SOFIJA—ISTAMBUL—ANKARA—BEIRUT—DAMASK—JERUSALEM kombinirano Avion-avtobus dne 26. 4. 1965, prijava do 10. marca.

ISTAMBUL—SOFIJA — avtobusno potovanje dne 20. 4. 1965, prijava do 20. marca. RIM—FIRENCE—NAPOLI—POMPEJI, potovanje z vlakom dne 30. 4. 1965, prijava do 1. aprila 1965.

Obveščamo kolektive in posameznike, da sprejemamo naročila in rezervacije za letni oddih, rezervacijo hotelskih in privatnih sob na morju in v planinskih krajih.

IZLETNIK sprejema prednaročila za avtobusne prevoze na spomladanski velesojem v ZAGREBU, ki se vrši v času od 17. do 25. aprila 1965. Ne pozabite pravočasno naročiti avtobuse!

IZLETNIK Celje se priporoča za izvedbo spomladanskih in prvomajskih izletov po domovini in v inozemstvo, ki jih prireja z lastnimi avtobusi.

Vse informacije, programe in prijave pri IZLETNIKU Celje, Titov trg 3, v poslovalnici VELENJE IN KRŠKO.

Za cenjeni obisk se priporoča:

IZLETNIK CELJE
telefon: 28-41
(nasproti avtobusne postaje)

OBVESTILA

Letni občni zbor
CEBELARSKEGA DRUŠTVA CELJE
bo v nedeljo 28. februarja 1965 ob 1/2 8. uri v dvorani DIT, Titov trg št. 6.

Obveščamo vse hišne svete in druge poštošnike, da smo se preselili v nove upravne prostore ob Teharski cesti — nasproti gostilne Seligo. Komunalno podjetje JAVNE NAPRAVE CELJE

Dom Dušana Finžgarja Celje proda odpadli inventar (žične mreže, omare, loščilec, bane, radio in radiatorje) in drugo. Če od družbenega sektorja do 7. marca 1965 ne bo nobenih ponudb — se izvrši prodaja privatnemu sektorju.

OBVESTILO

Cenjene naročnike in bralce našega lista prosimo, da nam za odgovore naslovov iz naše oglasne strani, prilagajo znamko za din 40, ker nam je sicer nemogoče posiljati pismene odgovore.

Obenem obveščamo, da s sprejemanjem oglasov zaključimo vsako sredo ob 11. uri.

Prosimo za razumevanje in upoštevanje gornjega obvestila.

Uprava Celjskega tednika

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 1. do 8. 3. 1965

Janez Cernej, veterinar, Celje, Kajuhova ulica 11 blok 3/II telefon: 22-32

PREKLIC

Podpisana Peperko Marija iz Šmarja pri Jelšah obžalujem vse, kar sem dne 26. 1. 1965 govorila neresničnega v prostorih manufakturne trgovine v Šmarju pri Jelšah o Hrovat Valčki iz Šmarja pri Jelšah in se istočasno slednji zahvaljujem, da je odstopila od kazenskega pregona.

ZAHVALA

Za uspešno zdravljenje in zares prijetno počutje se iskreno zahvaljujem dr. Milotu Ščelovcu in celotnemu kolektivnemu sanatorija Ravne pri Sošanju.

Hvaležni pacient
Stane Jakše

Lesno industrijski kombinat »Savinja« Celje

sprejme v delovno razmerje sodelavce na naslednjih delovnih mestih:

- Vodja delovne enote Zaga
Pogoji: dipl. ing. Biotehnične fakultete, lesne smeri, lesno industrijski inženir z nekaj let prakse.
- Vodja delovne enote Pomožna dejavnost
Pogoji: dipl. ing. Strojne fakultete, strojni tehnik z večletno prakso.
- Šef analitskega odseka
Pogoji: dipl. ekonomist, ekonomist z nekaj letno prakso.
- Kadrovik
Pogoji: Končana višja upravna šola ali višja kadrovska šola, zaželeno nekaj let prakse.
- Referent za gradnje
Pogoji: gradbeni tehnik z nekaj let prakse.
- Več lesnoindustrijskih inženirjev
Pogoji: dokončana višja Lesnoindustrijska šola z nekaj let prakse.
- Vodja za eksploatacijo in vzdrževanje strojnega dela na termoelektričnih napravah
Pogoji: strokovnost po pravilniku o strokovni izobrazbi in o drugih pogojih za opravljanje dela v delovnih organizacijah, ki imajo energetske naprave ali tlačne prostore (Ur. list SFRJ, 47-651/64).
- 4 upravljače parnih kotlov z mehaniziranim kurjenjem
Pogoji: isti kot za vodjo za eksploatacijo in vzdrževanje strojnega dela na termoelektričnih napravah po Ur. listu SFRJ 47-651/64.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in opisom doseganega službovanja, je poslati na splošni sektor delovne organizacije.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

NAČRTI SO - DENARJA NI

V zadnji številki našega lista smo priobčili zapis z obiska pri Partizanu Celje-mesto; tokrat smo se namenili, da napišemo vse kar smo zvedeli o delu Partizana v Gaberju. Naš prijazen sogovornik je bil predsednik društva Pavle Božič, ki nam je o njihovem društvu nanizal celo vrsto lepih reči pa tudi problemov.

NAJPRED NEKAJ PODATKOV O ČLANSTVU

Aktivnega članstva je pri našem društvu okrog 300. Vadijo v devetih oddelkih splošne vadbe ter v treh športnih sekcijah. Vse te pripadnike vzgaja 14 vaditeljev, ki res vzorno skrbijo za telesni razvoj mladih ljudi, ki jih je v našem društvu večina. Nagrade za te vadije so seveda minimalne in pravičnejše ne stimulirajo vsega opravljenega vzgojnega dela, ki kot je znano, ni nič kaj lahke.

KAJ PA ŠPORTNI USPEHI V MINULI SEZONI?

Športnih uspehov v minuli sezoni ni bilo malo, čeprav smo dali poudarka predvsem množičnosti. V splošni vadbi smo se udeležili republiškega prvenstva v mnogobojju, kjer je nastopilo v konkurenci pionirskih oddelkov kar 6 vrst in za to množično udeležbo smo bili tudi javno pohvaljeni. V kvalitetni orodni telovadbi se lahko pohvalimo le z mladincem Trebičnikom, ki je kot član republiške vrste nastopil na državnem prvenstvu. Lahko pa rečem, da v orodni telovadbi načrtno vzgajamo nov kader.

SPORT NA DROBNO

Judoisti celjskega Olimpa Seles je na državnem mladinskem prvenstvu preteklo nedeljo na Bledu osvojili v svoji kategoriji prvo mesto in naslov državnega prvaka. To je po uspehih pokojnega Reye največji uspeh celjskih judoistov v konkurenci posameznikov.

Tudi nogometaši Celja se resno pripravljajo na start v SNL. V nedeljo so gostovali v Trbovljah in proti Rudarju izgubili z 1:3.

Svojo sezono bodo v nedeljo otvorili rokometniki ZRK Celje. Na igrišču Partizana se bodo pomerili starejši proti mlajšim.

V telovadnici I. osnovne šole že dalj časa deluje pionirska atletska šola, ki jo vodi atletski trener Urbančič. Prvi rezultati uspešnega dela šole so se pokazali že na preteklem prvenstvu Celja v pokritih prostorih.

Na letošnjem prvenstvu gimnazije v slalomu je v prvi skupini mladincev zmagal švegl pred Pilihom, v drugi pa Juvan pred Ambrožem, v skupini mladink pa sta zmagali v prvi skupini Grumova, v drugi pa Mermolja.

Na prvenstvu Učiteljske v veslalomu je med moškimi zmagal Kroflič pred Petelinom, pri dekletih pa Golčnikova pred Lončarjevo.

V nedeljo so se prvič letos pomerili celjski srednješolci. Na približno 9 km dolgi progi je zmagal Stajner s časom 26:01 pred Potratom 26:14. Med mladinci je bil prvi Bljak pred Kramerjem.

NA PAŠKEM KOZIJKU

EFENKOV MEMORIAL

Preteklo nedeljo je bila v Paškem Kozjaku tradicionalno tekmovanje v slalomu za memorial Ivana Kovčiča-Efenke. Proga je bila dolga 430 m s 140 m višinske razlike in 51 vrati. Največ uspeha v članski konkurenci so imeli Celjani, saj je prvo mesto pripadlo J. Cetini, drugo Nunciću in tretje Petru Catru.

Tekmovanje samo organizacijsko ni kar najbolj uspelo. Ena največjih napak prireditelja je bila v tem, da niso upoštevali tekmovalnega koledarja osrednje smučarske zveze, kajti istočasno je bilo v Kranjski gori republiško prvenstvo smučarjev. S tem je bila prireditelj prikrasjena bolj kot za množičnost za kvaliteto. Tega pa si spominsko tekmovanje v počastitev 20-letnice osvoboditve in legendarnega pohoda XIV. divizije pod vodstvom heroja Efenke vsekakor ne zasluži.

MEDOBCINSKO PRVENSTVO NA BOCU

Planinsko društvo iz Poljčan je organiziralo medobčinsko prvenstvo v veslalomu in sankanju. Tekmovanja se je udeležilo preko 150 smučarjev in sankalcev iz šmarske in bistriške občine.

Med 14 ekipami pionirjev je v veslalomu zmagala ekipa Slovenske Bistrice pred Rogoško Slatino, med člani pa so zmagali smučarji Poljčan. Iste ekipe so bile zmagovalne tudi v tekmovanju sankalcev. Navdušenost mladih tekmovalcev kaže na potrebo, da se tudi v tem delu Slovenije organizira več zimskošportnih tekmovanj.

Med športnimi igrami imamo največ uspeha v sekciji za hokej na travi. Te fante (2 ekipe, 40 članov) smo pred nedavnim vzeli pod svoje okrilje in ni nam žal, saj so republiški prvaki, predvsem pa predstavljajo vzoren športni kolektiv. V odbojki smo dosegli naslov okrajnega prvaka, v zimski ligi pa smo zasedli 2. mesto. Poleg tega je tu tudi namiznoteniška sekcija, ki jo sestavljajo predvsem

Z IZREDNEGA OBČNEGA ZBORA NK KLADIVAR

NOGOMET DA ALI NE

PRED NEDAVNIM SO ŠIRSO ŠPORTNO JAVNOST VZNEMLJAJE NEKATERE VESTI O ODNOSIH, DELU IN PROBLEMIH NOGOMETNEGA KLUBA KLADIVAR. VELIKO STVARI SO RAZNI KOMENTATORJI PO SVOJE INTERPRETIRALI IN S TEM VNASALI NEIASNOST MED LJUBITELJI NOGOMETA.

Izredni občni zbor nogometnega društva Kladivar, ki je bil sklican zaradi nekaterih problemov, ki so vznikli pred meseci - vlekli pa so se že dalj časa, je s svojo razpravo in poročili razčistil nekatere stvari, ki so bistvene za nadaljnji razvoj in delo tega športnega društva. Če bi strnili misli in navedene probleme, ki so bili vzrok za nezdrave razmere v celjskem ligaskem nogometu, bi prišli do - sredstev. Naj zveni še tako čudno, vendar drži, da se je večina problemov, ki so krnila delo omenjenega kluba, porodila ravno iz sredstev.

Ob uspehu, ki jih je dosegel klub v kratkem času, se vsiljuje misel, da odgovorni činitelji in občani nismo dorasli razmeram in pogojem, ki vladajo in ki so uzakonjeni v »liga« no. gometu, v tem primeru - v drugi zvezni ligi. Sredstva, ki smo jih pred leti dajali za potrebe omejenemu klubu, so za normalno delo in obstoj kluba v drugi zvezni ligi - premajhna. Za ilustracijo bi navedli, da je prve dni tega tedna ljubljanska Olimpija predložila javnosti svoj osnutek proračuna, ki znaša okoli 105 milijonov dinarjev. Za isto tekmovalno dobo, v isti ligi je upravni odbor celjskega Kladivarja pripravil predračun stroškov, ki so za skoraj 60 milijonov dinarjev manjši. Torej je jasno v kakšnih pogojih in kako skromno (upoštevajoč splošne razmere, ki vladajo v jugoslovanskem »liga« nogometu) so bila planirana sredstva.

Ob uspehih, ki so omogočili, da je Celje dobilo ligaša, smo preskočili zahteve, ki jih omejeni klub ima, in ki so potrebne za vsakdanje delo. Da je pa klub proti koncu minulega leta in letos ostal brez sredstev (ni jih bilo niti toliko, da bi izplačali osebnih dohodkov igralcem), da so morali igralci opozoriti na razmere z demonstrativno neudeležbo pri tpenjih, da se je zaradi teh razmer okrnilo tudi sodelovanje vidnih športnih delavcev pri klubu, ni iskati vzrokov pri klubu.

Ce analiziramo razmere v vodstvu kluba, ki ni bil v določenih trenutkih ob danih pogojih in zahtevah kos nalogam, ne moremo nikogar obsojati. Razprava na minulem izrednem zboru je jasno pokazala, da so ti problemi nastali zaradi premajhne demokratičnosti, brez širšega samoupravljanja in poslušanja posameznikov, brez pravilnikov in določenih odstopanj, torej so produkt razmer, ki so nujne v vsakem mladem kolektivu oziroma v klubu, ki preraste že ustajljene metode dela ob isti zasedbi.

Danes ne moremo razpravljati, ali želimo ali ne želimo nogomet, ker je obisk zadostno opravičilo. Vprašamo raje, kakšna vrzel bi nastala, če bi ob nerazumevanju morali prenehati na pol poti, kljub temu, da celjska občinska skupščina z razumevanjem podpira in pomaga klubu, ali pa samo z občasnimi sanacijami razmer, ki ne bodo klubu omogočile življenja.

V nedeljo bodo celjski nogometaši startali v prvem kolu spomladanskega dela tekmovalca. Gostujejo v Tuzli proti domači Slobodi. Jeseni v Celju so igrali 1:1. Tudi tokrat gre do celjski nogometaši v borbo za točko in bodo igrali tudi temu primeren sistem. Postava moštva bo ista kot preteklo nedeljo proti Slovani (2:1): Bauman, Vodeb, Babič, Biščan, Ferme, Zivković, Perc, Hribnik, Devčić, Remete in Binkovski. Halilagić pride v poštev za menjavo na levem krilu in desnega branilca. Vsekar bo točka velik uspeh za Kladivarja.

SAHOVSKE VESTI

V nedeljo je bilo v Ljubljani republiško brzopotežno prvenstvo. Sodelovalo je tudi 5 igralcev iz celjskega okraja, vendar pa so se dokaj slabo izkazali. Drakler je bil 10., Jazbec 17., Brinovec 22., Pertinač 25. in Bervar 27. med 30 šahisti.

Na prvenstvu CSK vodi po 4. kolu Strajher 2 in pol (1).

starejši člani in je bolj rekreacijskega značaja. S tem pa se ni rečeno, da se izogibamo kakršnihkoli namiznoteniških tekmovanj.

GOTOVO IMATE V DRUŠTVU TUDI KAKSNE PROBLEME

Precej. Problem številka ena je slabo stanje našega društvenega doma. Nihče ne stanuje rad v hiši, če mu pušča streha nad glavo tako kot nam. Drugi problem je igrišče za odbojko in roket, ki bi ga radi imeli. Oba problema pa sta pogojena s tretjim - splošnim finančnim stanjem v društvu. Tudi prostor za aktivno delovanje bi radi razširili. V hiši deluje knjižnica Svobode. Treba bi bilo za njo najti primernejše prostore, nam pa bi ta soba precej koristila. Ne smemo namreč pozabiti, da je naša telovadnica zasedena vsak dan razen nedelje od 7. do 22. ure, kajti uporabljajo jo posamezne šole, pripadniki JLA in društvo.

KAJ PA PLAN DELA ZA LETOSNJE LETO?

Plan imamo narejen, zavisí pa vse od financ. Poseben poudarek smo dali prireditvam v počastitev 20-letnice osvoboditve, Jugoslovanskih športnih iger in pa seveda proslavi 75-letnice društva, ki jo praznujemo letos. Poleg udeležbe na raznih republiških tekmovanjih imamo v planu še veliko telovadno akademijo ter turnirje v odbojki, namiznem tenisu in hokeju na travi. Skratka načrtov je precej, če pa bomo vse realizirali, vam bom lahko povedal šele ob koncu leta. Upajmo, da nam ne bo treba spet ugotavljati, da bi lahko, če bi bilo več.

Tu se je našemu govorniku ustavilo. Kaj se mu ne bi, saj se pri besedi »finance« ustavi še tistim, ki skrbijo za sredstva športnih organizacij. Pa tudi tistim, ki se zanje borijo!

Razgovor pripravil E. Goršič



Pripadniki Partizana Gaberje se že tradicionalno udeležujejo tudi pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane«. V načrt letošnjih prireditev spada tudi tokrat sodelovanje na tej telesnovzgojni manifestaciji.

REPUBLISKO PRVENSTVO SMUČARJEV

Najboljša Košič in Rom

V dneh 20. in 21. februarja je bilo v Kranjski gori republiško prvenstvo smučarjev v alpskih disciplinah. Tekmovanja so se udeležili tudi smučarji ZSK Celje Cater Pavel, Košič, Kopinšek, Rom in Trobiš.

Prvi dan je bil smuk. Na zelo težki in zahtevni progi je bil najboljši Celjan Rom, ki je zasedel 20. mesto in zaostal za zmagovalcem Klinarjem 18. sekund. Cater je bil 22., Košič 28. ter Trobiš 29. Pohvaliti velja predvsem Roma in Trobiša, ki sta po dveletnem premoru (JLA)

prvikrat vozila smuk.

V nedeljo pa je bil na sporedu slalom na dveh težkih in ledenih progah. Košič je z zaostankom 22. sek. zasedel dobro 16. mesto, Cater je bil 26., Kopinšek 29. ter Trobiš 35. Košič in Cater sta v prvi vožnji zdrsnila s proge in izgubila dragocene sekunde. S tem pa sta seveda zapravila nekaj mest boljši plasman. Sicer pa so osvojena mesta kar zadovoljiv uspeh celjskih smučarjev, saj je nastopilo okrog 90 tekmovalcev iz vse države.

Na svetovno prvenstvo

intervju

SI IGRAL KDAJ HOKEJ?

Da, pred 15 leti eno sezono, potem sem pa slučajno sodil eno tekmo in to me je bolj pritegnilo kot igranje. Kmalu sem napredoval, leta 1955 do zveznega sodnika, od leta 1969 sem pa mednarodni sodnik.

KOLIKO TEKEM SI ŽE SODIL?

Okrog 600, od tega 148 mednarodnih.

JAKŠNA RAZLIKA MED SOJENJEM DOMAČIH IN MEDNARODNIH TEKEM?

Naše tekme je težje soditi. Druge bolj poznajo pravila in bolje drsajo, s čimer se pri nas lažje pohvalijo le Jesničani.

SI ŽE BIL KDAJ V TEŽKI SITUACIJI - MISIL NA LEDU?

Največ pregrevi mi je delala tekma Kanada: Svica na Olimpiadi. Pa še to predvsem zaradi treme. Potem se je izkazalo, da sem na vseh olimpijskih tekmah, ki sem jih sodil, ravno to najboljše odpiskal. Na domačih drsaljskih sem imel pa že dosti težkih trenutkov.

KDAJ ODPOTUJES NA FINSKO?

Ta teden sodim najprej na nekaterih mednarodnih tekmah v Celovcu, Italiji (Italija: Jugoslavija) in Švici, po enodnevnem pristanku v Celju pa odpotujem na svetovno prvenstvo na Finsko.

KOLIKO TEKEM BOŠ SODIL NA SVETOVNEM PRVENSTVU IN KAKŠEN JE HOROR ZA TEKME?

Na prvo vprašanje ne morem odgovoriti, ker se sodnike na svetovnem prvenstvu določi en dan pred tekmami. Kar pa zadeva horor za tekmo, ga pa ni, ker je to prvenstvo amaterjev. Dobim povrnjene vse stroške in menda dolar na dan za »žeparac«.

BOŠ MORDA SODIL TUDI NA PRIHODNEM PRVENSTVU, KI BO PRI NAS?

Rad bi, posebno v Celju. Toda sedaj je vprašanje, če se bo Celje moglo vključiti v organizacijo. O slednjem odloča predvsem celjska občinska skupščina. Škoda bi bilo, če ne bi dokončali drsaljskega. Saj gre še za

več kot samo organizacijo svetovnega prvenstva. Dobili bi lep objekt, mladina pa veselje do drsalnega športa.

PRIJATELJI ŠPORTA SO PRAV GOTOVO UGANILI, DA JE NA ZASTAVLJENA VPRAŠANJA ODGOVARJAL NAS NAJBOLJŠI MEDNARODNI HOKEJSKI SODNIK CELJAN ALBERT KERKOS.

VESTI IZ SLOVENSKE KONJIC

V Slovenskih Konjicah je bila pred dnevi izredna seja ObZTK z namenom, da sestavi program športnih nastopov in tekmovalj v počastitev 20-letnice osvoboditve. Poudarek bo na množičnih telovadnih nastopih.

Prehitra odjuga je preprečila zaključek smučarske šole. Kljub temu pa je bila zimska sezona uspešna, saj se je smučarske šole udeležilo kar 96 mladih smučarjev. Zanimanje za ta šport pa je poraslo tudi med odraslimi.

Prišlo se je tudi občinsko prvenstvo v streljanju. Sodeluje 8 strelskih družin, ki so razporejene v dve skupini. Glavni favoriti je SD Tone Meliva iz Konjic, vendar pa so ekipe zelo izenačene.

Groleger

MLADINSKA MASKARADA

Bojazen, da ne bo mladinske maskarade, je odveč, kajti pri občinski plesni šoli so nam povedali, da bo mladinska maskarada v ponedeljek 1. marca ob 17. uri v Narodnem domu. Na njej bo igral najboljši mariborski ansambel Bertija Rodoska, pel pa bo Mitja Pipan. Maske so zaželenje, najboljše pa bodo nagradili.

CELJSKI TRG

VSE POLNO CENENE NAVLAKE

Pustimo tokrat cene na celjski tržnici, ki se tako ne spreminijo. Pojdite rajši na nami na sprehod po tem pokitem prostoru, kjer je včasih tako zanimivo. Pokojimo na stojnice in pogledimo, kaj prodajajo. Videli bomo veliko solate, nekaj korenjke, lepe pomaranče, zelene banane, pri privatnih proizvajalcih pa še nekaj žol in zanimivo - veliko jaje. Cene in razmeroma ugodne, če pozabimo na radi, regrat, špinac in nekatere ostale dobrote. Cisto posebej pa moramo spregovoriti o tistih, ki zavzemajo dobro polovico prodajnih miz. To so prodajalci cenenih »umetniških« izdelkov, med katerimi je tudi nekaj takih, da se dlovek skoraj obrne želedec. Ogledite si liste uokvirjene podobne tancice obične lepote na strupeno zelenih tratah! Pa pobirani kipi, prsta, zapestnice, veržice itd. Dokler so bile lepote na tržnici samo še slučajen gro nas niso bodle v oči, zdaj pa se le vprašujemo, kaj vse sodi na trg z živili. Ne bi bili radi krivični do ljudi, ki si z izdelovanjem teh predmetov sužijo kruh, vendar bi bilo prav, če bi svoje delo prilagodili svojim sposobnostim in bi nam priznali s svojim »umetniškim« izživljanjem.

RADIO CELJE

Celjska radijska postaja bo imela v tednu od 1. do vključno 7. marca takse sporoc kroniko lahko poslušate vsak delavnik ob 17.00, obvestila in reklame ob 17.10, ploče po željah pa ob 17.35. Razen tega se bodo zvrstile še naslednje oddaje:

ponedeljek, 1. marca: 17.25 - športni pregled;

torek, 2. marca: 17.20 - mladinska oddaja; sredo, 3. marca: 17.25 - iz dela celjske občinske skupščine;

četrtak, 4. marca: 17.25 - dr. Alfons Debeljak: Zdravstveno varstvo žene;

petek, 5. marca: 17.25 - V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov: Vera Kolšek - Iz življenja starih Rimljanov, en dan v gosteh pri rimski družini;

sobota, 6. marca: 17.20 - za prijatelje konec tedna;

nedelja, 7. marca: 12.00 - pogovor s poslušalci, 12.10 - obvestila in reklame, 12.25 - naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 - literarna oddaja.

Sporoc celjskega radia lahko poslušate na srednjem valu 202 metra pa tudi na UKV 97 mgh.

ROJSTVA - POROKE - SMRTI

CELJE

V času od 14. do 20. februarja se je rodilo 35 dečkov in 32 deklic.

POROCILI SO SE: Piki Franc - Kurja iz Pozgraca in Golež Viktorija - delavka iz Celja; Skrl Stefan - ključavničar iz Celja in Čremožnik Marija - uslužbenka iz Gotovalje; Planko Franc - zidar iz Celja in Senegačnik Franciška - trg. pomočnica iz Rov pri Frankolovu; Kus Marjan - trg. pomočnik in Blaj Alojzija - frizerka, oba iz Radeč; Novak Boris - strojnik in Krempuš Vida - delavka iz Vojnika; Šuster Maksimilijan - uslužbenec iz Slana in Plevnik Ana - uslužbenka iz Korenta; Milaković Ranko - str. ključavničar; Ščurek Marija - tkalka, oba iz Celja; Avbrž Roman - str. ključavničar iz Začreta in Lubej Olga - delavka iz Celja; Vinko Avguštin - delavec in Karolina Arčiček - delavka oba iz Celja; Arzenšek Jozef - str. ključavničar in Golež Danica - delavka oba iz Hrušovca; Gumzej Francišek - upokojenec iz Brezja in Marija Černoga - delavka iz Trnovelj; Zaler Ernest - delavec iz Vrba in Bolha Hedvika - delavka iz Ljubčine; Križanec Janec - strojnik in Rogelšek Ana - delavka, oba iz Celja; Svednik Stanislav - str. ključavničar iz Celja in Veber Ana - poljedelka iz Osence; Verdnik Stanislav - delavec iz Teharja in Veber Kristina - poljedelka iz Osence; Hohnjec Stjepan - skl. delavec in Božiček Ana - modni modelar, oba iz Celja; Ješelnik Albin - študent agronomije iz Novega kota pri Kočevju in Godec Marija - učiteljica iz Sentjanja na Dolenskem; Komek Florjan - klepar iz Trnovelj in Zefran Marija - bolnišnica strelzica iz Prožinske vasi; Dumančič Jože - delavec iz Celja in Lipovšek Herta - delavka iz Vitanja; Vrtačnik Ladislav - inženir iz Trbovlj in Han Marija - uslužbenka iz Radeč; Wolf Johan - tov. delavec iz Pichlinga in Pristovšek Pavla - inv. upokojenec iz Celja; Spaič Savo - ing. metaturgije iz Trebnja in Grič Olga - študent iz Celja; Vranč Karl - trg. pomočnik in Sovinc Jožeta - uslužbenka, oba iz Celja.

LASKO

V času od 14. do 20. februarja sta se rodila 1 deček in 1 deklica.

POROCILI SO SE: Maček Jurij - rudar iz Rečice in Oeko Bogomira - navijač iz Rečice; Prešeren Stanislav - strojniški in Košnice in Rozman Erika - frizerka iz Dobrege; Horvat Viktor - zidar iz Dobja; Vrečko Ivana - zobna instrumentarica iz Dobja; Guček Mihael - poljedelec iz Blatnega vrha in Topole Jožeta - poljedelec iz Trobnege dolca.

UMRLI SO: Plamberger Marija - upolnjenka iz Skok (66); Jureša Mihael - podpiranec iz Slov. Konjic (52); Pajlar Drago - posest. iz Velike gore (60); Golob Ivan - upokojenec iz Celja (78); Jecelj Antonija - upokojenka iz Smarja (59); Bolš Ivan - dijak iz Završ (19); Ocivirk Jozef - geodet iz Celja (40); Oset Marija - upokojenka iz Celja (68); Koren Anton - poljedelec iz Zadohrove (53); Vodusek Ivan - otrok iz Jarmovca (3); Zupan Anton - kmetovalec iz Hraštja (71); Mavrič Franc - minir iz Polul 31); Požar Angela - upokojenka iz Krškega (64).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

UMRLI SO: DIACI, ROJ. PAUSEK ENA - upokojenka iz Govc (85); Pfeifer Ignac - kmetovalec iz Malih Grabovš (31).

Pravljica o mami in Darku

Zdajle sedim v slaščičarni, kamor mamice vodijo svoje najmlajše in vam bi rada povedala zgodbo o Darku, mami in sreči, ki jo imajo ljudje od vsega na svetu najrajši. Malega Darka so imeli vsi zelo, zelo radi. Njegova mamica je mislila, da je edini otrok na svetu in očka je pravil: »Veste, samo naš Darko je tako priden. Od vseh otrok je najboljši in najlepši ravno naš Darko!«

Darko je poslušal takšno in podobne pohvale in v začetku so mu bile všeč. Vesel je bil vsake nove igrčke, vsakega očkovskega poljubčka in vsakega otroka, ki se je hotel igrati z njim. Rad je imel svojo muco in sonce in ves širni svet je gledal s smehljajem zadovoljnega otroka. Počasi pa mu zvezde, igrčke in mamica niso zadostovale več. Znal je že brati in je želel v sobi. Marko je gledal okrog sebe, igrčke je pometal v kot in ko ga je mamica vprašala, kaj mu je, je rekel:

»Nič. Samo nesrečen sem. Bral sem o sreči in hočem, da mi jo kupiš. Tudi jaz hočem imeti srečo.«

Mamica je sina zaskrbljeno pogledala, se otožno nasmehnila in odgovorila:

»Darko premajhen si še, pa ne veš, kako velika je tvoja sreča. Vidiš, kako mrzlo je zunaj? Vrabčki umirajo v snegu, rože za dolgo zaspijo in so nesrečne brez sonca, le ti, ki jih vse gledaš z mojega toplega naročja, ne veš, da si pri meni srečen.«

Ampak Darko ne bi bil Darko, če ne bi takoj zlezal z maminih kolen, vtaknil palec v usta in sedel v temen kot, da bi ujel srečo, če bi slučajno smuknila mimo. V vseh hišah so otroci peli in skakali okrog daril, le Darko se ni zmenil za take otročarije. Mamica je bila iz dneva v dan bolj žalostna, fantek pa se ni izpremenil. Nanosili so mu največjih dobrot, ga oblekli v najboljše obleke in ga spraševali:

»Si zdaj srečen?« Darko pa ni.

Zrasel je v velikega, mrkega fanta. Nič več ni maral za igrčke, nič več mu ni veliko pomenil mamin smehljaj, on pa je še vedno iskal srečo. Malo prijatelj je imel, a še ti niso marali ljudi. Bili so junaki svojih temnih senc, ljudje brez vesti in prihodnosti. Nikoli jim ni prišlo na misel, da bi verjeli v kaj drugega kot svoje misli in načrte. Darko je bil majcen drugičen od njih. Taval je naokrog, se kdaj pa kdaj zjokal nad svojo usodo in še vedno iskal srečo. Hodil je naprej, vedno naprej, a tudi vedno po isti poti. Nič rož ni rastle ob njej, mesečina ni nikoli zašla tja, le senca vesti je kot bodičasto grmičevje silila povsod na svetlo. Kamor je prišel, je puščal za sabo samo gorje in od koder je odšel, so ga spremili na pot mrzli pogledi tistih, ki so ga imeli radi, pa jih je prevaral in zavrzel. Postajal je iz dneva v dan bolj sam in tako osamljen je tudi umrl. Pozimi je bilo, ko so krsto položili v zemljo in samo njegova mati je šla za pogrebom. Ko je srečo imel, je ni našel v toplini materine ljubezni, ko jo je zgubil, jo je iskal v njej.

Se vedno sedim v slaščičarni za mamo. Gledam jih v njihovi najvišji sreči, kako s sladkarijami nosijo v sebi ljubezen svojih mater. Mogoče je med njimi kakšen Darko?

Silva Radčenko

RADIOVOJ REHAR

ZLATA ORHIDEJA

29

Po tem razmišljanju ni več silil vanjo z vprašanji. Ni ji hotel povzročati težav zaradi stvari, ki so jo nemara mučile v najbolj skritih kotičkih njene duše. Sicer se mu pa ni zlepa več nudila priložnost za zaupen razgovor. Paul se ni nikoli oddaljil od nje tako daleč, da ne bi mogel slišati njenega razgovora. Vinku se je celo zdelo, da ju nadzoruje. Vendar je menil, da je tudi to naravno in razumljivo. Brat ji je skrbnik. Nadomestka ji očeta in mater. Njegova dolžnost je, da jo čuva kakor otroka. Take previdnosti mu sicer res ne bi bilo treba, vendar mu zameriti ni mogel, ko ga še ne pozna tako dobro, da bi mu mogel brezpogojno zaupati.

S temi ugotovitvami se je zadovoljil in ni več premišljeval. Mimo tega je terjalo napredovanje skozi dvigajoči se pragozd toliko paznje, naporov in budnosti, da ni ostajalo ne sile ne časa za resnejša razglabljanja o njunih osebnih zadevah.

Močno izčrpani in otopeli so se nazadnje približali redkejšemu gozdu, ki ga niso več prepletale tako množevne ovijalke kakor prej. Našli so tudi prepadno vdrtino z izvirkom večjega potoka, ki jo je bil knez zadosti zanesljivo vrisal v svoj zemljevid. Napredovanje je postalo znosnejše in opogumljalo jih je tudi zavest, da ni več daleč do cilja. Tako je tudi bilo. Čez nekaj ur so zagledali skozi drevesna debela sivo, z ovijalkami prerasto stavbo. Vzkliki veselja in zmagovalstva so se jim izvilili iz prsi.

»Dospeli smo!« je dejal Vinko. »Ni dvoma, to je svetišče.«

»Je,« je pritrdil Paul.

»Vse je resnično; zemljevid, svetišče in očetova zgodba,« si je dejal Vinko. »Moji dvomi so bili brez podlage. Le eno samo vprašanje je še nerešeno: če knez še živi in če živi tu?« Prevzel ga je zadnji strah, če ni morda svetišče zapuščeno, če ni nikogar v njem, ne kneza ne koga drugega, ki bi mu utegnil povedati, kako je s tistim, katerega je prišel iskat tako daleč na Madagaskar in pod divjo Caratanano. Skoraj strah ga je bilo kreniti naprej, da ne bi po tolikih naporih le doživel razočaranje.

Prišel je natančneje opazovati stavbo. Bila je močno podobna malajskim pagodam, vendar ne popolnoma. Po vsem videzu je morala biti zelo stara, in njena zunanost je pričala, da se je leta in leta ni dotaknila človeška roka, da bi popravila okvare, ki sta jih napravila vreme in zob časa. Ko pa je stopil malo vstran je napravil za svetiščem drugo, novejšo in bolj ohranjeno stavbo v svetjšču podobnem, le preprostejšem in manj bogatem slogu. Po vsem videzu je bila zvezana s svetiščem s hodniki in vrati. Tudi njene zidove so prerasčale cvetoče ovijalke nežnih pastelnih barv, kakšne je videl pozneje še drugod po Madagaskarju.

Vinko, Jeane in Paul so sklenili urediti svojo zunanost in se odpočiti, preden se približajo svetišču. Na tisti strani, s katere so se mu bližali, ni bilo vrat. Tako dvomi o tem, kaj jih čaka, še niso bili pregnani.

*

Po odpočitku in ureditvi so se Vinko, Jeane in Paul napotili naravnost proti svetišču, ki je stalo komaj dober streljaj daleč

31

tev. Vaše pismo in zemljevid mi je zapustil skupaj s svojim opisom dogodka, ko vas je našel umirajočega v drevaku med Komori in Madagaskarjem. V njem mi je svetoval, naj odpotujem sem in vas poiščem. Pismo mi je izročila mati šele po diplomskem izpitu. Spočetka sem mislil, da je vse skupaj nesmiselno, da se je v teh dolgih letih vse spremenilo, da nemara sploh ne žive več, če pa ste še med živimi, vas ne bom našel. Ni bila lahka moja odločitev, vendar mi je nekaj govorilo, da moram izpolniti očetovo željo. Bilo je kakor ukaz usode, kateremu se nisem mogel upirati. In zdaj sem tu. Našel sem vas, knez. Zdi se mi kakor v neverjetni pravljici.«

»Storil si prav,« je rekel knez. »Tudi meni se je vedno znoval vračati in spomin tisti davni dogodek in neki glas mi je zmerom na novo pravil, da bom svojega rešitelja še videl. Žal mi je, da mu je smrt onemogočila svidenje. Vendar si mi ti prav tako ljub, kakor bi mi bil on, če bi prišel. Morda je celo boljše tako in da prihajaš prav v trenutku, ko stojim pred pomembno odločitvijo. Dovolj, da ti o njej še ne spregovorim. Za to bova imela dovolj časa. Pripoveduj mi o življenju svojega očeta po vrnitvi v Evropo in o njegovi smrti.«

*

Vinko je knezu opisal očetovo usodo in svoje življenje do trenutka, ko se je odpravil na tvegano pot. O svoji zaroki z Jeane Landecovo mu ni ničesar omenil. Imel je občutek, da ne bi bilo taktno, čeprav zavestno ni vedel zakaj.

Po prvem razgovoru je knez poklical služabnico, kateri je nekaj naročil v malgaščini, česar Vinko ni razumel. Po tem naročilu sta odšla v sprejemnico, kjer sta čakala Landecova. Knez je odkazal Vinku, Jeanu in Paulu sobe in jih povabil za pozneje, ko se uredi za kosilo.

»Neverjetno!« je vzkliknila Jeane, ko so bili sami. »Občutek imam, kakor da sem v evropskem gradu. Kako je mogoče vse to sredi take divjine.«

»Vse kaže,« je rekel Paul, »da ima knez kljub svojemu skrivnostnemu bivališču stalne stike s svojimi ljudmi. Drugače si tega ni mogoče pojasniti.«

»Tudi jaz menim tako,« je dejal Vinko.

»Sicer pa ne izgubljam časa!« je svetovala Jeane. Pojdi, da se umijemo in pripravimo za kosilo.«

Ko je ostal Vinko sam v svoji sobi, je skušal urediti občutja in misli. Bil je globoko prevzet od uresničenja pričakovanja svoje poti in ljubeznivosti, s katero ga je knez sprejel. Obenem je dobro čutil hladnost, s katero je sprejel Landecova.

Nisem storil prav, da sem jima dovolil priti sém. Sicer pa sta se povabila sama. Moral bom knezu zaupati, da je Jeane moja zaročenka, potem bo bolj zaupljiv. Če mu je ljub moj prihod, mu mora biti enako drag tudi obisk moje bodoče žene in njenega brata. Brez njune pomoči se mi najbrž tudi ne bi bilo posrečilo najti svetišča. Zašel bi bil in poginil v pragozdu.«

Uro nato so se Vinko, Jeane in Paul spet sešli pri knezu. Pri kosilu jim je stregla malaška služabnica v lepo opremljeni jedilnici. Jedi so bile izbrano okusne in gostje se niso mogli načuditi tako nepričakovani udobnosti in strežbi. Spoznali so,

DOSEDANJA VSEBINA

Na vsem lepem so se nosači uprli in niso dalje v džunglo, češ da nočejo prestopiti meje prepovedanega območja. Landec, Jeane in Vinko so nadaljevali pot sami.

30

od njih na planoti sredi evkaliptov. Obšli so ga in se približali drugi stavbi. Na zunanji strani je imela majhna, zamrežena okna. Z bližine je še bolj kakor od daleč spominjala na slog z malajskih otokov, ki so ga prinesli s seboj malajski Hova, ko so se v davni preselili iz Indonezije na Madagaskar. Medtem pa, ko je bila okolica svetišča zanemarjena, so pred drugim poslopjem cvetele gojene cvetlice in od vhodnih vrat so vodila na več strani izhojena pota.

Z nemirom v srcu se je Vinko približal vratom in potrkal, medtem, ko sta Jeane in Paul obstala dalje od vhoda in čakala na uspeh. Ni ga bilo. Nihče se ni oglasil, nihče ni vrat odprl. Vinko je trkal dalje. Zaman.

»Morda pa sploh niso zaprta,« je menil Paul.

Vinko jih je skušal odriniti, zakaj kljuge, na katero bi pritiskal, ni bilo. Kaj naj stori? Stopil je okoli vogla, kjer je bilo nekaj zamreženih oken. Potrkal je na prvo. Nič. Potrkal je na drugo. Spet nič. Šele pri tretjem se mu je zazdelo, da se je prikazala na šipah onkraj rešetke človeška tenja; okno se pa ni odprlo in človek se ni oglasil. Vrnil se je k vratom in čakal. Res, čež nekaj trenutkov so se sama odprla. Vstopili so in se znašli na mračnem hodniku. Vrata so se za njimi zaprla, prikazal pa še ni nihče.

»Čuden sprejem,« je menil Landec.

Tedaj so se na koncu hodnika odprla neka vrata, oglasilo se je lemuovo vreščanje in na hodnik je stopil starejši možki v svojevrstni halji. Vinko je vztrepetal in notranji glas mu je dejal, da ni človek, ki se jim je približal, nihče drug kakor knez, kateremu je bil njegov oče pred davnimi leti rešil življenje. Spoštljivo se je priklonil in vprašal, če ima čast govoriti z Ironom Raveavelom.

Ogovorjeni je odgovoril na vprašanje z vprašanjem:

»Kdo ste? Kako ste prišli sém? Česa želite?«

Vinko je povedal svoje ime in mu izročil knezovo pismo in zemljevid. Možki ju je pogledal samo bežno in vprašal, kdo sta njegova spremljevalca. Vinko mu ju je predstavil.

»Izvolita v tole sobo!« je dejal možki Landecovima in odprl neka vrata; potem se je obrnil k Vinku in ga povabil s seboj v drugo sobo. Bila je delovna soba z veliko pisalno mizo in policami z množico knjig.

»Ti si torej Nikolajev sin?« je dejal možki in ga objel. »Pričakoval sem vas.«

»Knez Iron Raveavelo?« je vprašal Vinko, čeprav ni nič več dvomil.

»Sem,« je rekel knez.

»Vi ste nas pričakovali? Kako je to mogoče?« je dejal Vinko z neprikritim začudenjem.

»Nihče ne pride sém neopažen in ne da, bi izvedel, kdo je,« je rekel knez in se nasmehnil. Samo tako je mogoče ohraniti skrivnost mojega bivanja. To ti bodi dovolj!« Ponudil je Vinku stol in še sam sedel. »Iz tvojega prihoda sklepam, da moj rešitelj Nikolaj Sobočan ne živi več, ali pa je tako obnemogel, da ni mogel tvegati poti do sém?«

»Uganili ste,« je povedal Vinko. »Že triindvajset let je mr-

32

da imajo opravka z odločnim inteligentnim človekom. Medtem pa, ko je bil gostitelj z Vinkom zelo prijateljski, je bil z Jeane in Paulom samo vljuden, sicer pa nezadržano hladen. Landecova sta to dobro čutila, zato sta se po kosilu kmalu poslovila in se vrnila v svoji sobi. Tudi Vinko je hotel stopiti za njima, toda knez ga je zadržal.

»Čez uro te bom pričakoval v svoji sobi,« mu je dejal.

»Hvala, knez!« je dejal Vinko, se poklonil in odšel. Prvi trenutek je nameraval poiskati Jeane, pa si je premislil »Poiščem jo po razgovoru s knezom,« si je dejal: »Ni dvoma, da bo pomemben in odločilen za ves nadaljnji potek najinih odnosov.«

*

Ko je Vinko čez uro stopil v knezovo delovno sobo, ga je sprejel prijazno, vendar zelo resno. Ponudil mu je stol, se zagledal vanj in precej časa molčal. Potem je spregovoril in dejal očitno nejevoljno:

»Ni mi prav, da si pripeljal s seboj človeka, ki nimata opravka z najinimi zadevami. Kdo sta?«

Jean in Paul Landec iz Marseillesa. Paul je trgovec in Jeane je njegova sestra...« je pričel pripovedovati Vinko.

»Tako sta se mi že sama predstavila,« je rekel knez. »Zanima me od kod in kdaj ju poznaš?«

»Iz Port Saida,« je odkritosrčno povedal Vinko.

»To pomeni, da sta samo popotna znanca?«

»Da.«

»Si ju zaprosil, naj te spremljata sém?«

»Ne.«

»Ponudila sta ti torej sama svoje spremstvo, da ti pomagata in olajšata potovanje skozi pragozdove.«

»Da.«

»In si jima izdal tudi namen potovanja?«

»Spočetka sem govoril le o očetovi zapuščini, potem pa...«

»Sta ti izjavila svo skrivnost?«

»Da. Mislim sem pač, da jima smem zaupati ker...«

Vinko je hotel povedati, da je Jeane njegova zaročenka, knezov pogled pa ga je zmedel, da si ni upal spregovoriti.

»Zato, ker je bila gospodična Jeane Landecova s teboj zelo prijazna,« je na Vinkovo veliko začudenje dodal knez,

»Da,« je prostodušno priznal.

»Dejala je, da se boji zate in te zato želi spremljati skozi gozdove do svetišča, njen brat pa je zato mirne duše opustil svoje nujne trgovske posle in se ti še sam pridružil.«

»Da, točno,« je še bolj presenečeno vzkliknil Vinko. »Kako ste to izvedeli?«

»Meniš da bi moral šele od koga izvedeti?« je rekel knez, ne da bi ga nehal opazovati. »Če bi bil starejši in bi bolje poznal svet in ljudi, bi prišel sem sam, brez Landecovih. Le mladost in neizkušenost opravičujeta tvojo lahkovernost. Ne zavrnj pa mojega nasveta! Pazi se ju! O najinih razgovorih jima ne izdaj besede!«

Š E D A N E S
N A R O Č I T E

C E L J S K I
T E D N I K

STRAN
26. 2. 1965 - št. 8

9

POVOZIL OBČANA IN POBEGNIL

KJE SE ZAČENJA IN KJE KONČA SRČNA KULTURA, BI LAHKO ZAPISALI OB DEJSTVU, DA JE VOZNIK ANDREJ ZAVER POVOZIL ŠTIRIDESETLETNEGA ALOJZA KOLARJA, OČETA DVEH MLADOLETNIH OTROK IN POBEGNIL. PONESREČENCA JE VOZILO VLEKLO PO CESTIŠČU ŠE KILOMETER DALEČ, VENDAR VOZNIK NI USTAVIL. VARNOSTNI ORGANI SO PO DVANAJSTIH URAH VOZNIKA ODKRILI, KLJUB TEMU, DA SO PRICE DEJANJE POSKUŠALE PRIKRITI. DELČEK ODKRUŠENEGA LAKA IN KAPLJICE STRNJENE KRVI SO BILE ZADOSTEN DOKAZ NEHUMANOSTI VOZNIKA.

Preteklo nedeljo, nekaj po prvi uri so občani obvestili varnostne organe, da leži na cesti med vasjo Dvorce in Prilepe moško truplo. Patrulja milice, ki je odšla nemudoma na kraj nesreče, je ugotovila, da je ponesrečenec ALOJZ KOLAR iz Cerin pri Brežicah. Ugotovila je tudi, da je ponesrečenca povozilo neko vozilo. Na plašču na cesti ležečega trupla so bili vidni sledovi gumijastega kolesa motornega vozila. Po poizvedbah je bilo ugotovljeno, da je pokojnik okrog polnoči zapustil gostilno Budič pri Catežu ter se nekoliko vinjen odpravil proti domu. O nesreči so obvestili organe za notranje zadeve v Celju, ki so na kraj nesreče takoj poslali posebno komisijo. Komisija je po izpovedi prič ugotovila, da je v kritičnem času peljala po omenjeni cesti neznano poltovorno vozilo.

Kilometer pred najdenim truplom je komisija našla delčke odpadlega laka in kri ter ponesrečenčovo kapo, in tako zaključila, da se je nesreča pripetila pred mestom, kjer je ležalo truplo in da je vozilo ponesrečenca vlekel več kot kilometer daleč po cestišču. Komisija je na osnovi najdenih sledov in odpadlega laka usmerila svoja poizvedovanja na vsa vozila podobne barve, predvsem pa na lastnike in upravitelje poltovornih avtomobilov. Po preverjanju gibanja tovrstnih avtomobilov so odkrili poškodovan avtomobil JNA-U-71-53 in ugotovili, da je bilo to vozilo, ki ga je upravljal ANDREJ ZAVER iz Obrežja 22 pri Brežicah, zaposlen pri Vojni pošti 6068 Bregana, v tem času res na omenjeni cesti.

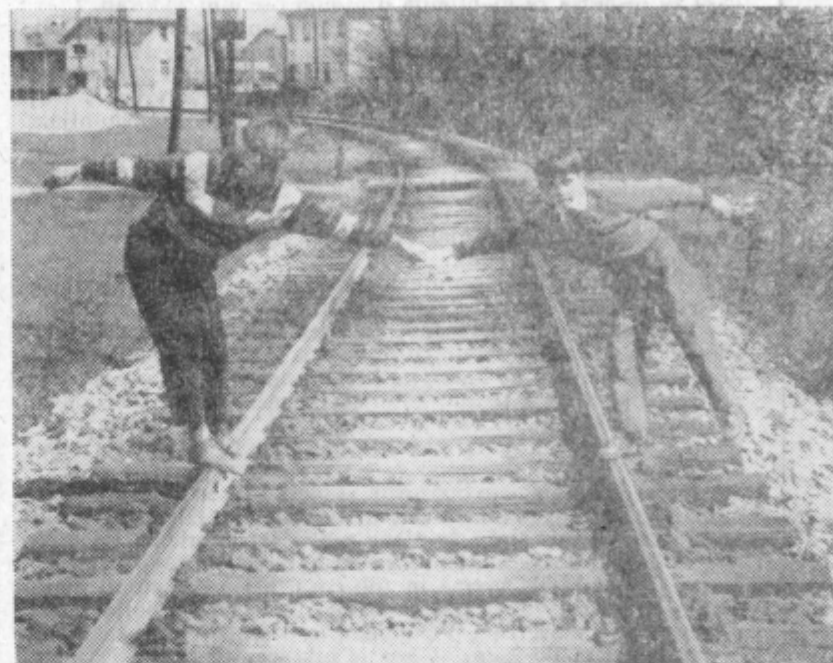
Komisija je ugotovila, da je voznik pešča podrl na ravnem odseku ceste. Ponesrečenec je po nesreči

obvisel na vozilu, ter po enem kilometru padel pod vozilo. Voznik ob nesreči ni ustavil, temveč je nadaljeval vožnjo in šele pozneje, ko se je že precej oddaljil od kraja nesreče, pregledal vozilo, da bi ugotovil poškodbe. Poleg voznika sta bila v vozilu še sopotnika FRANC KOS, petindvajsetletni delavec, doma iz Jesenic na Dolenjskem in enindvajsetletni kovač TONE SINKOVEC iz Obrežja pri Brežicah. Vsi trije so bili z družbenim vozilom na neki plesni zabavi v Brežicah. Ob nesreči je po izpovedi prič eden od

sopotnikov vprašal voznika, kaj je bilo to na cesti. Voznik mu je odgovoril, da človek in nadaljeval vožnjo. Voznik je sopotnikoma zagrozil, da ne smeta povedati nikomur o nesreči. Po nesreči je spravil vozilo v garažo in odšel počivat. ANDREJA ZAVERJA so na zahtevo preiskovalnega sodnika priprli.

Ponesrečenec je že peto letošnja smrtna žrtev prometa v celjskem okraju. Omenjena nesreča je strahoten primer lahkomiselnosti in nehumanosti voznika ter sopotnikov.

—cz



Pri pomanjkanju raznih otroških igrariš in prostorov za otroške igre večkrat ugotavljamo, da otroci kaj radi zaidejo na cestišče, kjer postanejo žrtve prometa, ali pa kot prikazuje posnetek — na progo. Vsekakor kaj nevaren prostor za igro.

Foto: J. Poljanšek

ZARADI RAZOČARANJA V LJUBEZNI POD VLAK

POSKUS SAMOMORA

Prejšnjo sredo ob 21.30 je na cesti II. reda v bližini gostilne Gaberc v Prožinski vasi pri Storah voznik osebnega vozila zadel na cesti ležečega EDVARDA BREZNIKA iz Stor. Ponesrečenec je bil vinjen in so ga prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili lažjo poškodbo na nogi ter ga po pregledu odpustili iz bolnišnice.

Naslednji dan ob 6.50 je imenova-

ni poskušal narediti samomor s tem, da je na železniškem prehodu pri Godčevem mostu v Storah skočil pod vlak. Kolesa so mu odrezala obe nogi pod kolenom. Po takojšnjem prevozu v celjsko bolnišnico, kjer so mu amputirali obe nogi, so mu rešili življenje. Ponesrečenec, star dvajset let, je poskušal narediti samomor iz ljubezenskih nagibov.

—cz

LETOS KORAK NAPREJ PRI UREJEVANJU CESTIŠČ V CELJU?

IZBOLJŠANJE PROMETA

Mi, ulico sredo je bil posvet zastopnikov cestnih podjetij, občinskega komunalnega oddelka in predstavnikov organov varnosti v prometu, ki so med drugim po analizah predlagali ureditev najbolj perečih cestnih odsekov in ozkih gri, ki že več let predstavljajo velike ovire za nemoteno odvijanje prometa na področju mesta Celja.

Med razpravo so predstavniki naglasili, da je najnujnejša ureditev »Butejevega mostu«, ki vsako leto terja več deset prometnih nesreč. Udeleženci so bili mnenja, da je nujno začeti z gradnjo novega mostu, preko Ložnice, ne glede na ostala dela, ki so zajeta s sredstvi v letosnjem proračunu občine. Poleg tega bi morali rešiti vprašanje kolesarskega območja mesta, ki so osnovna ovira za sprejem odloka o ureditvi prometa v Celju, ki je bil predložen za sprejem 1962 leta.

Udeleženci so pozdravili pripravljenost občinske skupščine, ki je predvidela sredstva za rekonstrukcijo križišča pri Pošti. Omenjeno križišče pomeni glede na prometnost cest več vrsto let mrtvilo in nenehno nevarnost za vse koristnike cest, ki jih križišče združuje.

Poleg omenjenih kritičnih mest, ki hromijo mestni promet, so udeleženci razpravljali med drugim tudi o prometni signalizaciji in o označbah na cestiščih, ki lani niso bila niti enkrat obnovljena, o razširitvi Gregorčičeve in Vodnikove ulice ter o avtobusnih postajališčih, ki so ponekod neustrezno lokacijsko določena. Poleg tega bi bilo treba urediti še parkirne prostore za osebni, tovorni in avtobusni promet (zadnjega v Celju še sploh ni), in izločiti kolesarski promet na trazičnih cestih preveč reda, kjer ni kolesarskih stez. Omenjena komisija se bo takoj, ko bodo znani proračuni za vzdrževanje in rekonstrukcijo cest, sestala in proučila prioriteten red predlaganih del.

NEZNANEC NAPADEL NA CESTI OBČANA POSKUS UBOJA

Po obvestilih iz celjske bolnišnice smo izvedeli, da je bil v bolnišnico prepeljan STEFAN JELENKO iz Spodnjega Doliča 36 pri Vitanju. Jelenko je v bolnišnici izpovedal, da ga je v nedeljo okrog enih ponoči, ko se je vračal z veselice v Vitanju, med potjo na cesti napadel neznan moški in ga zabodel v hrbet. Ponesrečenec je tudi izpovedal, da je neznanec skočil iz gozda na cesto in ga ranil. Varnostni organi poizvedujejo za storilcem, o poteku preiskave bomo še poročali.

POZAR

Prejšnjo sredo ob 15.45 je izbruhnil požar na gospodarskem posloppu ANTONA LESJAKA v Pirešici pri Zalcu. Ogenj je uničil ostrešje gospodarskega posloppa, svinjsko kuhinjo, garažo, drvarnico in listnico. Poleg poljskega orodja je zgorelo še približno 200 kg sena, elektromotor in motorno kolo. Požar naj bi po dosedanjih ugotovitvah nastal zaradi nepazljivosti pri čiščenju peči na žagovino, ki je bila v posloppu. Sko-de je po približni ocenitvi za več kot milijon dinarjev.

—cz

VLOM

Pred dnevi je neznani storilec v nočnem času vlomil v prostore TEP na Mariborski cesti. Komisija je ugotovila, da je vlomilec odtrgal z okna shrambe zaščiten mrežo ter skozi okno zlezal v notranjost.

Uslužbenka je na osnovi pregleda shranjenih stvari ugotovila, da je neznani storilec ukradel večjo količino salame »Mortadela« in sir. Varnostni organi zadevo preiskujejo.

—cz

UKRADLI DVOJE MOTORNH KOLES

Pred dnevi so v času med 20. in 2.30 uro ukradli izpred gostilne Cizelj pri Polzeli moped Colibri T 12, last IVANA RAZBORSKA iz Brega 56 pri Polzeli.

Istega dne okrog 23. ure je bilo ukradeno motorno kolo znamke Puch CE 11-473, ki je bilo parkirano pred gostilno Filijalka v Dolenji vasi pri Preboldu. Po zadnjih vesteh, so ukraden moped našli v Preboldu, motorno kolo, ki je last IVANA KO-KOVNIKA iz Kaplje vasi pri Preboldu, pa ob cesti v Zalec. Kaže, da je obe vozili ukradel isti storilec.

—cz

4 SALON Dore Grün

— Rekel sem vam, da se slecite! Daisy se je začudila. »To je torej razlog, da sem prišla v New York,« je pomislila.

Ni razumela. Pogledala je Japonca, ki je ob njeni neodločnosti namrščil čelo. Daisy se je spomnila, da je to gotovo tisti človek, ki ji je vsak mesec pošiljal denar za njen trud v St. Diego. Bilo ji je vseeno, ali se sleče do gola ali obdrži na sebi kakšen košček obleke. Zakaj se mora sleči, bo tako izvedela.

— Naj se slečem do gola? Je vprašala. — Dobro se spominjam, da sem vam to že rekel, ja zamomijal Japonec; Daisy pa je pomislila: »Če že hočeš, darling, kaj morem!«

Slekla se je, vendar ji ni bilo prijetno. Japonec je ni niti pogledal.

— Slečena sem, je rekla.

Osaki je vstal.

Ukazal ji je, naj vstane tudi ona, sam pa je stopil okrog nje in jo začel ogledovati kot trgovec konja, ki bi ga rad kupil. Zadovoljno se je namrščil. To kar je videl, mu je bilo všeč. Razuzdano življenje še ni uničilo lepega telesa. Kožo je imela napeto, boke gladke, prsi pa čvrste in lepo oblikovane. Ko jo je tako preučil, ji je obrnil hrbet in mirno sedel. To je bil za Daisy hud udarec! Najprej ji ta stari in grdi Japonec ukaže, naj se sleče, nato pa se obrne od nje, ne da bi ga oamamila njena lepota. Osaki pa se ni zmenil za njeno jezo. Iz velike stenske omare je vzel zavoj, nato še enega in še nekaj majhnih ter jih drugega za drugim zmetal goli Daisy na divan.

»Preoblecite se«, ji je hladno ukazal. Dal ji je škarje in Daisy je še vedno vsa objokana začela striči vrvice na zavojih. Iz njih je izvela cel kup oblek, čevljev, klobukov, svilenih nogavic in še veliko tistih čudovitih drobnarij, ki pripomorejo ženi, da je na oko rafinirana in elegantna. Toda to niso bile poceni stvari iz konfekcijskih trgovin! Tisti, ki jih je nakupil,

je prav gotovo odštel za nje celo premoženje. Vsak kos perila, ki ga je presenečena Daisy oblekla, je nosil njene inicialke in ko je dekle videlo vse to, o čemer je tako dolgo sanjala, so se ji solze užaljenega ponosa hitro posušile. Ko se je preoblekla, je bil Osaki še bolj zadovoljen. Pred njim ni bila več tipična Američanka, oblečena v cenene obleke, ki jih izdelujejo v serijah, temveč prava dama — kakor da bi bila pravkar prišla iz Pariza. Tudi Daisy Grün je zadovoljno ogledovala svojo podobo v ogledalu. Ugotavljala je, da je izredno lepa žena. Ko je stari Japonec videl, da je dekle zadovoljno in potolaženo, ji je ponudil stol in začel govoriti. Povedal ji je, da je on tisti, od katerega je v St. Diegu dobivala navodila. Zadovoljen je z njenim delom, zato ji zdaj želi zaupati odgovornejše naloge. Najprej bo odpotovala v Washington in tam odprla modno trgovino. Prostori so že opremljeni in tako bo postala lastnica enega najlepših modnih lokalov.

»Vidite, kako prav je, da ste svojim znancem pripovedovali, da ste že imeli modni salon,« ji je dejal Osaki. »Zdaj jim boste pač povedali še to, da v tej stroki ostanete,« je ukazoval dejal. Daisy Grün se ob teh besedah ni najbolje počutila. Če je Japonec zvedel, kaj je pripovedovala svojim najbližjim znancem, mora biti zares nevaren človek! In Daisy se je začela bati. Kar streslo jo je, ko ji je Osaki povedal, da bo vodila salon v Washingtonu pod svojim imenom Dora Grün in da ima tudi potni list na to ime.

»Zelo mi je ljubo, draga moja, da vam lahko sporočim, da so vaši starši še živi. Zato prav zares ni potrebno, da prisegate na svojega mrivega očeta in mater,« ji je še sladko razložil. Torej ve ta opica vse, si je dejala Daisy. Tudi če bi hotela, se mu ne more več izmuzniti. Dovolj pametna je bila, da je ugotovila pomen njegovih besed. Dora pazi se!

Na ulici je Daisy čakal agent, ki ga je poznala še iz St. Diega. Ko ji je to povedal, je Osaki stopil v sosednjo sobo in ji prinesel dva čudovita usnjena kovčka, v katere so bile vrezane njene inicialke. Dekle je vanju pospravilo svoje nove stvari in včasih na skrivaj pogledala stararega Japonca. Ta pa se zanj sploh ni več zmenil. Ko je končala, je Japonec videl, kako je z nogo brenila v kot obleko, v kateri je vstopila. Zadovoljno se je nasmehnil.

2RTVE PROMETA

TRČILA ZARADI POLEDICE

Minulo nedeljo okrog dvanajste ure je med Ljubljano in Lučami v Zgornji Savinjski dolini voznik osebnega avtomobila LJ 330-30 JANEZ STELE iz škofljice pri Ljubljani trčil na poledenele cesti v osebnem avto CE 14-25, ki ga je upravljal ANTON VIVOD. Voznik Vivod je vozil pravilno po desni strani cestišča, Stele pa po sredini. Ko je J. Stele zagledal nasproti vozeče vozilo, je močno zavrl, vendar ga je zaneslo v sprednja vrata nasproti prihajajočega vozila. Pri nesreči ni bil nihče telesno poškodovan, na vozilu pa je za 600 tisoč dinarjev materialne škode.

PO SLABO SPLUZENI CESTI V JAREK

Preteklo soboto je z gozdne ceste v vasi Resnik nad Zrečami zdrsnil z osebnim avtomobilom CE 78-05, last AMO Slovenske Konjice, MIRKO KLEMEN s cestišča v jarek. Cestišče je bilo slabo spluzeno, tako da je plug na več mestih potisnil sneg čez rob cestišča. Voznik je v veri, da vozi po sredini cestišča, zdrsnil čez rob ter zdrvel po pobočju še 15 metrov daleč, kjer je nato trčil v smrek in se prevrnil. Ko je opazil, da je zdrsnil s cestišča, je izkočil in poizkusil z rokami vozilo zadržati. Na zadnjem sedežu je sedel sopotnik, voznikov tast FRANC VIDMAR, doma iz Resnika, ki se k sreči ni poškodoval. Na vozilu je za 450 tisoč dinarjev škode.

S CESTE V HISO, NATO SE V AVTOMOBIL

V petek se je pripetila na občinski cesti v vasi Log pri Sevnici prometna nesreča. Voznik tovrnega avtomobila CE 60-44 — MILAN LIŠEC je upravljal tovornjak po klancu navzdol, med vožnjo pa ga je zaradi poledenele ceste začelo zanašati. V istem času je iz garaže ob cesti zapeljal na cesto LUDVIG KIKER s osebnim avtomobilom CE 91-99. Voznik tovrnjaka je želel preprečiti nesrečo, zato je zapeljal na desno stran cestišča, kjer se je zalezel v vogal stanovanjske hiše ter nato še v osebni avtomobil. Na tovornjaku je za 600 tisoč dinarjev škode, na osebnem avtomobilu pa za 50 tisoč dinarjev.

TRČIL V STOJEČE VOZILO

Pretekli petek dopoldne se je pripetila prometna nesreča na cesti III. reda med Šmarjeti pri Rimskih Toplicah in Hraštnikom. Voznik avtobusa CE 69-40 ANTON KOZELNIK, doma iz Gabrka pri Šostanju, je na preglednem zavoju med srečanjem trčil v osebni avtomobil LJ 191-92, ki ga je upravljal RUDI GUNA iz Trbovelj. Med zaviranjem in zavijanjem v levo je avtobus zanesel. Pri trčenju je bilo za 170 tisoč dinarjev škode.

AVTOBUS V TOVORNJAK

Istega dne ob 13.25 je na cesti III. reda v Šmartnem ob Dreti pri srečanju na poledeneli cesti zanesel avtobus CE 11-65, ki ga je upravljal VLAĐO KOPRIVA, doma iz Gornjega grada, v tovorni avtomobil CE 69-69, ki ga je upravljal ANTON TURK iz Na. zarja. Telesno ni bil nihče poškodovan, na vozilih pa je za 200 tisoč dinarjev gmojne škode.

TRČENJE NA POLEDENELI CESTI

V petek ob 21. uri sta v vasi Veliko Sirje na cesti II. reda trčila z osebnimi vozili CE 50-17 IVAN KOVAC in CE 22-79, ki ga je upravljal MIHA PETAN. Do trčenja je prišlo zaradi poledenele ceste. Telesnih poškodb ni bilo, na vozilih pa je za 160 tisoč dinarjev škode.

TRČENJE DVEH TOVORNJAKOV

Na cesti tretjega reda v Lahovem Grabnu pri Jurklostru sta trčila voznika tovrnih vozil CE 49-53, FRANC SKOBERNE in CE 48-40, ki ga je vozil proti Polani STANE TERSAK. Pri srečanju na ozki in poledeneli cesti je bilo na obeh vozilih, ki sta last ZK Laško, za 220 tisoč dinarjev gmojne škode.

Z MOTORNIM KOLESOM V GRAMOZ

Na cesti drugega reda med Celjem in Laškem, v vasi Debro je voznik motornega kolesa CE 15-324 ALOJZ KAJTNA iz Breznice pri Laškem, med vožnjo zapeljal v kup gramoza in se prevrnil na cestišče. Pri padcu si je voznik zlomil stegnenico, sopotnik GABRIEL MEJAC, doma iz Šmarjet pri Rimskih Toplicah pa si je poškodoval glavo in trebušno votlino. Oba so prepeljali v celjsko bolnišnico. Vzrok nesreče je bil najverjetneje alkohol.

NESRECA NE POCIVA

Slavko Tepež si je pri delu v Clankarni poškodoval nogo. Matija Jamnikšek iz Škofje vasi si je pri padcu poškodoval kolk. Stanislav Hrovat si je na Hudinji pri Vitanju pri padcu zlomil nogo. Fani Huš iz Prebolda si je pri padcu z lestve poškodoval glavo. Anton Zdošek iz Gotovelj se je zastrupil s konzervo. Jožeta Strmšek iz Medloga si je pri padcu poškodoval glavo. Andrej Krofi z Lisičnega si je pri smučanju zvilnil nogo. Mira Zagazda iz Lokovine pri Dobrni si je pri sankanju poškodovala nogo. Vladko Hraštnik iz Vojnika si je pri padcu zlomil levo nogo. Julijana Kokot si je pri padcu zlomila nogo v stopalo. Edvardu Persoli si je v Metki pri delu stroj poškodoval desno roko. Jože Lutar s Planine je pri padcu dobil poškodbe na glavi. Franc Benedek iz Jankove pri Vojniku je padel in si zvilnil nogo. Elizabeta Verbošek iz Dolge gore pri Ponikvi je padla in si zlomila nogo.

ALBANSKA INTERVENCija

In tako je komisija ovrgla Ryderovo pričevanje in listič, na katerega je napisal ime in naročilo. Kdorkoli dobro pozna ameriške prilike ve, da je prav v deželi gangstrstva in številnih političnih mahinacij čestokrat dokazni material potvoren.

Praksa, da popolnoma nedolžnega človeka vpletejo v naprej pripravljene in dodobra skonstruirane lažne indicije (predvsem zato, da odstranijo sum od pravega krivca), je v Ameriki toliko razširjena, da so ji nadeli že strokovni termin »frame up«, kar pomeni »pokopati nedolžnega«.

Številne epizode iz dni pred Kennedyjevim umorom pa zgovorno pričajo, kako je Lee Harvey Oswald postal žrtev takšnih dobro pripravljenih spletk. In čeprav je te epizode obsirno preverila Warrenova komisija, vendarle ni uspela izveči iz njih sklepov, ki so na dlani.

DVOJNIK Z DRUŽINO

Nek moški, vsekakor Oswaldov dvojniki, je ob priliki prišel v Irvinško trgovino s pohištvo ter vprašal — kar je vsekakor zelo neobičajno — če bi lahko dobil dodatni del za svojo puško. Ko mu je lastnica trgovine Edith Whitworth dopovedala, da v trgovini s pohištvo ne prodajajo dodatnih delov puške, je neznanec odšel k blizu parkiranemu avtomobilu ter se vrnil z vso družino, rekoč, da bi si rad ogledal pohištvo. Družina dvojnika se je v trgovini zadržala dobre pol ure v razgovoru z lastnico in njeno prijateljico Gertrudo Hunter, ta-

ko da sta si obe lahko dobro zapomnili obraze vseh. Razumljivo je, da sta po Kennedyjevem uboju obe izjavili, da je to bila Oswaldova družina. Posebej sta naglasili pred Warrenovo komisijo, da je mlada žena zagotovo bila Marina Oswald.

Dokaj nerodno pa je bilo pri vsem tem, da je Warrenova komisija z gotovostjo ugotovila, da tega dne in v tistem času nikakor ni mogel Oswald biti v omenjeni trgovini, saj je bil na delu v tesaškem skladišču šolskih knjig. Marina Oswald pa je izjavila, da še nikdar ni bila v omenjeni trgovini. To izjavo je potrdila tudi Marinina stanovaljka Ruth Paine. Poleg tega pa Oswaldovi niti niso imeli avto niti od njih nihče ni znal voziti.

Prav to jasno dokazuje, da je z Oswaldovim dvojnikom delovala še ženska, ki je bila neverjetno podobna Marini in da sta imela dvojce deklic, podobnih Oswaldovim.

PRIMER ST. 4

Iz poročila Warrenove komisije izvem, da je nekaj dni pred tem prišel v prodajni salon firme »Lincoln Mercury« v Dallasu človek, ki se je predstavil kot Lee Oswald ter dejal, da bo kmalu dobil večjo vsoto denarja in bi torej rad preizkusil avto. Zatem je skupaj s prodajalcem A. G. Bogardom brzel po avtostradi s 110 kilometri na uro. To je bilo 9. novembra popoldne, medtem ko je točno dokazano, da je bil tega dne Oswald s svojo družino v Irvingu. Bržčas pa je odvečno dodati, da Oswald ni znal upravljati z vozilom.

Ni važno, iz kakšnih pobud je je albanski predstavnik v OZN zahteval nadaljevanje zasedanja generalne skupščine in njenega delovanja do septembra. Važno je, da je generalno skupščino zajela panika in da ni vedela, kaj naj ukrene. Vsi, ki so podpirali ameriško verzijo, so se bali, da bo resnica o vprašanju finančnih obveznosti do OZN prišla na dan. S tem, da je predsednik generalne skupščine dal predlog na glasovanje ni prav nič ublažil krize. Tako so problem samo preložili, ne pa tudi rešili. Vsemu svetu pa je jasno, da financiranje OZN ni tisti vzrok, ki ogroža obstoj svetovne organizacije. Kaj je potemtakem pravi vzrok in kaj je tisto, kar je tako razburilo vse delegate?

Ce bi generalna skupščina z delom nadaljevala, bi na dnevni red moralo priti tudi finančno vprašanje, pri čemer pa bi se pokazala tu-

STROJEVODJA S CILINDROM

V otroških letih razvoja železnice (1825 — 50) so strojevodje opravljali svojo dolžnost navdse svečano. Obleženi so bili v frak, za pokrivalo so imeli cilindar, na roke pa so obvezno navlekli bele rokavice. Se zanimivejši pa je bil pogled na lokomotivo, kadar je deževalo. Poleg strojevodje in kurjača je na lokomotivi moral biti še tretji delavec, ki je v slučaju dežja z dežnikom varoval dimnik.

di druga plat problema, ki bi ga to pot tolmačil sovjetski predstavnik. Samovolja ZDA in njene mahinacije mimo varnostnega sveta bi postale očitne. Krivda SZ za nastalo situacijo bi se zmanjšala in obsodba bi padla na ZDA. V primeru, da SZ tega ne bi storila, bi morala sama nositi krivdo in zapustiti OZN.

Kaj bi pomenilo eno ali drugo, je jasno. Ker do tega ni smelo priti, so poiskali možnost, da bi z neposrednimi medsebojnimi stiki do jeseni zadevo rešili.

M. Ravnikar



AUDREY HEPBURN, ENA IZMED REDKIH IGRALIK, KI ZDRUŽUJE POLEG ZUNANJE GA SARMA TUDI IGRALSKE SPOSOBNOSTI. NA SLIKI: IGRALKA PO PRIHODU V ZDA IZ PARIZA, KJER JE NASTOPILA V VLOGI GIGI V ISTOIMENSKEM DELU COLLETTE.

ČE IMATE PODBRADEK

PREBERITE

- Kadarkoli utegnate, držite glavo visoko vzdignjeno;
- Nikar si pri spanju ne dajate pod glavo dve blazini. Najprimernejša je iz peneče gume.
- Preden ugriznete jabolko ali hruško, potegnite ramena nazaj. In ko žvečite, nikar ne povešajte glave. (To je učinkovita in najenostavnejša gimnastika!);
- Vrat in podbradek morate negovati kot obraz;
- Vsak dan si umivajte podbradek s toplo in hladno vodo;
- Zvečer si namažite vrat s kremo in jo razmažite z dlano od spodaj navzgor; pri podbradku pa v smeri od brade proti ušesom;
- Če je podbradek večji, nikar ne obupajte! Vsak dan masirajte vrat in podbradek z mehko ščetko.
- Vsako jutro si opljuskajte vrat in podbradek z mrzlo vodo;
- S pestjo pritisnite podbradek, glavo nagnite vznak in desetkrat odprite in zaprite usta.

DR. AVGUST REISMAN: IZ SPOMINOV OB 70-LETNICI EMAJLIRKE

BOJ S TUJCI

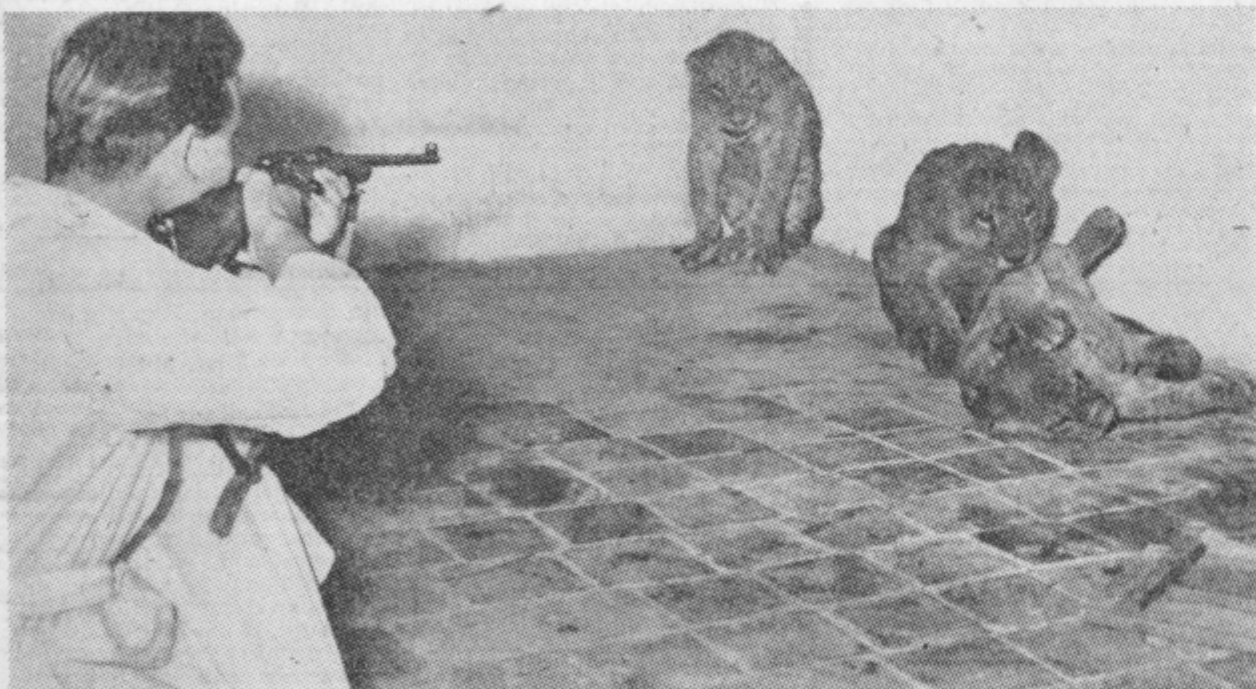
(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Delavski zaupniki so se v tožbah branili s tem, da jih tovarnar ni smel odpustiti iz službe, ker so kot zaupniki zakonsko zaščiteni in tako delovno razmerje še traja. Ko so prišle tožbe pred okrožno sodišče v Celju, je tovarnar predložil odločbo ministrstva za socialno politiko, po kateri so delavski zaupniki izgubili svojo zaščito in jim torej tovarnar lahko odpove službo in stanovanja. Odločba, ki jo je Westen dosegel s pomočjo svojih zvez v najvišjih krogih, je zbudila splošno ogorčenje in senzacijo tudi v pravniških krogih. Tóda prizivno okrožno sodišče je prevzelo obrambo delavskih zaupnikov ter razsodilo, da zaupniki niso zakrivali nič takega, kar bi jim odvzelo zaščito in so tako torej še naprej v rednem delovnem razmerju, zaradi česar jim pripadajo tudi stanovanjske pravice. To sodbo je potrdila tudi tretja instanca — Stol sedmorice v Zagrebu, kamor se je pritožil Westen.

V teku te borbe so delavci nekega dne vrgli čez plot tovarne lepake, ki so pozivali na boj. Policija je zaradi tega prijavila šest Westnovih delavcev in tajnika Franca Leskoška javnemu tožilcu, takratnemu državnemu pravniku, zaradi ogrožanja javnega miru. Državni pravnik je obtožil prijavljene le zaradi širjenja lepakov — »Kaj se godi pri Westnu« in tiskovnega prestopka, češ da na lepakih ni bilo podpisa tiskarne. Tako je bil obtožen tudi vodja zvezne tiskarne. Okrožno sodišče je vse obtožence oprostil krivde in kazni, češ da drža zagovor delavcev, po katerem ti niso naročili lepakov brez navedbe tiskarne.

Istega dne je bila razprava proti dvema delavcema iz Hrastnika, ki sta bila obtožena, da sta delavce iz steklarne pozivala, naj vzdržijo v stavki. Tudi ta dva sta bila oproščena.

Prihodnjič: 270 delavcev in zaupniki za mezde.



MEDTEM KO SE ZOOLOGI PRITOŽUJEJO, KAKO NAGLO UPADA ŠTEVILO DIVJIH ŽIVALI, KI JIH MOGOČE ČEZ NEKAJ DESET LETIJ SPLOH NE BO VEČ, SE GODIJO PO NEKATERIH ZOOLOŠKIH VRTOVIH V EVROPI KAJ ČUDNE STVARI. PRED CASOM JE ZAHODNONEMSKI TISK OSTRO NAPADEL VODSTVA NEKATERIH ŽIVALSKIH VRTOV, KJER SO VČASIH MLADICE, KI JIH NISO MOGLI PRODATI, ENOSTAVNO USTRELILI. POSNETEK PRIKAŽUJE TRI MLADE LEVE, OBDOJENE NA SMRT. NIHČE NE VE, KOLIKO »ODVEČNIH« MLADIČEV JE DO DANES ŽE MORALO PO TEJ POTI V VEČNA LOVIŠČA.

KORISTEN NIKOTIN

V Kanadi so s poskusi ugotovili, da nikotin močno pospešuje izločanje hormonov iz ščitnih žlez pri živalih. Prav hormoni pa zmanjšujejo preobilno rast masti v organizmu ter povečujejo rast mišičnega tkiva. Poizkusi so dobili svoje praktično obeležje ravno pri gojenju svinj. S prav malim dodatkom nikotina krmni hrani so dosegli prirast mesa (od 5-17 odstotkov).



26. 2. 1965 — št. 8
Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izhajal je 1945 kot »Nova doba«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Šentjur pri Celju, Šmarje pri Jelšah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-1.656 — Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.



SE VAM ZDI SMESEN? PRED MANJ KOT SEDEMESETIMI LETI SO GA OBCUDOVALE NASE PRABABICE, NE SAMO ZATO KER JE BIL SUPER MOSKI, AMPAK TUDI ZATO, KER JE VRGEL DISK 29,15 METROV DALEČ: AMERIKANEC GARRET, KI JE DOBIL LETA 1896, NA OLIMPIJADI V ATENAH ZLATO KOLAJNO.

Deseti državni udar v Južnem Vietnamu se je, tako vsaj kaže končal s odstaviteljno glavnega poveljnika oboroženih sil generala Nguyen Khanhha. Sicer se ta s tem ne strinja in poizkuša s protitudarci svojih prioritetnih tankovskih enot ponovno zavzeti položaj, toda to pot brez uspeha. Torej bo stvar dokončana in Južni Vietnam je doživel enajsto vojaško spremembo od konca leta 1963, ko je veliki Minh moral oditi Veliki Minh pa je sodeloval v udaru proti diktatorskemu režimu Ngo Dinh Diema. Če bi šli vse spremembe od leta 1954, to je po odhodu Francozov, bi nam na tem mestu zmanjkalo prostora. Nas pri teh spremembah zanima nekaj drugega. Amerikanci trdijo, da se nahajajo v tej deželi na prošnji njene vlade, da jo zaščiti pred severno-vietnamskim komunizmom. Poraja se seveda vprašanje, katere vlade ali tiste iz leta 1954 ali one iz leta 1963? Mogoče še tudi kakšne vmesne. Katerokoli si izberejo, je ni več. Ker ni vlade, tudi ne more biti prisiljen. Vemo pa, da pozneje ni nihče obnašal prošnje za prisotnost ameriške vojaške sile. S kakšno pravico se torej ameriški vojski 12.000 kilometrov daleč od svoje obale nahajajo v tej deželi, v kateri odločajo o usodi, o žoljenju in smrti naroda, ki jih ni, kakor že rečeno niti klical niti prosil za pomoč? Poštenim državljanom ZDA na to ni moč odgovoriti. »Vojaški jastrebi«, kot jih imenuje sam Lippman, ki sedijo v Pentagonu, pa seveda na to vprašanje lahko odgovorijo. In sicer takole: V Južni Vietnam smo prišli, da zavezimo komunizem, ki se tam širi. Tu so naše najmočnejše vojne instalacije. Tu smo zgradili na desetine modernih aerodromov, skladišč vojnega materiala, vojašnic za naše »svetovalec« in branimo praznaprav sebe, to je, vso resnično demokracijo. Tako oni. Ne povedo pa kdo jim je dal pravico, postati svetovni žandar. Tudi jih ne moti neprestana borba za kvislinško oblast. Imajo svoj načrt in od njega kljub vsem žrtvam in stroškom ne odstopajo. Res je, da je vse to daleč proč od naše dežele in da bi kdo lahko rekel, kaj smo se toliko razpisali o azijskih problemih. Ni tako. Svet je postal zelo majhen. Situacija pa je na tem delu sveta takšna, da lahko kaj hitro sproži svetovni požar, če ne bi našli mirne rešitve. Zaenkrat še ni videti resne želje po mirni rešitvi. Nasprotno. Iz Južne Koreje bodo te dni prepeljali 2000 vojakov kot pomoč Južnemu Vietnamu, ki bodo na račun Pentagona pustili svoja žoljenja daleč proč od svoje domovine.

Anglija po drugi svetovni vojni ni še nikdar nakopičila toliko orožja, ljudi in ladje, kot ga je v zadnjih mesecih v Maleziji. Ameriška letala in ladjeje vsak dan dopažajo okrepitev v Laos in v Južni Vietnam. Cisto razumljivo je, da nasprotna stran to vidi in ukrepa, kakor najbolje ve in zna.

V naši ustavi je enakovredno zapopadna tudi smer in principialnost zunanje politike. Potemtakem ni odveč, če naši državljani vedo za nevarne poteze tistih, ki se igrajo z življenji milijonov ljudi. Bolje bomo razumeli in lažje podprli tiste, ki se bore za odstranitev vsega, kar ogroža svetovni mir. To je dolžnost vseh nas, posebno še, ko je očitno, da gre v omenjenem primeru za osnovno kršitev samoodločanja naroda, ki se bori za svojo svobodo. V sedanjem času, ko OZN preživlja usodno krizo in je tako rekoč brez moči, pa so izkušnje, ki jih ima v mednarodni politiki naša dežela, lahko velikega pomena ne samo vietnamskemu narodu, ampak tudi vsem poštenim ljudem na svetu.

Marjan Ravnikar

PO SVETU